II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2019/244

av den 11 februari 2019

om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (nedan kallad *grundförordningen*) ([1]), särskilt artikel 15, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 31 januari 2018 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en antidumpningsundersökning vad gäller import till unionen av biodiesel med ursprung i Argentina (nedan kallat *det berörda landet*) på grundval av artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar av Europeiska unionen (nedan kallad *grundförordningen*). Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]) (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 18 december 2017 av European Biodiesel Board (nedan kallad *EBB* eller *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare. Klaganden står för omkring 70 % av unionens sammanlagda produktion av biodiesel. Klagomålet innehöll bevisning för subventionering och en därav följande risk för skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

(3) Innan antisubventionsundersökningen inleddes underrättade kommissionen de argentinska myndigheterna ([3]) om att kommissionen hade mottagit ett vederbörligen underbyggt klagomål och uppmanade dem att inleda samråd i enlighet med artikel 10.7 i grundförordningen. De argentinska myndigheterna godtog erbjudandet om samråd och ett sådant hölls den 24 januari 2018. De synpunkter som de argentinska myndigheterna lämnade under samrådet och vid de efterföljande skriftväxlingarna beaktades. Man fann emellertid ingen lösning som kunde godtas av båda parter.

(4) Efter tillkännagivandet om inledande tog kommissionen emot kommentarer om inledandet från den argentinska kammaren för biobränslen (Cámara Argentina de Biocombustibles, nedan kallad *CARBIO*). I sina kommentarer angav CARBIO att den argentinska biodieselindustrin inte subventioneras och att importen av argentinsk biodiesel inte innebär någon risk för väsentlig skada för unionsindustrin.

(5) Angående bevisen på subventionering i det inledande skedet gjorde kommissionen den öppna versionen av klagomålet tillgänglig och lämnade sin analys av den tillgängliga bevisningen i det skedet i promemorian om bevisningens tillräcklighet, som låg till grund för att inleda undersökningen.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 55.
([2]) EUT C 34, 31.1.2018, s. 37.
([3]) Termen ”argentinska myndigheter” används i denna förordning i vid bemärkelse och omfattar alla ministerier, myndigheter eller organ på central, regional eller lokal nivå.

(6) När det gäller bevisningen om risk för skada hävdade CARBIO att klaganden inte hade lämnat tillräcklig bevisning avseende kriteriet i artikel 8.8 i grundförordningen, särskilt i fråga om en betydande ökning av import, fritt tillgänglig kapacitet i Argentina samt priseffekt av import från Argentina. CARBIO:s argumentation baserades dock till stor del på överdrivet pessimistiska uppskattningar av den argentinska exportens utveckling under 2018. Enligt CARBIO:s beräkning skulle den uppgå till 480 000 ton för helåret 2018 till alla länder i världen, men det lämnades inga belägg för den låga siffran, som var 70 % lägre än motsvarande siffra för 2016 och 2017 ([4]). CARBIO hävdade att med så låga nivåer skulle den argentinska importen inte innebära någon risk för skada för unionsindustrin. Kommissionen beaktade de bevis som lämnats i klagomålet (som baserades på verklig import fram till augusti 2017 och uppskattningar för 2018 baserat på produktionssiffror i GAIN-rapporten ([5])) som pekade på en mycket högre beräknad import. När det gäller produktionskapaciteten i Argentina bekräftade CARBIO att den överstiger den inhemska konsumtionen kraftigt, med mer än 3 miljoner ton.

(7) Dessa påståenden avvisades således.

1.2 **Registrering av import**

(8) Den 21 februari 2018 lämnade klaganden in en begäran om registrering av import av biodiesel med ursprung i Argentina i enlighet med artikel 24.5 i grundförordningen. Den 24 maj 2018 offentliggjorde kommissionen genomförandeförordning (EU) 2018/756 (nedan kallad *registreringsförordningen*) ([6]) enligt vilken import av biodiesel med ursprung i Argentina görs till föremål för registrering från och med den 25 maj 2018.

(9) Berörda parter lämnade synpunkter till följd av begäran om registrering, vilka behandlades av kommissionen i registreringsförordningen. Kommissionen hade tillgång till tillräcklig bevisning för att motivera behovet av att registrera importen.

(10) Enligt artikel 24.5 i grundförordningen ska importen av den berörda produkten göras till föremål för registrering så att tullar, om de nödvändiga villkoren är uppfyllda, kan tas ut retroaktivt på den registrerade importen i enlighet med tillämpliga rättsliga bestämmelser, om undersökningen leder till att utjämningstullar införs.

(11) Efter offentliggörandet av registreringsförordningen tog kommissionen emot synpunkter på den från de argentinska myndigheterna och CARBIO.

(12) De argentinska myndigheternas synpunkter gällde påståendet om att kommissionen inte hade lagt fram tillräcklig bevisning för subventionen och inte hade kunnat visa att skadan för unionsindustrin orsakades av mycket stor import av argentinsk biodiesel på förhållandevis kort tid.

(13) Som förklaras i skälen 5–7 ansåg kommissionen att den hade tillräckliga bevis på subventioneringen och risken för skada när undersökningen inleddes. I skäl 14 i registreringsförordningen lämnade kommissionen dessutom bevis på en massiv ökning av importen av argentinsk biodiesel i absoluta tal och i termer av marknadsandelar under perioden mellan augusti 2017 och mars 2018, vilket skulle kunna visa förekomsten av väsentlig skada i slutet av undersökningsperioden. Dessa påståenden avvisades således.

1.3 **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(14) Undersökningen av subventionering och skada omfattade perioden den 1 januari 2017 till den 31 december 2017 (nedan kallad *undersökningsperioden*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattar perioden från och med den 1 januari 2014 till och med utgången av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.4 **Berörda parter**

(15) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att kontakta kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom underrättade kommissionen klaganden, andra kända unionstillverkare, kända exporterande tillverkare, de argentinska myndigheterna, kända importörer, leverantörer och användare, handlare samt intresseorganisationer som såvitt känt var berörda om inledandet av undersökningen och uppmanade dem att delta.

([4]) 1 664 145 ton för 2016 och 1 650 312 ton för 2017.
([5]) United States Department of Agriculture Global Agriculture Information Network (GAIN) report.
([6]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/756 av den 23 maj 2018 om registrering av import av biodiesel med ursprung i Argentina (EUT L 128, 24.5.2018, s. 9).

(16) Berörda parter gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden.

1.5 **Stickprovsförfarande**

(17) I sitt meddelande om inledande meddelade kommissionen att den övervägde att utföra stickprov av de berörda parterna i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.

1.5.1 *Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare*

(18) I tillkännagivandet om inledande meddelade kommissionen att den hade gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare. Kommissionen baserade urvalet för stickprovsundersökningen på den största representativa tillverkning som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande.

(19) Det preliminära urvalet bestod av tre unionstillverkare och representerade en bred geografisk spridning. De unionstillverkare som ingick i urvalet svarade för 19 % av unionsindustrins sammanlagda tillverkning. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet.

(20) Kommissionen mottog underbyggda synpunkter på det preliminära urvalet från CARBIO, Greenergy Fuels Limited och från klaganden. En mer detaljerad analys av dessa synpunkter återfinns i skälen 310–313.

(21) Som en följd av synpunkterna ersatte kommissionen en av unionstillverkarna i det preliminära urvalet med en annan. Det slutliga urvalet bestod av tre unionstillverkare från tre olika medlemsstater. Dessa unionstillverkare svarade för mer än 23 % av tillverkningen i unionen.

1.5.2 *Stickprovsförfarande avseende importörer*

(22) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, bad kommissionen icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande.

(23) Två icke-närstående importörer lämnade den begärda informationen och samtyckte till att ingå i urvalet. Med hänsyn till det låga antalet icke-närstående importörer beslutade kommissionen att det inte var nödvändigt med något stickprovsförfarande.

1.5.3 *Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Argentina*

(24) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, bad kommissionen alla exporterande tillverkare i Argentina att lämna de upplysningar som angavs i tillkännagivandet om inledande. Dessutom bad kommissionen de argentinska myndigheterna att identifiera och/eller kontakta andra eventuella exporterande tillverkare som kunde vara intresserade av att delta i undersökningen.

(25) Nio exporterande tillverkare i det berörda landet lämnade den begärda informationen och samtyckte till att ingå i urvalet. Kommissionen uteslöt ett företag från stickprovet eftersom det inte exporterade biodiesel till unionen under undersökningsperioden. De återstående åtta företagen eller företagsgrupperna stod för 100 % av exporten till unionen under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 27.1 b i grundförordningen gjorde kommissionen följande urval bestående av tre grupper av exporterande tillverkare på grundval av den största representativa exportvolym till unionen som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande:

— Renovagruppen (Molinos Agro SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFIyA, Vicentin SAIC), Argentina

— T6-gruppen (Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA), Argentina

— Louis Dreyfus Commodities (nedan kallat *LDC*) Argentina SA, Argentina.

(26) Grupperna av exporterande tillverkare i urvalet motsvarade 84 % av den sammanlagda exporten till unionen av den berörda produkten under undersökningsperioden.

(27) I enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen genomförde kommissionen ett samråd om urvalet med alla berörda kända exporterande tillverkare och med de argentinska myndigheterna. Kommissionen mottog inga synpunkter på det föreslagna urvalet.

1.5.4 *Enskild undersökning*

(28) Inga av de exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet begärde en enskild undersökning i enlighet med artikel 27.3 i grundförordningen.

1.6 **Svar på frågeformulär och kontrollbesök**

(29) Kommissionen skickade frågeformulär till de argentinska myndigheterna, till de tre grupperna av exporterande tillverkare som ingick i urvalet, till de tre unionstillverkare som ingick i urvalet och till de två icke-närstående importörer som gett sig till känna.

(30) Kommissionen tog emot besvarade frågeformulär från de argentinska myndigheterna, samtliga grupper av exporterande tillverkare i urvalet, samtliga unionstillverkare som ingick i urvalet, men endast ett från de två samarbetsvilliga icke-närstående importörerna.

(31) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för ett fastställande av subventionering, därav följande risk för skada och unionens intresse. Ett kontrollbesök genomfördes på plats hos det argentinska jordbruksministeriet, utrikesministeriet, näringsministeriet och skatteministeriet, under vilket även tjänstemän från andra berörda ministerier närvarade. Kontrollbesök genomfördes också på plats hos Banco de Córdoba, Banco de la Provincia de Buenos Aires, Banco de la Ciudad de Buenos Aires, Banco Central de la República Argentina och Banco de la Nación Argentina.

(32) Kontrollbesök enligt artikel 26 i grundförordningen genomfördes på plats hos EBB och följande företag:

Unionstillverkare:

— Masol Iberia Biofuel, S.L.U., El Grao (Castellón) och Barcelona, Spanien.

— Saipol, Grand-Couronne, Frankrike.

— Verbio Vereinigte BioEnergie AG, Leipzig, Tyskland.

Exporterande tillverkare i Argentina som ingick i urvalet:

— Renovagruppen:

  — Molinos Agro SA, Buenos Aires.

  — Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFIyA, Buenos Aires.

  — Vicentin SAIC, Buenos Aires.

— T6-gruppen:.

  — Aceitera General Deheza SA, Buenos Aires

  — Bunge Argentina SA, Buenos Aires.

— LDC Argentina SA, Buenos Aires.

1.7 **Undantag från införandet av provisoriska åtgärder och efterföljande förfarande**

(33) Eftersom kommissionen ansåg att det var nödvändigt att samla in ytterligare information om utvecklingen efter undersökningsperioden som kunde bekräfta kommissionens preliminära slutsatser och kasta nytt ljus över unionsintresset, beslutade kommissionen att inte vidta provisoriska åtgärder i detta fall.

(34) Den 21 september 2018 informerade kommissionen genom ett informationsdokument om sina preliminära slutsatser alla berörda parter om att det inte skulle införas någon preliminär utjämningstull på import till unionen av biodiesel med ursprung i Argentina. Den 8 oktober 2018 begärde sex medlemsstater (Frankrike, Spanien, Bulgarien, Polen, Portugal och Rumänien) att kommissionen skulle införa preliminär utjämningstull i detta fall. Genom en skrivelse av den 10 oktober 2018 bekräftade kommissionen att undersökningen pågick och att ytterligare uppgifter om sakförhållanden skulle beaktas (särskilt om utvecklingen direkt efter undersökningsperioden).

(35) Flera berörda parter lämnade skriftliga synpunkter på informationsdokumentet. Parter som så begärde gavs tillfälle att bli hörda, även av förhörsombudet.

(36) Efter utlämnandet av informationsdokumentet togs synpunkter emot från de argentinska myndigheterna, CARBIO, samtliga grupper av exporterande tillverkare i urvalet, samt EBB.

(37) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten. Informationen omfattade framför allt, men inte enbart, de kompletterande svaren på frågeformulären som togs emot från EBB och de unionstillverkare som ingick i urvalet i fråga om utvecklingen efter undersökningsperioden, uppgifter om import av biodiesel till unionen efter undersökningsperioden och uppgifter från berörda parter efter utlämnandet av informationsdokumentet.

(38) Den 3 december 2018 informerade kommissionen alla parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig utjämningstull på import till unionen av den berörda produkten. Alla parter beviljades även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutgiltiga meddelandet av uppgifter.

(39) Efter det slutgiltiga utlämnandet välkomnade EBB, Copa (Organisationen för jordbrukets näringslivsorganisationer i Europeiska unionen), Cogeca (Organisationen för lantbrukskooperativ i Europeiska unionen) samt European Oilseed Alliance kommissionens avsikt att införa en slutgiltig utjämningstull på import av den berörda produkten till unionen.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1 **Berörd produkt**

(40) Den produkt som omfattas av denna undersökning (nedan kallad *berörd produkt*) är fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallad biodiesel, i ren form eller i en blandning.

(41) Undersökningen visade att biodiesel tillverkad i Argentina uteslutande utgörs av sojabönsmetylestrar (SME) framställda av sojaolja, medan biodiesel tillverkad i unionen främst utgörs av rapsmetylestrar (RME) men även framställs av andra råvaror som avfallsoljor och jungfruoljor.

(42) SME och RME tillhör båda kategorin fettsyrametylestrar (FAME). Termen *ester* hänför sig till resultatet från transförestring av växtoljor, dvs. blandning av en olja med en alkohol, vilket producerar biodiesel och som en biprodukt också glycerin. Termen *metyl* hänför sig till metanol, som är den mest använda alkoholen i denna process.

(43) SME-biodiesel kan användas i sin rena form, men brukar i allmänhet blandas innan den används i unionen. Orsaken till att man blandar är att SME i sin rena form inte uppfyller den europeiska standarden EN 14214 vad gäller jod- och cetantal. Orsaken till att man blandar SME med RME är att SME har högre filtrerbarhetstemperatur (Cold Filter Plugging Point, CFPP) än RME och att den därför inte är lämplig att använda i sin rena form under vintermånaderna i kalla regioner inom Europeiska unionen.

(44) Blandningarna av biodiesel och mineraldiesel får sin slutanvändning inom transportsektorn som dieselmotorbränsle i landsvägsfordon (bilar, lastbilar och bussar) och även i tåg. Biodiesel i ren form eller blandad med mineraldiesel kan också användas som bränsle i värmepannor för hemmabruk, kommersiellt bruk eller industribruk och som bränsle i elgeneratorer. Det pågår försök med att införa biodiesel för flygtransporter i syfte att minska luftfartens koldioxidutsläpp.

(45) Den berörda produkten klassificeras för närvarande enligt KN-nummer ex 1516 20 98 (Taric-nummer 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 och 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-nummer 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 och 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taric-nummer 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taric-nummer 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 och 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taric-nummer 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 och 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taric-nummer 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 och 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taric-nummer 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 och 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (Taric-nummer 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 och 3824 99 92 20), 3826 00 10 och ex 3826 00 90 (Taric-nummer 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 och 3826 00 90 30).

2.2 **Likadan produkt**

(46) Undersökningen visade att följande produkter har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden:

a) Den berörda produkten.

b) Den produkt som tillverkas och säljs på hemmamarknaden i Argentina.

c) Den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.

(47) Kommissionen beslutade därför att dessa produkter är likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

2.3 **Invändningar gällande produktdefinitionen**

(48) Kommissionen mottog inga invändningar gällande produktdefinitionen.

3. **SUBVENTIONERING**

3.1 **Subventioner och subventionsprogram inom ramen för den aktuella undersökningen**

(49) På grundval av tillgänglig information, bl.a. uppgifterna i klagomålet, tillkännagivandet om inledande och svaren på kommissionens frågeformulär, undersökte kommissionen den påstådda subventioneringen från de argentinska myndigheterna i form av följande subventionsprogram:

1. Offentligt stöd till biodieselindustrin genom bl.a. tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning.

2. Statligt ålagda köp av biodiesel mot för hög ersättning (leveransavtal för biodiesel).

3. Tillhandahållande av lån och exportfinansiering på förmånliga villkor och förmånliga lån från Argentinas centralbank (Banco de la Nación Argentina, BNA).

4. Efterskänkta eller ej indrivna offentliga intäkter, t.ex. snabbare avskrivning för biodieseltillverkare enligt 2006 års lag om biobränslen, befrielse från och anstånd med den förväntade minimiinkomstskatten för biodieseltillverkare enligt 2006 års lag om biobränslen.

5. Befrielse från regionala och kommunala skatter:

   a) Befrielse från regionala skatter i provinsen Córdoba.

   b) Befrielse från regionala skatter i provinsen Buenos Aires.

   c) Systemet för industrifrämjande och industriutveckling i provinsen Santiago del Estero – regional lag nr 6.750

   d) Överenskommelse om kommunala skatter mellan Louis Dreyfus Argentina och kommunen General Lagos.

   e) Minskad skattesats enligt ”Pacto Fiscal” (dekret nr 14/1994)

   f) Undantag för fast egendom enligt industrilagen i Santa Fe: undantag från fastighetsskatt enligt regional lag nr 8.478/1979 (artikel 4), för att främja industrin.

   g) Befrielse från regionala skatter i provinsen Santa Fe.

   h) Befrielse från stämpelskatt i Santa Fe enligt artikel 183.29.

   i) Befrielse från omsättningsskatt i Santa Fe för exportförsäljning enligt artikel 127.

3.2 **Statligt stöd till biodieselindustrin, bl.a. genom tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning**

3.2.1 *Tillämpning av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen*

(50) Kommissionen underrättade de argentinska myndigheterna om att den skulle kunna komma att använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen för sin prövning av förekomsten och omfattningen av det påstådda stödet till biodieselindustrin i form av tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning.

(51) I det inledande skedet uppmanade kommissionen de argentinska myndigheterna att lämna kontaktuppgifter (namn, adresser och e-postadresser) till alla företag som levererade den viktigaste insatsvaran (sojabönor) för tillverkning av den berörda produkten. De argentinska myndigheterna lämnade inte dessa kontaktuppgifter.

(52) Eftersom den frågan inte besvarades skickades en begäran om kompletterande upplysningar till de argentinska myndigheterna den 17 april 2018 i fråga om de största producenterna/leverantörerna av sojabönor som hade tillhandahållit insatsvaror till de argentinska biodieseltillverkarna.

(53) Med tanke på det stora antalet företag som tillhandahåller den viktigaste insatsvaran för den berörda produkten och för att främja gott samarbete och få in åtminstone några relevanta uppgifter för utredningen, begränsade kommissionen sin begäran till uppgifter för endast de tio största producenterna/leverantörerna av sojabönor.

(54) Kommissionen fick inte in några fullständiga uppgifter för flertalet av dessa producenter/leverantörer av insatsvaror för tillverkningen av den berörda produkten. I själva verket fick kommissionen endast information från biodieseltillverkare som själva producerade sojaolja (inte sojabönor). Inga uppgifter lämnades av de tio största sojabönsproducenterna, så som begärts. I avsaknad av dessa uppgifter ansåg kommissionen att den inte fått avgörande information som var relevant för denna aspekt av undersökningen.

(55) Dessutom begärde kommissionen all tillgänglig information som efterfrågades i det föregående skälet för de leverantörer av sojabönor under åren 2014, 2015 och 2016 och för undersökningsperioden som de argentinska myndigheterna inte har något aktieinnehav i eller för vilka de inte är de största aktieinnehavarna. Denna information var nödvändig för att bedöma om sojabönsleverantören och biodieseltillverkaren var icke-närstående, närstående eller delar av samma enhet. Kommissionen begärde bevis på att de argentinska myndigheterna försökte kontakta dessa leverantörer eller att de skulle ange för kommissionen hur dessa uppgifter gick att få fram (t.ex. genom relevanta organisationer). De argentinska myndigheterna lämnade inte de efterfrågade upplysningarna eller några bevis för att de ens hade försökt kontakta dessa leverantörer.

(56) I de argentinska myndigheternas svar av den 15 februari 2018 angavs att de uppgifter som kommissionen begärt om sojabönsodlarna kunde lämnas av fyra organ, däribland ACSOJA (Asociación de la Cadena de la Soja Argentina) och CARBIO. Kommissionens avdelningar träffade båda organisationerna under kontrollbesöket i Argentina men fick inga uppgifter om sojabönsleverantörerna. De två andra organisationerna ([7]) inspekterades inte på grund av tidsbrist. ACSOJA och CARBIO valdes ut för inspektion eftersom det var mest sannolikt att dessa skulle kunna bistå i undersökningen.

(57) Under mötet med ACSOJA ställde kommissionens företrädare en rad frågor om marknadssituationen för sojabönor i Argentina, om deras leverantörsförhållande till biodieseltillverkarna och om hur exportavgiften påverkar deras verksamhet. Företrädaren för ACSOJA lämnade inga meningsfulla svar på de frågorna och lämnade inga särskilda uppgifter eller bevis som gick att använda i undersökningen. Det var uppenbart att ACSOJA bara var en företrädare för andra sammanslutningar inom värdekedjan för sojabönor och inte kunde svara på detaljerade förfrågningar eller ge kommissionen den information om sojabönsproduktionen som efterfrågades i frågeformuläret.

(58) ACSOJA åtog sig under kontrollbesöket också att skicka pressmeddelanden om exportavgiften på sojabönor och om produktionen i senare led. Kommissionen mottog aldrig dessa pressmeddelanden.

(59) Eftersom CARBIO är en sammanslutning av biodieseltillverkare kunde den inte ge kommissionen de uppgifter som krävdes om sojabönsproducenterna.

(60) När det gäller det påstådda statliga tillhandahållandet av sojabönor mot för låg ersättning lämnade de argentinska myndigheterna inte den information som krävdes och de bevis som kommissionen begärde i sitt frågeformulär, vare sig i skrivelsen av den 17 april 2018 eller under kontrollbesöket.

(61) Bristen på samarbete i tillräcklig utsträckning innebar att kommissionen inte kunde samla in alla uppgifter som den betraktar som relevanta för bedömningen i denna undersökning. Framför allt fick kommissionen inte in några uppgifter eller data om marknaden för sojabönsproducenter, de statliga åtgärdernas (t.ex. exportskatten på sojabönor) inverkan på deras beteende samt leveranserna av sojabönor till biodieseltillverkarna.

([7]) Aapresid (Asociación Argentina de Productores en Siembra Directa) och Ciara (Cámara de la Industria Aceitera de la República Argentina).

(62) Informationen gällde bl.a. sojabönsproducenternas beteende och beslut före och efter införandet och de olika ändringarna av exportskatter och liknande begränsande åtgärder, deras produktionsstrategier och möjligheter att byta till andra grödor, tillgången till odlingsbar mark, marknadens egenskaper och utveckling i fråga om skillnaden mellan stora respektive små och medelstora företag, försäljnings- och marknadsföringskanalerna och strategierna för deras inhemska marknader och exportmarknader, priserna och prissättningspolitiken på deras inhemska marknader och exportmarknader, de internationella prisernas inverkan på deras prissättningspolicy, konkurrensläget inom landet och på exportmarknaderna, deras lönsamhet under åren, effekten av eventuell överkapacitet och lagringsstrategier, import och export hos deras viktigaste kunder inom landet och på exportmarknaderna, inbegripet sojabönspressningsindustrins roll och det mervärde som pressningsindustrin skapade samt konkurrensläget för pressningsindustrin i Argentina och på internationella marknader.

(63) I motsats till vad de argentinska myndigheterna hävdade i sitt svar på frågeformuläret framkom det dessutom under kommissionens avdelningars kontrollbesök att de argentinska myndigheterna ägde en leverantör av sojabönor till biodieselindustrin, nämligen YPF ([8]). Eftersom YPF bara är en av hundratals leverantörer av sojabönor till biodieselindustrin kan de uppgifter som denna leverantör har lämnat inte användas för att fastställa agerandet för övriga leverantörer av sojabönor till biodieselindustrin. Framför allt odlar YPF inte sojabönor, utan tar emot sojabönor som betalning för gödningsmedel och bränsle och säljer sedan sojabönorna vidare på den argentinska inhemska marknaden. Företaget är därför inte representativt för de sojabönsodlare som är leverantörer till biodieselindustrin.

(64) I avsaknad av information som tydde på motsatsen från de argentinska myndigheterna har kommissionen delvis förlitat sig på tillgängliga fakta för sina slutsatser om dessa aspekter av undersökningen, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

(65) Efter utlämnandet av informationsdokumentet bestred de argentinska myndigheterna återigen påståendet om att de inte hade samarbetat fullt ut när det gällde de begärda uppgifterna från sojabönsodlare och hänvisade till sin skrivelse av den 20 juli 2018. Även CARBIO hävdade att kommissionen felaktigt hade uppgett att de argentinska myndigheterna inte varit samarbetsvilliga.

(66) Kommissionen upprepade att de argentinska myndigheterna inte hade lämnat några kontaktuppgifter för sojabönsodlare och hade lämnat ofullständiga uppgifter om producenter av sojaolja. ACSOJA och CARBIO lämnade inte de uppgifter som kommissionen hade efterfrågat, vare sig i frågeformuläret eller vid mötena med dem. Under mötena visade det sig dessutom att företrädaren för ACSOJA inte kunde besvara detaljerade tekniska frågor och att CARBIO var en sammanslutning för biodieselproducenter, inte sojabönsproducenter.

(67) Kommissionen konstaterade att när det gäller de argentinska myndigheternas påstådda stöd till biodieselindustrin, framför allt genom olika åtgärder som t.ex. tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning, lämnade de argentinska myndigheterna inte den information som krävdes och de bevis som kommissionen begärde i sitt frågeformulär, vare sig i skrivelsen av den 17 april 2018 eller under kontrollbesöket. Därför tvingades kommissionen att förlita sig på tillgängliga fakta om den delen av undersökningen.

(68) I brist på uppgifter från de argentinska myndigheterna om de argentinska sojabönsodlarnas försäljning, utgick kommissionen från de uppgifter om inhemska sojabönspriser som hade lämnats av de exporterande tillverkarna i urvalet. Dessutom utgick kommissionen från offentligt tillgänglig information om de argentinska myndigheternas anförtroende eller åläggande av funktioner gentemot sojabönsodlarna för att de skulle sälja sojabönor inom landet mot för låg ersättning och om de argentinska myndigheternas avsikt att stödja biodieselindustrin genom dessa och andra åtgärder.

(69) Efter utlämnandet av det slutgiltiga informationsdokumentet uttryckte GOA och CARBIO återigen invändningar mot kommissionens användning av tillgängliga fakta i enlighet med artikel 28 i grundförordningen. De hävdade att användning av tillgängliga fakta endast är motiverad om en berörd part unerlåter att tillhandahålla ”nödvändig information” som är oundgänglig för att nå ett specifikt avgörande. Enligt GOA och CARBIO bevisade kommissionen aldrig hur den begärda information var oundgänglig för att nå ett specifikt avgörande i detta fall, och förbiråg det faktum att den begärda informationen antingen var otillgänglig för GOA, eller omfattades av strikt skattesekretess.

([8]) YPF (Yacimientos Petrolíferos Fiscales) är ett vertikalt integrerat argentinskt energiföretag som förstatligades 2012. https://www.ypf.com/LaCompania/Paginas/Todo-sobre-YPF.aspx

(70) Kommissionen förklarade utförligt i sitt meddelande till GOA skälen till att den behövde ytterligare information om sojabönsodlare och tillverkare av sojaolja. GOA:s och CARBIO:s påstående att GOA inte vara i stånd att tillhandahålla denna information stöddes inte av någon bevisning för att så var fallet, eller att kommissionen hade andra rimliga sätt att erhålla sådan information. Den begärda informationen var av sådan art att kommissionen kunde anta att den antingen var i GOA:s och/eller CARBIO:s ägo, eller åtminstone att GOA hade befogenhet att begära denna information från sojabönsodlare och tillverkare av sojaolja. Kommissionen förväntade sig också bättre samarbete från sojabönsodlare och tillverkare av sojaolja, om dessa kontaktades direkt av GOA och/eller i nära samarbete med kommissionen.

3.2.2 *Analys*

(71) Klaganden hävdade att de argentinska myndigheterna gav stöd till biodieselindustrin genom olika åtgärder. Klaganden hävdade i synnerhet att de argentinska myndigheterna hade genomfört en politik med höga exportavgifter och andra regleringar för sojabönor och sojaolja, som är den viktigaste råvaran i tillverkningen av biodiesel i Argentina. Enligt klaganden innebar detta att de argentinska myndigheterna säkerställde ett råvarupris för tillverkning av biodiesel som var betydligt lägre än de globala priserna.

(72) Som anges i kommissionens promemoria om bevisningens tillräcklighet ([9]) ansåg kommissionen att exportbeskattningen verkade vara ett av de verktyg som de argentinska myndigheterna hade utformat för att ålägga sojabönsodlare och sojaoljeproducenter att bistå den argentinska biodieselindustrin. I denna undersökning har kommissionen granskat den uppsättning åtgärder som de argentinska myndigheterna har antagit för att stödja den argentinska biodieselindustrin på artificiell väg.

(73) För att kunna fastställa att det rör sig om en utjämningsbar subvention måste tre faktorer föreligga, nämligen a) ett finansiellt bidrag eller inkomst-/prisstöd, b) en förmån, och c) selektivitet (artikel 3 i grundförordningen) ([10]).

(74) För att komma fram till en slutsats om den första faktorn undersökte kommissionen om den uppsättning åtgärder som antagits av de argentinska myndigheterna leder till ett finansiellt bidrag i form av att de offentliga myndigheterna tillhandahåller sojabönor mot för låg ersättning till de argentinska exporterande biodieseltillverkarna, i enlighet med artikel 3.1 a i grundförordningen, och/eller om den uppsättning åtgärder som antagits av de argentinska myndigheterna faller inom kategorin inkomst-/prisstöd till biodieselindustrin, i enlighet med artikel 3.1 b i grundförordningen.

3.2.2.1 Finansiellt bidrag

(75) Kommissionen konstaterade inledningsvis att alla företag i urvalet för stickprovsförfarandet köpte sojabönor på den inhemska marknaden från antingen närstående eller icke-närstående företag för bearbetning till sojaolja och sedan till biodiesel. Att de exporterande tillverkarna i urvalet inte köpte sojaolja för vidarebearbetning till biodiesel berodde på att de själva utvann sojaolja från sojabönorna som ett mellansteg i tillverkningen av biodiesel. Analysen i de följande underavsnitten inriktar sig därför på frågan om huruvida de argentinska myndigheterna tillhandahöll sojabönor (snarare än sojaolja) mot för låg ersättning.

(76) I artikel 3.1 a iv andra strecksatsen i grundförordningen anges att ett finansiellt bidrag förekommer om de offentliga myndigheterna ”anförtror åt eller ålägger ett privat organ att utföra en eller flera av de funktioner som räknas upp i leden i, ii och iii och som normalt ligger inom deras kompetens och rent faktiskt inte skiljer sig från de offentliga myndigheternas normala praxis”. Den typ av funktioner som anges i artikel 3.1 a iii i grundförordningen föreligger när ”offentliga myndigheter tillhandahåller andra varor eller tjänster än sådana som rör allmän infrastruktur, eller köper varor”. Dessa bestämmelser återspeglar leden iii och iv i artikel 1.1 a 1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (nedan kallat *subventionsavtalet*) och bör tolkas och tillämpas mot bakgrund av WTO:s relevanta rättspraxis.

([9]) Se promemoria om bevisningens tillräcklighet av den 30 januari 2018, s. 6.

([10]) För en liknande analys, se kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/387 av den 17 mars 2016 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT L 73, 18.3.2016, s. 1).

(77) WTO-panelen om amerikanska exportbegränsningar slog fast att de två begreppen ”entrust” (anförtro) och ”direct” (ålägga) i artikel 1.1 a 1 iv i subventionsavtalet enligt gängse betydelse kräver att myndigheternas agerande måste omfatta en delegering (när det gäller anförtroende) eller order (när det gäller åläggande) ([11]). Förenta staternas argument om ”orsak och verkan” avvisades därmed och ett uttryckligt och bekräftande agerande i form av en delegering eller order förutsätts ([12]).

(78) I ett senare ärende ansåg dock överprövningsorganet att det är alltför stelbent att som standard ersätta orden ”anförtro” och ”ålägga” med ”delegering” och ”order” ([13]). Enligt överprövningsorganet förekommer ”anförtroende” när myndigheterna överlåter ansvar på ett privat organ och ”åläggande” avser situationer där myndigheterna utövar sina befogenheter gentemot ett privat organ ([14]).

(79) I båda fallen använder sig en myndighet av ett privat organ som ett ombud för att genomföra det finansiella bidraget och ”i de flesta fall kan det antas att ett anförtroende eller åläggande av funktioner till ett privat organ omfattar någon form av hot eller incitament” ([15]). Samtidigt medger artikel 1.1 a 1 iv i subventionsavtalet inte att medlemsstaterna inför utjämningsåtgärder för produkter ”i de fall en myndighet enbart utövar sina allmänna föreskrivande befogenheter” ([16]) eller när ett statligt ingripande ”i vissa fall men inte i andra kan leda till ett visst resultat uteslutande beroende på de faktiska omständigheterna och marknadsaktörernas utövande av sitt fria val” ([17]). ”Anförtroende” och ”åläggande” innebär i stället att ”myndigheterna har en mer aktiv roll än att bara inta en stödjande hållning” ([18]).

(80) WTO ansåg inte heller att det faktum att ”ett privat organ ges eget handlingsutrymme nödvändigtvis står i strid med ett anförtroende eller åläggande av det privata organet […] Det kan visserligen finnas fall där det privata organets eget handlingsutrymme är så pass stort att det blir omöjligt att dra några korrekta slutsatser om huruvida det privata organet har anförtrotts eller ålagts (att utföra en viss uppgift), men detta är något som rör sakförhållanden/bevis, som måste hanteras från fall till fall” ([19]).

(81) I linje med dessa avgöranden från WTO är inte alla myndighetsåtgärder som kan innebära förmåner lika med ett finansiellt bidrag i enlighet med artikel 3 i grundförordningen och artikel 1.1 a i subventionsavtalet. Det måste finnas bevisning för att myndigheterna har en strategi eller ett program som ska gynna den bransch som undersöks (i det här ärendet biodiesel-/biobränsleindustrin), genom att ålägga offentliga eller privata organ (i detta fall sojabönsodlare) att tillhandahålla sojabönor mot för låg ersättning till biodieselindustrin.

(82) I korthet innebär de relevanta avgörandena i WTO följande:

i) Avgörandet av huruvida det förekommer ett ”finansiellt bidrag” enligt artikel 1.1 a 1 i subventionsavtalet bör inriktas på *egenskaperna* hos de offentliga myndigheternas ingripande, inte på *effekterna* eller *resultatet* av de offentliga myndigheternas ingripande ([20]). Det är med andra ord ett välkänt faktum att myndigheter ingriper på marknaden i rollen som *lagstiftare* och att de när de gör detta ger upphov till *effekter* på marknaden och dess aktörer. I detta hänseende kan exempelvis en myndighet lagligen införa exportavgifter för att generera intäkter från en vara som är mycket konkurrenskraftig på de internationella marknaderna. Däremot går det inte att legitimt införa exportbegränsningar när det står klart att användningen av detta instrument

([11]) Panelens rapport av den 29 juni 2001, DS194 *United States – Measures treating export restraints as subsidies*, punkt 8.29.
([12]) Panelens rapport, DS194, punkt 8.44.
([13]) Överprövningsorganets rapport av den 21 februari 2005, DS296 *United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMs) from Korea*, punkterna 110 och 111.
([14]) Överprövningsorganets rapport, DS296, punkt 116.
([15]) Överprövningsorganets rapport, DS296, punkt 116.
([16]) Överprövningsorganets rapport, DS296, punkt 115.
([17]) Överprövningsorganets rapport, DS296, punkt 114, i överensstämmelse med panelens rapport, DS194, punkt 8.31 i detta hänseende.
([18]) Överprövningsorganets rapport, DS296, punkt 115.
([19]) Panelens rapport, DS296, punkt 7.38. Denna slutsats överklagades inte.
([20]) Panelens rapport *US – Export Restraints* (WT/DS194/R), offentliggjord den 29 juni 2001, punkterna 8.33 och 8.34.

tillsammans med andra mekanismer för att behålla råvaror inom landet och tvinga leverantörer att sälja till priser som är lägre än marknadspriserna ingår i en större plan som de offentliga myndigheterna har utformat för att stödja en viss industri eller uppsättning industrier i syfte att stärka deras konkurrenskraft. Typen av myndighetsåtgärd, inbegripet dess sammanhang, mål och syfte, är därför relevant för bedömningen av komponenten ”finansiellt bidrag”.

ii) ”Anförtroende” eller ”åläggande” skulle omfatta ett uttryckligt och bekräftande agerande riktat mot en viss part i förhållande till en viss uppgift eller skyldighet, vilket är något helt annat än en situation där offentliga myndigheter ingriper på marknaden på ett sätt som kanske eller kanske inte får ett visst *resultat* med tanke på sakförhållandena och aktörernas utövande av sitt fria val på den marknaden. Den avgörande frågan bakom begreppen ”anförtroende” eller ”åläggande” är huruvida det berörda beteendet, dvs. det finansiella bidraget i form av tillhandahållande av varor mot för låg ersättning, kan hänföras till de offentliga myndigheterna eller fortfarande är de privata aktörernas fria val med hänsyn till marknaden, t.ex. i fråga om lagstadgade begränsningar ([21]).

iii) Artikel 1.1 a 1 iv i subventionsavtalet är i princip en bestämmelse mot kringgående. För att det ska föreligga anförtroende eller åläggande måste de offentliga myndigheterna därför överlåta ansvaret på ett privat organ eller utöva sina befogenheter gentemot ett privat organ för att åstadkomma ett finansiellt bidrag. I de flesta fall kan det antas att ett anförtroende eller åläggande av funktioner till ett privat organ omfattar någon form av hot eller incitament, vilket i sin tur är ett bevis på anförtroende eller åläggande ([22]). Det är dock sannolikt att offentliga myndigheter har andra möjligheter att utöva befogenheter gentemot ett privat organ, varav en del kan vara ”mer subtila” än en order och de kanske inte har samma grad av tvång ([23]).

iv) Det måste finnas ett ”påvisbart samband” mellan de offentliga myndigheternas agerande och det privata organets beteende ([24]). Det finns ingen anledning till att ett fall av anförtroende eller åläggande från de offentliga myndigheternas sida inte skulle kunna förutsättas med hjälp av indirekta bevis (t.ex. underförstådda och informella fall av delegering eller order), förutsatt att den bevisningen har bevisvärde och är övertygande ([25]). I detta avseende kan bevis för de offentliga myndigheternas avsikt att stödja industrin i senare marknadsled (t.ex. genom offentligt tillkännagiven politik eller statliga beslut, eller genom andra offentliga åtgärder), eller förekomsten av andra offentliga åtgärder som säkerställer ett visst resultat på marknaden (t.ex. en exportbegränsning tillsammans med en offentlig åtgärd som hindrar aktörer som omfattas av de begränsningarna från att lagra sina produkter), vara relevanta för att fastställa huruvida det rör sig om ett finansiellt bidrag enligt artikel 1.1 a 1 iv i subventionsavtalet (särskilt som en indirekt metod för de offentliga myndigheterna att tillhandahålla varor, i enlighet med led iii). Under vissa omständigheter *kan* offentliga myndigheters ”vägledning” utgöra ett åläggande ([26]). Förekomsten av vissa *effekter* på marknaden (t.ex. minskade priser) kan också vara en faktor som behöver tas med i beräkningen tillsammans med all övrig tillgänglig bevisning, inbegripet möjligheten att förutse dessa effekter i ett visst sammanhang. Slutligen kan ett privat organ, beroende på omständigheterna, besluta sig för att inte utföra en funktion som den har anförtrotts eller ålagts, trots eventuella negativa följder. Detta bevisar dock inte i sig att det privata organet inte har varit föremål för ett anförtroende eller åläggande ([27]).

(83) I linje med denna rättspraxis har kommissionen mycket noggrant granskat vilken typ av ingripanden det handlar om från de argentinska myndigheternas sida (gäller de argentinska myndigheternas ingripanden anförtroende eller åläggande för sojabönsodlare?) vilken typ av organ åläggandena gäller (är sojabönsodlare privata organ i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen?) och vilka åtgärder det handlar om för dessa organ (har dessa sojabönsodlare tillhandahållit sojabönor till den argentinska biodieselindustrin mot för låg ersättning och därmed agerat som ombud för de argentinska myndigheterna?). Kommissionen har vidare undersökt om den funktion som utförts normalt skulle ligga inom myndigheternas kompetens (är tillhandahållandet av sojabönor mot för låg ersättning till företag som producerar sojaolja i Argentina en normal verksamhet för myndigheterna?) och om denna funktion rent faktiskt inte skiljer sig från myndigheternas normala praxis (skiljer sig själva tillhandahållandet av sojabönor från odlarna rent faktiskt från vad myndigheterna skulle ha gjort själva?).

([21]) Panelens rapport *US – Export Restraints*, punkterna 8.29–8.31.
([22]) Rapport från överprövningsorganet, *US – DRAMS (WT/DS296/AB/R)*, skickat den 27 juni 2005, punkt 116.
([23]) Överprövningsorganets rapport, *US – DRAMS*, punkt 115.
([24]) Överprövningsorganets rapport, *US – DRAMS*, punkt 112.
([25]) Se panelrapport, *Korea – Commercial Vessels* (WT/DS273/R), skickad den 7 maj 2005, punkt 7.373.
([26]) Rapport från överprövningsorganet, *US – DRAMS* (WT/DS296/A/R), punkt 114.
([27]) Rapport från överprövningsorganet, *US – DRAMS* (WT/DS296/A/R), punkt 124.

3.2.2.2 Anförtroende åt eller åläggande för sojabönsodlarna från de argentinska myndigheternas sida

(84) Mot bakgrund av den rättspraxis från WTO som avses i skälen 77–82, undersökte kommissionen först om de argentinska myndigheternas stöd till den argentinska biodieselindustrin faktiskt är ett mål för en politik från myndigheternas sida och inte bara en ”sidoeffekt” av utövandet av allmänna föreskrivande befogenheter. Kommissionen undersökte särskilt om den snedvridning av priserna som konstaterats var en del av myndigheternas mål eller om de lägre priserna på sojabönor snarare var en ”oavsiktlig” biprodukt av myndigheternas allmänna föreskrivande verksamhet. I enlighet med slutsatserna i skäl 64 beslutade sig kommissionen för att delvis utgå från tillgängliga fakta för att avgöra om de argentinska myndigheterna hade utfärdat något anförtroende eller åläggande av funktioner för sojabönsodlarna.

(85) Flera dokument visar att de argentinska myndigheterna uttryckligen hade som ett politiskt mål att försöka stödja och utveckla biodieselindustrin, särskilt genom att försöka minska de inhemska priserna på insatsvarorna (sojabönor) och därigenom tillhandahålla ett finansiellt bidrag till tillverkningen av biodiesel.

(86) Detta stöd åstadkoms genom flera åtgärder som kan hänföras till de argentinska myndigheterna (däribland exportskatt på sojabönor, subventioner till sojabönsproducenter för att de ska fortsätta producera och sälja inom landet till biodieseltillverkare, motåtgärder mot produktion av annan spannmål, t.ex. genom införande av exportkvoter och offentliga uttalanden för att uppmuntra sojabönsproducenter att inte upphöra med sin produktion och att fortsätta sälja inom landet) ([28]). Dessa åtgärder har visserligen ändrats vid flera tillfällen sedan de infördes 1994, ([29]) men de har tillämpats kontinuerligt i syfte att, vilket de argentinska myndigheterna själva har angett i lagstiftningen (se skälen 89–100), sänka det inhemska priset på sojabönor samtidigt som världsmarknadspriserna stiger och för att gynna utvecklingen av förädlingskedjan i Argentina, som bl.a. omfattar biodieselindustrin.

(87) Exportskatten på sojabönor är ett viktigt verktyg som används av de argentinska myndigheterna för att stödja biodieselindustrin. Enligt OECD tar de argentinska myndigheterna framför allt genom exportavgifter ut ”högre avgifter på råvaror eller från producenter av insatsvaror medan lägre avgifter tas ut på slutprodukter”. ”[…] Den prisfördel som den inhemska industrin i senare marknadsled får av detta kan snedvrida och minska konkurrensen på såväl de inhemska som de utländska marknaderna” ([30]). Dessutom angav International Renewable Energy Agency (Irena) i en rapport om Argentina att ”särskilda exportskatter för biobränslen jämfört med andra produkter från samma råvara främjade exporten av biobränslen, särskilt biodiesel” ([31]). Världsbanken konstaterade att de argentinska myndigheterna tar ut höga exportskatter som ”sänker de inhemska råvarukostnaderna och uppmuntrar export av biodiesel” ([32]).

(88) De argentinska myndigheterna hävdade att inga av publikationerna från OECD, Irena och Världsbanken hänvisade till att de argentinska myndigheterna uttryckligen hade som mål att stödja den argentinska biodieselindustrin. De argentinska myndigheterna ifrågasatte dock inte riktigheten i de citat som kommissionen hade hittat. I motsats till de argentinska myndigheterna ansåg kommissionen att analyserna i dessa publikationer stöder kommissionens slutsats om att de argentinska myndigheterna uttryckligen stöder den argentinska biodieselindustrin.

(89) Argentina har haft en exportavgift på sojabönor sedan 1994, som legat fast på 3,5 %. Som framgår av alla de ändringar i lagstiftningen som anges i skälen 91–100 visar de åtgärder som använts för att justera exportskatten efter den ursprungliga skattesatsen att de argentinska myndigheterna uttryckligen har som mål att sänka de inhemska priserna samtidigt som världsmarknadspriserna stiger. Under undersökningen hävdade de argentinska myndigheterna att exportavgiften på sojabönor och sojaolja införts för att öka intäkterna. Trots flera förfrågningar från kommissionen om att tillhandahålla dokumentation som stöder påståendet har de argentinska myndigheterna inte lämnat någon sådan dokumentation.

([28]) Uttalanden av den f.d. ekonomiministern Axel Kicillof, t.ex. http://www.telam.com.ar/notas/201410/82669-kicillof-productores-venta-de-granos.php, http://www.lavoz.com.ar/politica/nueva-advertencia-de-kicillof-productores-que-retienen-granos, https://www.minutouno.com/notas/341839-kicillof-advirtio-los-sojeros-que-se-apuren-porque-el-precio-va-caer, hämtade den 3 september 2018.

([29]) Nomenclatura Común Del Mercosur, Decreto Nacional 2275/1994, artikel 7 och bilaga VI.

([30]) *Economic Impact of Export Restrictions on Raw Materials*, offentliggjord 2010, s. 18, tillgänglig på http://www.oecd.org/publications/the-economic-impact-of-export-restrictions-on-raw-materials-9789264096448-en.htm, hämtad den 13 juli 2018.

([31]) *Renewable Energy Policy Brief Argentina*, juni 2015, som finns på http://www.iberglobal.com/files/2016/argentina_renewable_energy.pdf, hämtad 13.7.2018, s. 4.

([32]) *Liquid Biofuels:* Background Brief for the World Bank Group Energy Sector Strategy – Background Paper for the World Bank Group Energy sector strategy, mars 2010, som finns på http://siteresources.worldbank.org/EXTESC/Resources/Biofuel_brief_Web_version.pdf, hämtad den 13 juli 2018, s. 9.

(90) Höjda intäkter anges inte heller som ett skäl till exportskattens nivå i någon av rättsakterna sedan 2002 om justeringar av exportskatten på sojabönor, sojaolja eller biodiesel. Som förklaras i skälen 91–100 anges i stället i dessa rättsakter att syftet med exportskatten är att motivera sojabönsleverantörer att fortsätta sälja inom landet, till lägre priser än de internationella priserna. I stället för att vara en åtgärd för skatteintäkter använder de argentinska myndigheterna alltså exportskatt på sojabönor som ett verktyg för att stödja den inhemska biodieselindustrins utveckling.

(91) Efter en förklaring om att det rådde ett nödläge ([33]) höjdes exportskatten 2002 från 3,5 % till 13,5 % genom resolution 11/2002 ([34]). Resolutionen innehöll följande påstående: "**effekterna av en eventuellt avsevärd förändring i de internationella priserna på jordbruksprodukter måste också beaktas**" (fetstil tillagd), vilket visar att syftet med åtgärden var att påverka det inhemska marknadspriset på sojabönor jämfört med världsmarknadspriset.

(92) Skatten höjdes ytterligare samma år, från 13,5 % till 23,5 % genom resolution 35/2002 ([35]). Där anges att "enligt lag nr 22.415 får import av konsumtionsvaror beskattas i syfte att stabilisera de inhemska priserna tills de når en lämplig nivå och upprätthåller en tillgång som tillgodoser behoven på den inhemska marknaden". Enligt lagtexten var åtgärderna av övergångskaraktär och infördes tillfälligt så länge den aktuella allmänna ekonomiska situationen varade. Denna exportskatt tillämpas dock fortfarande och ligger på ungefär samma nivå som vid nödläget, medan exportskatten på annan spannmål har fastställts till 0 % ([36]).

(93) År 2007 inledde de första storskaliga biodieseltillverkarna i Argentina sin verksamhet. Det året offentliggjorde de argentinska myndigheterna två resolutioner om att höja exportskatten på sojabönor från 23,5 % till 27,5 % ([37]) och därefter till 35 % ([38]). Båda resolutionerna angav som skäl för den ytterligare höjningen av exportavgiften att förutom en ökad inhemsk och internationell efterfrågan på dessa produkter så utnyttjades de produkter som omfattades av resolutionerna (övervägande produkter relaterade till sojabönor) för nya produktionsändamål, av vilka biobränslen nämndes som ett uttryckligt exempel.

(94) I resolution 10/2007 ([39]) angavs dessutom uttryckligen att "de internationella spannmålspriserna har ökat kraftigt […] **varför det anses lämpligt att införa ytterligare exporttullar på ett antal av de tidigare nämnda varorna**" (fetstil tillagd).

(95) I resolution 369/2007 ([40]) konstaterades också att exportskatten behövde höjas för att "**sänka de inhemska priserna, befästa förbättringarna i inkomstfördelning och stimulera förädling**" (fetstil tillagd).

(96) År 2008 inrättade de argentinska myndigheterna genom resolution 125/2008 ([41]) en formel för att beräkna ett fast belopp för exportskatten, beroende på nivån på det officiella fob-pris som fastställs dagligen av regeringen (ministeriet för jordbruksindustrin).

(97) I resolution nr 125/2008 angavs följande politiska mål: "De internationella priserna på spannmål och oljeväxter har ökat betydligt under senare år, med stora prisvariationer från år till år. **Om denna situation skulle fortsätta skulle det kunna få negativa följder för ekonomin som helhet, såsom högre inhemska priser,** en mindre rättvis välståndsfördelning och större osäkerhet när det gäller beslut om investeringar i jordbruks- och boskapsnäringen. Den föreslagna ändringen av systemet med exportavgifter för en viktig undergrupp av spannmål och oljeväxter är ett lämpligt verktyg för att lösa de nämnda problemen." (Fetstil tillagd.)

([33]) Ley 25.561 Declárase la emergencia pública en materia social, económica, administrativa, financiera y cambiaria. Régimen cambiario. Modificaciones a la Ley de Convertibilidad. Reestructuración de las obligaciones afectadas por el régimen de la presente ley. Obligaciones vinculadas al sistema financiero.

([34]) Ministerio de Economía y Infraestructura, Comercio Exterior, Resolucion 11/2002 Fíjanse derechos a la exportación para consumo de diversas mercaderías comprendidas en la Nomenclatura Común del Mercosur. Alcances och Ministerio de Economía, Comercio Exterior.

([35]) Ministerio de Economía y Infraestructura, Comercio Exterior, Resolucion 35/2002 Fíjase un derecho a la exportación para consumo de determinadas mercaderías comprendidas en posiciones arancelarias de la Nomenclatura Común del Mercosur.

([36]) Ministerio de Agroindustria, Decreto 133/2015 Derecho de exportación. Alícuota.

([37]) Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura Común del MERCOSUR, Resolución 10/2007 Fijase un derecho de exportación adicional para mercaderías comprendidas en determinadas posiciones arancelarias.

([38]) Ministerio de Economía y Producción, Comercio Exterior, Resolución 369/2007 Nomenclatura Común del MERCOSUR (NCM). Sustituyese en el Anexo XIV del Decreto No 509/2007 y sus modificaciones, el derecho de exportación para determinados productos.

([39]) Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura común del Mercosur, Resolución 10/2007, Fíjase un derecho de exportación adicional para mercaderías comprendidas en determinadas posiciones arancelarias, 11.1.2007.

([40]) Ministerio de Economía y Producción, Comercio exterior, Resolución 369/2007, Nomenclatura Común del MERCOSUR (NCM). Sustitúyese en el Anexo XIV del Decreto Nº 509/2007 y sus modificaciones, el derecho de exportación para determinados productos, 7.11.2007.

([41]) Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura Común del Mercosur, Resolución 125/2008, 10.3.2008, Derechos de exportación. Fórmula de determinación aplicable a determinadas posiciones arancelarias correspondientes a cereales y oleaginosas ("Exportavgifter. Formel för beräkning av exportavgifter tillämpliga på vissa tullkoder för spannmål och oljeväxter").

(98) Samma år ändrade de argentinska myndigheterna genom resolution 64/2008 ([42]) formeln för beräkningen av exportskatten och uttryckte återigen sitt politiska mål: ”Syftet med systemet med rörliga exportavgifter **är att mildra effekten på de inhemska priserna av ökade internationella priser på spannmål och oljeväxter** och deras biprodukter samt **att bidra till en förbättrad välståndsfördelning**.” (Fetstil tillagd.)

(99) År 2012 offentliggjorde de argentinska myndigheterna en gemensam resolution enligt vilken Argentina hade antagit ett antal politiska beslut för att stärka den inhemska biodieselindustrin, framför allt efter antagandet av lag nr 26.093. I den gemensamma resolutionen konstaterades också att exporttullarna på biodiesel och blandningar av den stämde överens med de exporttullar som tillämpades på andra biprodukter från oljefrösektorn, med hänsyn till de olika produktionskostnaderna och med en bibehållen skillnad för att den effektiva skatten på biodiesel var lägre än för dess viktigaste insatsvara, **för att på så sätt främja förädling i Argentina och bidra till att stärka utvecklingen inom biodieselindustrin** ([43]).

(100) Trots att den nyvalda argentinska regeringen i slutet av 2015 avskaffade exportavgiften på annan spannmål och andra oljeväxter behölls en hög exportavgift på sojabönor. I dekret nr 133/2015 ([44]) om avskaffande av exportskatt på vete och justering av skattesatsen för sojabönor till 30 % angavs följande politiska mål: ”När det gäller sojabönor och deras biprodukter har ökningen av odlad areal och den förra säsongens rekordskörd **inte förhindrat en försämring av konkurrenskraften och lönsamheten i hela den relaterade värdekedjan**” (fetstil tillagd). Värdekedjan rör i detta sammanhang bl.a. biodieselindustrin.

(101) Efter utlämnandet av informationsdokumentet upprepade de argentinska myndigheterna och CARBIO sitt påstående om att eventuella effekter på biodieseltillverkningen av de exportskatter som tillämpades på sojabönor, om det över huvud taget finns en sådan effekt, uppenbart i bästa fall är en sidoeffekt av en åtgärd för uppbörd av intäkter.

(102) Kommissionen höll inte med om detta påstående. De dekret som citeras i skälen 91–100 kan inte anses vara ”enbart politiska uttalanden”. Dessa lagar avspeglar gång på gång de argentinska myndigheternas avsikt att stödja biodieselindustrin, samtidigt som det, i motsats till vad de argentinska myndigheterna hävdar, inte anges i dekreten att uppbörd av statliga intäkter är ett syfte med exportskatten på sojabönor. Inga av de lagar som de argentinska myndigheterna nämner i sin inlaga hänvisar till någon intäktshöjande funktion hos exportskatten på sojabönor.

(103) Genom att införa exportskatter på sojabönor försätter de argentinska myndigheterna de argentinska sojabönsodlarna i en ekonomiskt irrationell situation som tvingar dem att sälja sina varor inom landet till ett lägre pris än vad de hade kunnat få utan dessa exportskatter. De berövas därför möjligheten att göra ett rationellt val och uppmuntras att följa den politiska målsättningen bakom exportavgiften.

(104) Denna irrationella situation förstärktes genom andra exportbegränsningar såsom exportkvoter på andra jordbruksprodukter än sojabönor under perioden 2006–2015, vilket motverkade export av andra grödor och styrde odlarna till att fortsätta produktionen av sojabönor (i stället för annan spannmål eller andra oljeväxter) och sänkte det inhemska priset ytterligare. Sojabönsodlare fortsatte också att producera och sälja sin produktion lokalt eftersom lagring inte är lämpligt för denna jordbruksprodukt, som inte kan bevaras på medellång till lång sikt.

(105) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade de argentinska myndigheterna att det inte hade funnits några exportkvoter på majs och vete på tio år. Kommissionen konstaterade emellertid att detta påstående var felaktigt. I resolution 543/2008 ([45]) reglerades uttryckligen fastställandet av högsta tillåtna exportkvantiteter av bl. a. vete och majs. Denna åtgärd var i kraft fram till slutet av 2015 ([46]).

([42]) Ministerio de Economía y Producción, Nomenclatura Común del Mercosur, Resolución Resolución 64/2008, 30.5.2008, Cereales y Oleaginosas. Fíjanse para diversas variedades de trigo, maíz, soja y girasol, comprendidas en determinadas posiciones arancelarias de la Nomenclatura Común del MERCOSUR (N.C.M.), derechos de exportación para distintos precios FOB. (”Spannmål och oljeväxter. Införande av exportavgifter på sorter av vete, majs, sojabönor och solrosor som ingår i den gemensamma nomenklaturen för Mercosur (NCM) för fob-priser”.)

([43]) Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, Ministerio de Industria y Ministerio de Planificación Federal, Inversión Pública y Servicios, Comercio Exterior, Resolución Conjunta (gemensam resolution) No. 438/2012, 269/2012, 1001/2012 créanse el Registro de Operadores de Soja Autorizados (ROSA) y la ”Unidad Ejecutiva Interdisciplinaria de Monitoreo”. Derógase la Resolución Nº 109/09.

([44]) Ministerio de Agroindustria, Decreto 133/2015 Derecho de exportación. Alícuota.

([45]) Oficina Nacional de Control Comercial Agropecuario, Comercio Exterior, Resolución 543/2008, Establécense los requisitos a que deberán sujetarse los exportadores de granos y/o sus derivados, que soliciten su inscripción en el ”Registro de Declaraciones Juradas de Ventas al Exterior”, denominado ”R.O.E. Verde”, al que se refiere la Ley Nº 21.453.

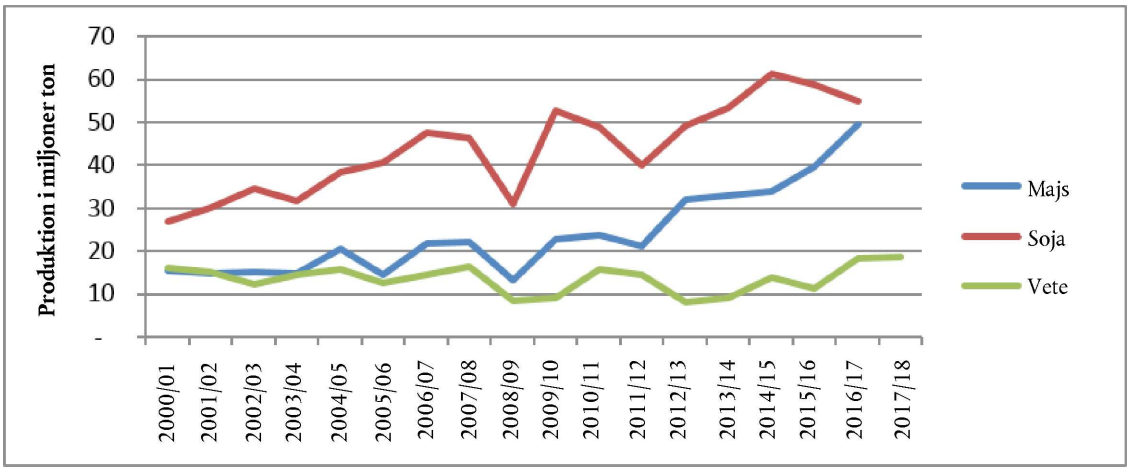
([46]) Ministerio de Agroindustria, Ministerio de Hacienda y finanzas publicas y Ministerio de produccion, Resolución Conjunta 4/2015, 7/2015 y 7/2015, 28.12.2015.

(106) År 2009 införde de argentinska myndigheterna därtill ett tillfälligt importförbud för sojabönor och fastställde att användning av inhemska råvaror skulle främjas framför importerade, för att på så sätt skapa mervärde för den argentinska produkten på den internationella marknaden och att den tillfälliga importen av lokalt producerade insatsvaror hotade detta mål ([47]). År 2012 inrättade de argentinska myndigheterna ett register över godkända sojaaktörer och hävde importförbudet ([48]). Det var dock fortfarande mycket svårt att importera sojabönor till Argentina tills registret ändrades år 2016 ([49]). Importförbudet i kombination med exportskatten på sojabönor bekräftar att de argentinska myndigheternas politiska mål var att stärka utvecklingen av en fullständigt inhemsk biodieselindustri, med lokalt innehåll i försörjningskedjan. Detta skapar en artificiell, offentligt driven produktion av sojabönor i Argentina för inhemsk förbrukning som säkerställer att lokal efterfrågan på sojabönor tillgodoses genom en lokal försörjning som är inriktad på att uppnå de fastställda politiska målen.

(107) Dessutom har en lång period av exportbegränsningar för andra grödor lett till en kraftig ökning i produktionen av sojabönor – den s.k. *sojización* ([50]) av det argentinska jordbruket. Inte ens efter det att exportkvoterna avskaffades 2015 ([51]) skedde någon betydande minskning av produktionen av sojabönor jämfört med andra grödor, och den har varit förhållandevis stabil. Se diagram 1:

Diagram 1

Argentinsk produktion av sojabönor, majs och vete per skördeår

Källa: http://datosestimaciones.magyp.gob.ar/

(108) Dessutom offentliggjorde de argentinska myndigheterna 2017 en resolution om en stimulansordning för sojabönsodlare ([52]) som ett led i Belgranoplanen ([53]). Belgranoplanen inrättades 2016 som en infrastruktur- och industriutvecklingsplan i tio av Argentinas nordliga provinser, som historiskt sett har varit mindre utvecklade än resten av landet. Denna resolution gav ekonomiska incitament för sojabönsodlare i de tio mest underutvecklade provinserna i Argentina ([54]) den 1 mars till den 31 augusti 2017 och styrde därmed odlarna ännu kraftigare mot produktion av sojabönor och ökade den inhemska tillgången på sojabönor ytterligare, vilket gynnade utvecklingen av biodieselindustrin.

(109) Kommissionen ansåg mot bakgrund av den tillgängliga bevisningen att de argentinska myndigheterna spelade ”en mer aktiv roll än att bara inta en stödjande hållning”, vilket överprövningsorganet kräver ([55]). De åtgärder som vidtogs av de argentinska myndigheterna begränsar sojabönsodlarnas handlingsfrihet genom att i praktiken begränsa deras affärsbeslut om var och till vilket pris de ska sälja sin produkt.

([47]) Ministerio de Producción, Resolución 109/2009, Exclúyese del Régimen de Importación Temporaria para Perfeccionamiento Industrial a ciertas mercaderías que se clasifican en la posición arancelaria de la Nomenclatura Común del Mercosur.
([48]) Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, Ministerio de Industria y Ministerio de Planificación Federal, Inversión Pública y Servicios, Comercio Exterior, Resolución Conjunta (gemensam resolution) No. 438/2012, 269/2012, 1001/2012 créanse el Registro de Operadores de Soja Autorizados (ROSA) y la ”Unidad Ejecutiva Interdisciplinaria de Monitoreo”. Derógase la Resolución Nº 109/09.
([49]) Ministerio de Producción y Ministerio de Hacienda y Finanzas Públicas, Resolución Conjunta 5/2016 y 7/2016, modificación Resolución Conjunta Nº 438/2012, Nº 269/2012 y Nº 1001/2012.
([50]) https://www.lanacion.com.ar/1492219-sojizacion-de-nuestra-agricultura
([51]) Genom de gemensamma resolutionerna nr 4/2015 och nr 7/2015.
([52]) Ministerio de Agroindustria y Administración Federal de Ingresos Públicos, Estimulo Agricola Plan Belgrano, Resolución General Conjunta 3993-E/2017, 15.2.2017.
([53]) Jefatura de Gabinete de Ministros, Modifícase la distribución del Presupuesto General de la Administración Nacional - Recursos Humanos - Ejercicio 2016, Decreta 435/2016, 1.3.2016.
([54]) Provinserna Salta, Jujuy, Formosa, Santiago del Estero, Tucumán, Corrientes, Misiones, Catamarca, La Rioja och Chaco.
([55]) Överprövningsorganets rapport, DS296, punkt 115.

(110) De hindras från att skapa den största möjliga inkomst som de hade kunnat få utan exportskatten på sojabönor (t.ex. genom att exportera sin produktion för att kunna ta del av högre priser eller genom att höja de inhemska priserna) och andra liknande begränsande åtgärder.

(111) Detta bekräftas ytterligare genom dekret nr 133/2015 och dekret nr 640/2016 där de argentinska myndigheterna vidtar särskilda åtgärder för att hjälpa sojabönsindustrin och tillhörande värdekedja att vända den uppkomna nedgången i konkurrenskraft och lönsamhet i hela den anslutna värdekedjan. Sojabönsodlarna uppmuntras och styrs således av de argentinska myndigheterna till att upprätthålla produktionen för att försörja den inhemska marknaden, trots att en rationell leverantör skulle anpassa sin produktion och sina priser i en situation där exporten har motverkats.

(112) Genom dessa åtgärder förmår de argentinska myndigheterna sojabönsodlarna att behålla sojabönorna i Argentina, eftersom de inte kan sälja till bättre priser som skulle råda i Argentina utan dessa åtgärder.

(113) I denna bemärkelse ”anförtror” eller ”ålägger” de argentinska myndigheterna producenterna av insatsvarorna funktionen att tillhandahålla varor till de inhemska användarna av sojabönor, dvs. biodieseltillverkarna, mot för låg ersättning. Sojabönsodlarna ges ansvaret för att skapa en artificiell, fragmenterad, inhemsk lågprismarknad i Argentina.

(114) När de argentinska myndigheterna tillämpar denna uppsättning åtgärder vet de med andra ord hur sojabönsodlarna kommer att reagera på åtgärderna och vilka effekterna kommer att bli. Sojabönsodlarna kan visserligen sänka sin inhemska produktion något som reaktion på exportskatterna och andra restriktiva åtgärder, men bevisen visar att produktionen inte upphörde och inte heller minskade avsevärt (se tabell 1 och en närmare förklaring i skäl 139). Kommissionen drog slutsatsen att detta är ett resultat av att de argentinska myndigheterna anförtror och ålägger sojabönsodlarna att fortsätta sin produktion och export.

(115) Som förklarats tidigare kommer anpassningen av produktionen att bli måttlig inom sektorn för sojabönsodling, vilket leder till lägre inhemska priser. I detta avseende är effekterna fastställda på förhand och inte i efterhand och är därför inte ”oavsiktliga”. Det finns ett tydligt ”påvisbart samband” mellan politiken och de privata berörda organens agerande, som i egenskap av ombud för de argentinska myndigheterna genomför deras politik att tillhandahålla sojabönor mot för låg ersättning till biodieselindustrin.

(116) De argentinska myndigheterna har själva medgett att åtgärderna varit framgångsrika när det gäller att uppnå det uttalade politiska målet att stödja biodieselindustrin. I den gemensamma resolution som anges nedan och som de argentinska myndigheterna offentliggjorde 2012, konstateras att den offentliga politik som antagits omfattade en rad mekanismer för att främja biodieselindustrin. Dessutom konstaterades att detta är en förklaring till framgångarna inom denna produktiva sektor, vars bruttomarginaler för de viktigaste insatsvarorna i bearbetningsstadiet var högre än 25 % ([56]). Marginalerna tycks främst vara resultatet av differentieringen av exportavgifterna för biodiesel respektive sojabönor.

(117) Sammanfattningsvis konstaterade kommissionen att de argentinska myndigheterna hade anförtrott eller ålagt sojabönsodlarna att genomföra deras politik i syfte att skapa en uppdelad inhemsk marknad och att tillhandahålla den inhemska biodieselindustrin sojabönor mot för låg ersättning.

(118) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade de argentinska myndigheterna att kommissionen hade utökat omfattningen av anförtroende och åläggande, med betoning av begreppen ”förmå” och ”vägleda”, medan WTO:s krav innebär att fördelningen av ansvar måste ske i form av ett uttryckligt och bekräftande agerande, vara riktad till en viss part och avse en viss uppgift eller skyldighet. Enbart politiska förklaringar från en regering kan inte betraktas som en order och den påstådda ordern eller anförtroendet kan inte vara oavsiktliga eller en ren sidoeffekt av offentlig reglering.

(119) Kommissionen höll inte med. Som anges i skäl 117 konstaterade kommissionen med hänsyn till den rättspraxis från WTO som avses i skäl 93 att det fanns starka belägg för att de argentinska myndigheterna hade agerat uttryckligt och bekräftande för att anförtro eller ålägga sojabönsodlarna att sälja sina sojabönor mot för låg ersättning till biodieselindustrin. Det finns ett ”påvisbart samband” mellan de offentliga myndigheternas åtgärder

([56]) Gemensam resolution nr 438/2012, nr 269/2012 och nr 1001/2012 från ekonomi- och finansministeriet, industriministeriet och ministeriet för federal planering, offentliga investeringar och tjänster.

och sojabönsodlarnas beteende, vilket innebär att deras agerande kan hänföras till de argentinska myndigheterna. De argentinska myndigheterna styrkte inte sitt påstående om att de bevis som kommissionen hade tagit fram enbart kunde betraktas som rena politiska förklaringar från de argentinska myndigheterna. Framför allt ifrågasatte de argentinska myndigheterna inte förekomsten av de fastställda politiska målen, så som de framkommer av dessa förklaringar. Inte heller förnekade myndigheterna de uttalanden som hyllade begränsningsåtgärdernas framgångar med att uppnå de politiska målen att stödja den argentinska biodieselindustrin. Påståendet avvisades därför.

(120) Dessutom hävdade de argentinska myndigheterna att kommissionens slutsats att förekomsten av olika mekanismer inom ramen för ett mer omfattande system som de argentinska myndigheterna hade utformat för att ge stöd till en viss industri är relevant för att fastställa åtgärdens egenskaper uppenbart är felaktig, eftersom exportskatter inte ingår i artikel 3 i–iii i grundförordningen (eller i subventionsavtalet) och inte omfattas av artikel 3 iv i grundförordningen.

(121) Att exportskatter som sådana inte uttryckligen anges i artikel 3.1 a i grundförordningen innebär inte att de i sig är uteslutna från att kunna utgöra ett finansiellt bidrag och kan därför omfattas av definitionen av en subvention enligt grundförordningen och subventionsavtalet. Kommissionen lämnade en mängd bevis på att exportskatten på sojabönor användes som ett verktyg tillsammans med andra instrument för att förmå sojabönsodlare att följa de fastställda politiska målen på ett sätt som tillsammans bildar en utjämningsbar subvention i enlighet med artikel 3.1 a i grundförordningen. Eftersom de argentinska myndigheterna inte styrkte sitt påstående om varför exportskatten på sojabönor inte kan betraktas som en utjämningsbar subvention avvisade kommissionen påståendet.

(122) Efter det slutgiltiga utlämnandet av informationsdokumentet invände GOA mot kommissionens konstaterande i skäl 121 att GOA inte motiverade sitt påstående om varför exportavgiften på sojabönor inte kunde betraktas som en utjämningsbar subvention.

(123) Även om GOA under undersökningens gång hävdade att införandet av exportavgifter syftade till att generera inkomster, misslyckades GOA med att bevisa detta vad gäller de rättsakter som inför eller ändrar nivån på exportavgiften på sojabönor. På grundval av tillgänglig bevisning ansåg kommissionen att exportavgifterna faktiskt är ett verktyg bland andra som GOA använde för att stödja biodieselindustrins utveckling. Kommissionen drog följaktligen en annan slutsats som förklaras i skälen 89 och 90, och avvisade GOA:s ursprungliga påstående.

(124) CARBIO hävdade att kommissionen struntade i de höga krav som ställs för att kunna bevisa anförtroende eller åläggande. Sojabönsodlare är fria att bestämma om de ska producera, sälja och exportera sina sojabönor. Det finns inget inslag i exportskatten på sojabönor som anförtror eller ålägger sojabönsodlare att fatta något av dessa beslut.

(125) Kommissionen höll inte med om att kraven vad gäller anförtroende eller åläggande, som beskrivs i skäl 82, inte uppfylls i detta fall. Dessutom är CARBIO:s påstående att sojabönsodlarna fritt kan sätta priset på sojabönor felaktigt. Vid kontrollbesöket förklarade de argentinska myndigheterna hur fob-priset på sojabönor för export fastställs av regeringen. Eftersom såväl exportpriset som det inhemska priset på sojabönor ligger långt under världsmarknadspriset är sojabönsodlarnas frihet att sätta priser begränsad. Slutligen bortser CARBIO från att exportskatten inte är det enda verktyg som de argentinska myndigheterna använder för att styra sojabönsodlarna. Påståendet avvisades därför.

(126) CARBIO ifrågasatte också kommissionens slutsats i skäl 112 att sojabönsodlare inte kan sälja till bättre priser som skulle råda i Argentina utan dessa åtgärder. Som stöd för detta påstående hänvisar CARBIO till en undersökning av Internal Trade Commission där det anges att avskaffandet av exportskatten på sojabönor skulle leda till en ökning av de inhemska priserna på sojabönor med endast 1,2 % ([57]).

([57]) W. Deese och J. Reeder, *Export Taxes on Agricultural Products: Recent History and Economic Modeling of Soybean Export Taxes in Argentina*, USITC Journal of International Commerce and Economics, 2007.

(127) Kommissionen konstaterade dock att enligt en undersökning som offentliggjordes i *American Journal of Agricultural Economics* ([58]) skulle det inhemska priset på sojabönor utan en exportskatt kunna bli mycket högre, med upp till 26,0 %. Den undersökning som CARBIO hänvisar till visade dessutom att avskaffandet av exportskatten på sojabönor skulle leda till att världsmarknadspriset på sojabönor skulle minska med 18 %. Det betyder att ett teoretiskt avskaffande av en exportskatt på 23,5 % skulle innebära att skillnaden mellan det argentinska priset och världsmarknadspriset i stort sett skulle försvinna.

(128) Därför upprepade kommissionen slutsatsen att sojabönsodlarna förmås att fortsätta odla och sälja sojabönor i Argentina utan att de ges möjlighet att sälja till bättre priser som skulle råda i Argentina utan dessa åtgärder.

(129) Efter det slutgiltiga utlämnandet av informationsdokumentet upprepade GOA och CARBIO sina påståenden enligt följande:

— Det finns inga åtgärder som ger inhemska sojabönsodlare att sälja sojabönor lokalt mot för låg ersättning.

— Sojabönsodlare kan fritt sätta priset på sina sojabönor.

— Inget ekonomiskt bidrag uppstår genom exportavgifter på sojabönor. Den enda eventuella effekten av exportavgifter på sojabönor för tillverkningen av biodiesel utgör på sin höjd en sidoeffekt av en inkomstbringande åtgärd.

— Exportavgifternas art och inkomstbringande syfte har ingenting att göra med det påstådda anförtroendet eller åläggandet.

— Följaktligen uppstår därigenom inga förmåner.

(130) Vidare höll GOA och CARBIO inte med om kommissionens rättsliga tolkning av begreppen ”anförtro” och ”ålägga”. GOA hävdade att kommissionens bedömning av det ekonomiska bidraget uppvisar stora likheter med den så kallade effektbaserade strategin, vilken uttryckligen och kategoriskt har avvisats av WTO:s rättspraxis.

(131) CARBIO hävdade vidare att rådande världsmarknadspriser på sojabönor inte återspeglar det som skulle vara det inhemska priset på sojabönor i Argentina i frånvaro av exportavgifter.

(132) Eftersom GOA och CARBIO endast upprepade tidigare argument som de misslyckades med att underbygga, avvisade kommisionen dem.

3.2.2.3 Anförtroende åt eller åläggande för ett privat organ i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen

(133) Därefter bedömde kommissionen om sojabönsodlarna i Argentina är privata organ som anförtros eller åläggs en funktion av de argentinska myndigheterna i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

(134) De argentinska exporterande tillverkarna i urvalet köpte alla sojabönor som användes i biodieseltillverkningen från inhemska källor. De köptes från privata sojabönsodlingar, bortsett från mindre volymer sojabönor, som kom från det statligt ägda företaget YPF.

(135) På grundval av den tillgängliga informationen ansåg kommissionen därför att alla sojabönsodlare är privata organ som i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen har anförtrotts av de argentinska myndigheterna att tillhandahålla sojabönor mot för låg ersättning.

3.2.2.4 Sojabönsodlarnas tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning

(136) I nästa steg kontrollerade kommissionen om sojabönsodlarna verkligen genomförde den argentinska statliga politiken att tillhandahålla sojabönor mot för låg ersättning. Detta krävde en noggrann analys av marknadsutvecklingen i Argentina mot ett lämpligt riktmärke. I enlighet med slutsatserna i skäl 64 beslutade kommissionen att delvis utgå från tillgängliga fakta för att avgöra huruvida sojabönsodlarna hade tillhandahållit sojabönor mot för låg ersättning.

([58]) A. Bouet, C. Estrades och D. Laborde, ”Differential Export Taxes along the Oilseeds Value Chain: A Partial Equilibrium Analysis”, *American Journal of Agricultural Economics*, 2014, s. 924, https://academic.oup.com/ajae/article/96/3/924/2737494

(137) Genom den uppsättning åtgärder som beskrivs i skälen 84–116 gav GOA sojabönsodlare incitament att sälja till lägre priser lokalt än annorstädes (dvs. i avsaknad av dessa åtgärder skulle sojabönsodlarna ha exporterat sojabönor till det mycket högre världsmarknadspriset, eller helt enkelt anpassat sitt utbud till marknadens villkor). I stället gjorde sojabönsodlarna inte så på grund av GOA:s strategi för att stödja utvecklingen av biodieselindustrin i senare led.

(138) Som framgår av tabell 1 vidarebearbetas praktiskt taget alla sojabönor som konsumeras på hemmamarknaden till sojaolja genom pressning. Nedan redovisas uppgifter om produktion, export, import och inhemsk pressning av sojabönor under olika år.

Tabell 1

Produktion av sojabönor, sojaolja och biodiesel i Argentina

	Produktion av sojabönor (i ton)	Export av sojabönor (i ton)	Import av sojabönor (i ton)	Pressning av sojabönor (i ton)	Produktion av sojaolja (i ton)	Inhemsk konsumtion av sojaolja (i ton)	Produktion av biodiesel (i ton)
2007	47 482 787	11 843 248	2 245 391	36 268 044	6 962 206	474 078	
2008	46 238 890	11 733 588	2 891 771	31 709 219	6 024 101	1 078 022	711 864
2009	30 989 474	4 292 321	823 924	30 285 623	5 772 026	1 348 922	1 179 103
2010	52 676 218	13 616 012	189	36 824 921	7 000 075	2 118 336	1 820 385
2011	48 878 774	10 420 216	12 862	37 339 854	7 113 681	2 996 512	2 429 964
2012	40 100 197	6 158 407	1 428	33 333 313	6 353 359	2 841 121	2 456 578
2013	49 306 202	7 784 236	1 615	34 040 869	6 432 942	2 448 560	1 997 809
2014	53 397 720	7 360 901	2 227	37 936 186	7 096 392	3 184 146	2 584 290
2015	61 446 556	11 509 272	566	40 940 319	7 895 905	2 407 954	1 810 659
2016	58 799 258	8 910 323	853 849	44 482 510	8 670 493	3 137 953	2 659 275
2017	54 971 626	7 369 126	1 897 833	41 824 091	8 065 602	3 264 784	2 871 435

Källa: Inlaga från de argentinska myndigheterna med uppgifter hämtade från olika offentligt tillgängliga argentinska databaser.

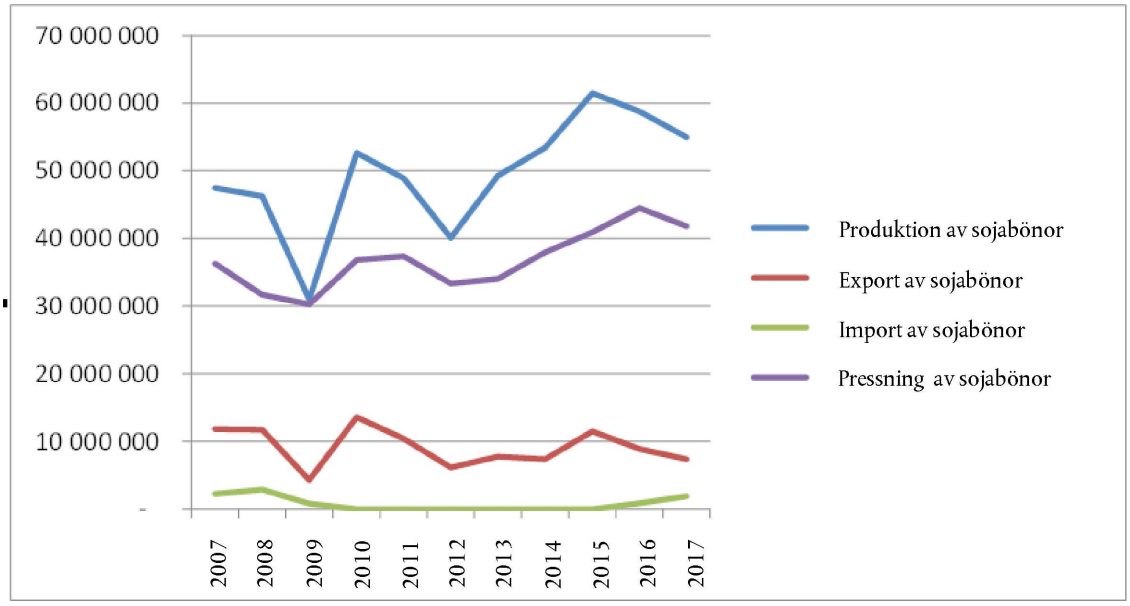
(139) Som framgår av tabell 1 ökade produktionen av sojabönor från 26,7 miljoner ton 2001 till 40,5 miljoner ton 2006 ([59]). Höjningen av exportavgiften på sojabönor ledde inte till någon minskning av sojabönsproduktionen utan till en ekonomiskt sett irrationell ökning. Utan de påtryckningar som skapats av de argentinska myndigheternas olika åtgärder skulle leverantörer som omfattades av exportbegränsningar anpassa sig efter marknadsförhållandena. I stället för att minska sin produktion gynnas sojabönsodlarna emellertid i detta fall också av det politiska målet att stärka och utveckla en konkurrenskraftig biodieselindustri, vilket i sin tur krävde att sojabönor gjordes tillgängliga för biodieseltillverkarna till priser som var lägre än de internationella priserna.

([59]) http://datosestimaciones.magyp.gob.ar/reportes.php?reporte=Estimaciones

(140) Utvecklingstrenden framgår av diagram 2 (i ton).

Diagram 2

Bearbetning av sojabönor i Argentina

Källa: Uppgifter som lämnats i tabellen i skäl 138.

(141) I tabell 1 och diagram 2 visas att så gott som hela den sojabönsproduktion som förbrukades inom landet gick till pressning och att den inhemska förbrukningen av den sojaolja som producerades till övervägande del används för tillverkning av biodiesel.

(142) Efter det slutgiltiga informationsdokumentet hävdade CARBIO att kommissionen hävdade att hela den inhemska försäljningen av sojabönor användes för att framställa biodiesel Kommissionen angav att detta inte var fallet. Som anges i skäl 141 säljs sojaböner på den inhemska marknaden för att omvandlas till sojaolja och sojamjöl. Sojaoljan används för att framställa biodiesel, eftersom det inte finns någon betydande inhemsk marknad för sojaolja i Argentina. Sojaolja och sojamjöl exporteras i någon omfattning.

(143) Dessutom sker export av sojabönor endast när den inhemska förbrukningen för såväl pressning av sojabönor som tillverkning av biodiesel är helt och hållet tillgodosedd. Tabell 1 och diagram 2 visar också den obefintliga eller mycket begränsade import av sojabönor som ägt rum under de år då exportbegränsningarna har tillämpats. Detta bekräftas också av de affärsmodeller som observerades hos de exporterande tillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet. Ingen av dem importerade sojabönor för tillverkning av biodiesel. De sojabönor som importerades användes i stället uteslutande i deras pressningsanläggningar, och all den sojaolja och det sojamjöl som producerades exporterades till marknader utanför Argentina.

(144) Det primära målet för de argentinska myndigheternas åtgärder har därmed uppnåtts: inhemskt producerade sojabönor har helt och hållet uppfyllt den inhemska efterfrågan på en insatsvara för inhemsk biodieseltillverkning, till skada för sojabönsodlarna som hellre skulle optimera sina vinster och antingen exportera hela sin produktion eller sälja inom landet till högre priser, om det inte vore för exportbegränsningarna.

(145) Enligt gällande rättspraxis för WTO, som framför allt förklaras i skäl 78, bör det i de flesta fall finnas någon form av hot eller incitament från de offentliga myndigheterna gentemot leverantörerna av insatsvaror för att visa att det föreligger anförtroende och åläggande. Att det lämnas utrymme för en egen bedömning ogiltiggör inte per automatik denna slutsats. Analysen måste göras från fall till fall på grundval av tillgänglig bevisning. I detta fall är det anmärkningsvärt att exporten är ganska begränsad på en mycket internationell råvarumarknad där Argentina är en av de ledande sojabönsproducenterna i världen, särskilt med tanke på att priset på de internationella marknaderna är betydligt högre än det inhemska priset i Argentina (se diagram 3 i skäl 158).

(146) De bevis som finns i den argentinska lagstiftningen (se skälen 91–99) visar att de argentinska myndigheternas politiska mål är att utveckla och främja industrierna med högre mervärde i senare led, däribland biodiesel. Dessutom uppgav de argentinska myndigheterna tydligt att deras mål var att skydda industrier i senare led från den internationella prisuppgången.

(147) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade CARBIO att kommissionen hade underlåtit att lägga fram några bevis för påståendet att sojabönsproducenterna hellre skulle optimera sina vinster.

(148) Eftersom kommissionen inte fick någon direkt information från sojabönsodlarna, vilket förklaras i skälen 61–64, antog kommissionen att sojabönsodlare är rationella ekonomiska aktörer i en marknadsekonomi som skulle optimera sina vinster när så är möjligt. Därför anses det vara ett irrationellt beslut att öka produktionen av sojabönor när priserna sänks på grund av en höjd exportskatt. Att sojabönsodlare fortsätter att leverera sojabönor trots de olika begränsningar som införts av de argentinska myndigheterna är ett resultat av de argentinska myndigheternas åtgärder för att förmå sojabönsodlare att uppfylla de fastställda politiska målen för att stödja biodieselindustrin. Påståendet avvisades därför.

(149) De argentinska myndigheterna hävdade att det inte hade lagts fram några bevis på att bearbetningen av sojabönor i Argentina hade förändrats på något sätt till följd av exportskatten på sojabönor.

(150) Kommissionen höll inte med. Till att börja med påminner kommissionen om att de argentinska myndigheterna inte hjälpte kommissionen att få fram den nödvändiga informationen från sojabönsodlarna för att kunna bedöma deras beteende bättre. Därför ansåg kommissionen på grundval av den tillgängliga informationen att de argentinska myndigheternas åtgärder (däribland exportskatten) förändrade sojabönsodlarnas beteende för att uppnå den effekt som de argentinska myndigheterna eftersträvade. Som framgår av tabell 1 ökade produktionen av sojabönor kraftigt 2007, dvs. när den storskaliga tillverkningen av biodiesel inleddes, trots att exportskatten höjdes samma år. Dessutom har exporten av sojaolja till stor del ersatts av export av biodiesel under samma period, vilket visar att de argentinska myndigheternas åtgärder har skapat incitament för en strukturell förändring i syfte att öka biodieselindustrins konkurrenskraft. Påståendet avvisades därför.

(151) Det står också klart att de oräkneliga små sojabönsodlarna (ungefär 64 000) visserligen inte formellt hindras av de argentinska myndigheterna från att exportera sina produkter, men förmås av denna politik att sälja nästan hela sin produktion inom landet, till lägre priser än vad de annars skulle ha fått på de internationella marknaderna. Det finns inga bevis i ärendet på att de argentinska myndigheterna försöker uppmuntra och/eller aktivt ge direkt eller indirekt stöd till en ökad export och därmed skapa största möjliga vinster för sojabönsodlarna, trots att det är känt att små odlare har svårt att hitta kunder utomlands, kommunicera på ett främmande språk och hantera de betungande administrativa formaliteterna för export.

(152) I brist på andra bevis på motsatsen och med hänsyn till de argentinska myndigheternas bristande samarbetsvilja när det gäller att lämna relevanta belägg och upplysningar i detta avseende, konstaterade kommissionen att dessa bevis visar att sojabönsodlare förmås att sälja sin produktion inhemskt till förmån för industrier i senare led (däribland biodieselproducenter) i stället för att maximera sin avkastning, t.ex. genom att hitta andra lösningar, som att anpassa sin produktionstakt eller byta till andra typer av produktion (t.ex. andra spannmål).

(153) Det faktum att sojabönsodlarna har ett visst utrymme att själva besluta om de ska sälja utomlands, åtminstone formellt, och att det ändå har förekommit en mycket begränsad export, undergräver inte den övergripande slutsatsen att det förekommer anförtroende och åläggande i enlighet med WTO:s rättspraxis i DRAMS ([60]).

(154) Kommissionen undersökte även om och i vilken utsträckning det inhemska priset på sojabönor i Argentina påverkats av utbudet av sojabönor till följd av de argentinska myndigheternas åtgärder.

(155) Kommissionen använde sig av det genomsnittliga inhemska priset på sojabönor i Argentina, som baseras på månatliga uppgifter från spannmålsbörsen i Buenos Aires för Rosario, Bahía Blanca och Quequén och som tillhandahålls på nationell nivå av jordbruks- och livsmedelsministeriet.

([60]) Panelens rapport, DS296, punkt 7.38. Panelens rapport överklagades, men just denna slutsats överklagades inte.

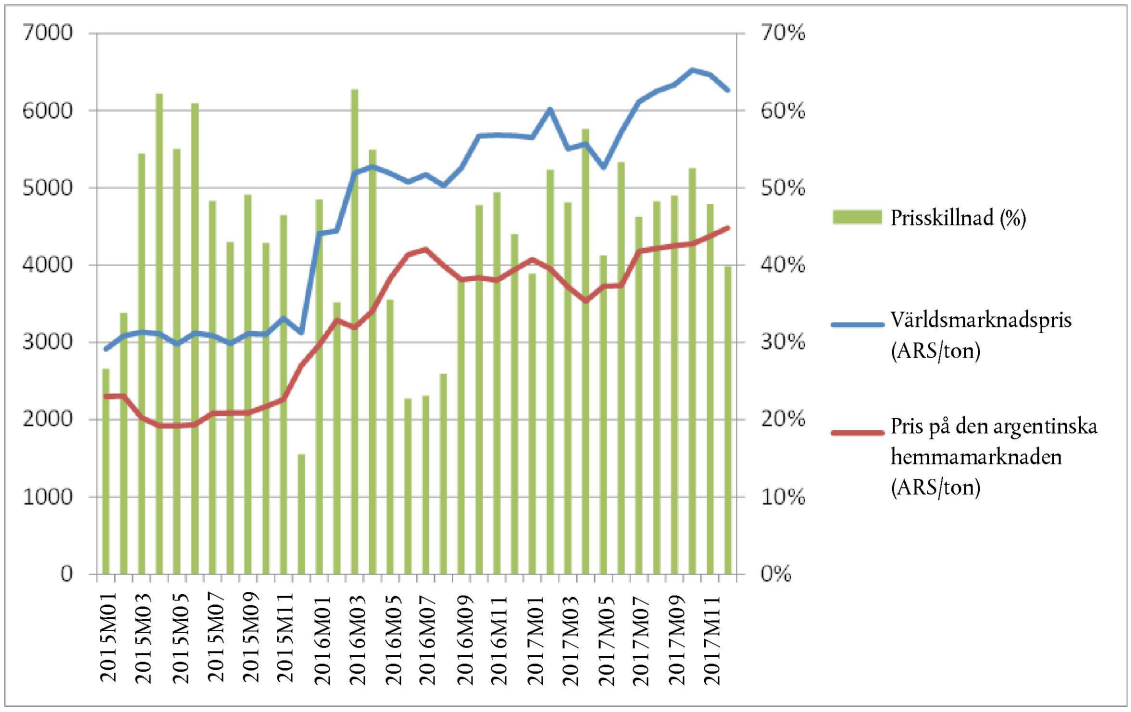
(156) De exporterande tillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet importerade faktiskt en viss mängd sojabönor. Även om företagen inte använde denna import för produktion av biodiesel – importen användes för att framställa sojaolja som sedan exporterades – kan priset på denna import betraktas som representativ, eftersom sojabönorna importerades för att pressas och därefter återexporteras som sojaolja och priset på dem avspeglade världsmarknadspriset på sojabönor.

(157) Det inhemska priset jämfördes med det genomsnittliga fob-importpriset på sojabönor för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet på månadsbasis.

(158) Diagram 3 nedan visar prisförändringarna under skadeundersökningsperioden och prisskillnaderna i procent mellan priset på hemmamarknaden i Argentina och världsmarknadspriset.

Diagram 3

Hemmamarknadspriset i Argentina jämfört med världsmarknadspriset

Källa: Bloomberg och inlagan från de argentinska myndigheterna baserad på offentligt tillgängliga uppgifter.

(159) I diagram 3 visas en prisskillnad mellan det argentinska inhemska priset och världsmarknadspriset som i huvudsak kan förklaras av exportskatten på sojabönor. Den politiska styrningen från de argentinska myndigheternas sida förhindrar sojabönsodlarna från att skapa vinster baserade på världsmarknadspriset. Sojabönsodlarna fråntas i praktiken möjligheten att göra det rationella valet att sälja sina produkter på den internationella marknaden till betydligt högre priser.

(160) I stället uppnår de jämförbara vinster på både hemmamarknaden och den internationella marknaden genom att minska de inhemska priserna med beloppet för exportavgiften. De argentinska myndigheterna förhindrar på så sätt inhemska prisökningar till förmån för den inhemska bearbetningsindustrin.

(161) De argentinska myndigheterna utövar sin styrning genom att förhindra sojabönsodlarna att göra ett rationellt val. Av diagrammet framgår också att skillnaden mellan de inhemska priserna och de internationella priserna inte bara har legat kvar på en hög nivå, utan att den även har skyddat biodieselindustrin och alla andra industrier i senare led (t.ex. pressningsverksamheten, som i huvudsak finns integrerad hos biodieseltillverkarna) från de största prisökningarna på den internationella marknaden.

(162) Det förutbestämda målet för de argentinska myndigheternas åtgärder har därmed uppnåtts, nämligen att minska de inhemska priserna i samband med stigande internationella priser för att gynna den inhemska förädlingsindustrin, däribland biodieselindustrin.

(163) Därför konstaterade kommissionen att sojabönsodlarna i Argentina anförtroddes eller ålades att tillhandahålla sojabönor till den inhemska biodieselindustrin mot för låg ersättning.

3.2.2.5 En funktion som normalt ligger inom myndigheternas kompetens och rent faktiskt inte skiljer sig från de offentliga myndigheternas normala praxis

(164) När det gäller kriteriet om funktioner som ”normalt ligger inom myndigheternas kompetens”, som ännu inte hade förtydligats ytterligare av panelen ([61]), ansåg kommissionen att tillhandahållandet av råvaror som finns i ett land till nationella bolag är en funktion som normalt ligger inom myndigheternas kompetens. Enligt allmän internationell rätt har stater suveränitet över sina egna naturresurser. De kan i stor utsträckning själva välja hur de organiserar utnyttjandet av sina naturresurser, men suveräniteten tar sig vanligen uttryck i att en reglerande myndighet sköter detta. I detta avseende är det irrelevant om en offentlig myndighet normalt skulle sköta denna funktion ([62]). Kommissionen konstaterade därför att tillhandahållande av sojabönor som finns på argentinsk jord till den argentinska biodieselindustrin är en funktion som normalt ligger inom myndigheternas kompetens.

(165) Efter utlämnandet av informationsdokumentet invände CARBIO mot kommissionens beslut om att en stat måste hållas ansvarig för beslut som fattats av privatägda leverantörer av sojabönor som odlats i den staten. För att uppfylla kriteriet om att ”normalt ligga inom myndigheternas kompetens” hävdade CARBIO att alla beslut som rörde sojabönor måste fattas i ett offentligt syfte. Men precis som CARBIO konstaterade i sin inlaga ”får en stat välja att vidta åtgärder i fråga om sina naturresurser”. Detta bekräftar kommissionens ståndpunkt om att en sådan suveränitet i normala fall omsätts i lagstadgade befogenheter för de offentliga myndigheterna att organisera utnyttjandet av statens naturresurser. Därför är det inte nödvändigt att alla beslut i fråga om sojabönor fattas i ett offentligt syfte för att uppfylla kriteriet om vad som ”normalt ligger i myndigheters kompetens”. I annat fall skulle dessa enheter kunna betraktas som ”offentliga organ” och hänföra sitt agerande till staten, vilket inte är fallet i scenariot med anförtroende eller åläggande. I det senare fallet krävs inte att alla åtgärder som vidtas av privata organ kan hänföras till staten, utan endast den specifika åtgärd som granskas (dvs. tillhandahållande av insatsvaror mot för låg ersättning). Därför avvisade kommissionen påståendet och konstaterade att tillhandahållandet av råvaror, t.ex. sojabönor, för att uppnå mål som ligger i det allmänna intresset (t.ex. utveckling av biodieselindustrin) är en funktion som normalt ligger i de offentliga myndigheternas kompetens.

(166) När det gäller kriteriet ”rent faktiskt inte skiljer sig” konstaterade kommissionen att denna formulering hade sitt ursprung i panelens rapport från 1960 om översyn i enlighet med artikel XVI.5, där liknande formuleringar användes för producentfinansierade avgifter som inte ansågs skilja sig åt, i egentlig mening, från myndigheters praxis för beskattning och subventionering ([63]). Mot denna bakgrund krävs det för detta kriterium ett konstaterande som bekräftar att tillhandahållandet av varor av privata organ som anförtrotts denna funktion rent faktiskt inte skiljer sig från hypotesen att myndigheterna själva hade tillhandahållit sådana varor. Kommissionen anser att så är fallet. I stället för att själva direkt tillhandahålla biodieselindustrin insatsvarorna i syfte att uppnå de argentinska myndigheternas politiska mål att främja och utveckla biodieselindustrin, inbegripet dess exportpotential, uppmuntrade de argentinska myndigheterna genom en rad åtgärder privata organ att göra detta på myndigheternas vägnar.

(167) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade GOA och CARBIO att kommissionen inte framlagt någon bevisning för att beslut som fattats av privata leverantörer om produktion och försäljning av sojabönar som odlats på privat mark i Argentina, återspeglar en uppgift som normalt ska utföras av GOA.

(168) Som kommissionen anger i skäl 164 anser den att tillhandahållandet av råvaror i ett land till statliga företag är en uppgift som normalt åligger staten. GOA och CARBIO anförde inga underbyggda argument eller bevisning mot denna slutsats, och påståendet avvisades därför. GOA använder sig av sojabönsodlare för att uppnå ett särskilt politiskt mål som inte skiljer sig från en situation där GOA självt skulle odla sojabönor.?

([61]) Panelen, DS194, punkt 8.59.
([62]) Panelen, DS194, punkt 8.59, där Kanadas argument med denna innebörd i punkt 8.56 avvisas.
([63]) Panel, översyn i enlighet med artikel XVI.5, L/1160, antagen den 24 maj 1960 (BISD 9S/188), punkt 12.

3.2.2.6 Slutsats

(169) Genom en rad åtgärder, såsom exportavgifter, kvantitativa begränsningar, subventioner till inhemska producenter och offentliga politiska uttalanden, uppmuntrade de argentinska myndigheterna de inhemska sojabönsodlarna att sälja lokalt och ”anförtrodde åt” eller ”ålade” dem att tillhandahålla denna råvara i Argentina mot för låg ersättning. Åtgärderna i fråga uppnådde den önskade effekten att snedvrida den inhemska marknaden för sojabönor i Argentina och att pressa ned priserna till en artificiellt låg nivå till förmån för biodieselindustrin. Funktionen att tillhandahålla sojabönor mot för låg ersättning ligger normalt i de offentliga myndigheternas kompetens med hänsyn till det offentliga målet att stödja biodieselindustrin. Att det är sojabönsodlarnas produktionsföretag som utför funktionen skiljer sig inte rent faktiskt från de offentliga myndigheternas normala praxis när de strävar efter liknande politiska mål genom andra former av stöd (t.ex. bidrag eller uteblivna intäkter).

(170) Kommissionen drog därför slutsatsen att de argentinska myndigheterna tillhandahöll ett indirekt finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 3.1 a iv och iii i grundförordningen, såsom den tolkas och tillämpas i överensstämmelse med relevanta WTO-normer enligt artikel 1.1 a iv och iii i subventionsavtalet.

3.2.2.7 Pris- eller inkomststöd

(171) Kommissionen anser att kategorierna ”finansiellt bidrag” och ”inkomst- eller prisstöd” inte utesluter varandra. Överprövningsorganet har bekräftat att ”omfattningen av offentliga åtgärder som kan ge subventioner [inom ramen för ’finansiellt bidrag’] har breddats ytterligare med begreppet ’inkomst- eller prisstöd’ i artikel 1.1 a 2” ([64]). Denna tolkning stämmer också överens med målet och syftet för subventionsavtalet, vilket är ”att utöka och förbättra Gattavtalets olika delar i fråga om användning av subventioner och utjämningsåtgärder” ([65]).

(172) Artikel XVI i Gatt 1994 omfattar ”alla subventioner, inbegripet varje form av inkomst- eller prisstöd, som direkt eller indirekt har till verkan att öka exporten av en vara från eller minska importen av en vara till dess område”.

(173) Orden ”varje form” anger bredden i kategorins omfattning i så måtto att den omfattar varje form som direkt eller indirekt tillhandahåller inkomst- eller prisstöd. I denna bemärkelse avser ordboksbetydelsen av ”form” ”ett av de olika tillstånd i vilket ett föremål existerar eller manifesterar sig; en art, en sort eller ett slag” och även ”ett sätt, en metod, en väg” ([66]). Följaktligen omfattar ”varje form” varje sätt eller beteende varigenom myndigheterna tillhandahåller någon inkomst- eller prisstöd.

(174) Med ”stöd” avses ”åtgärden att bidra till att något lyckas eller till att upprätthålla värdet på något” ([67]). Begreppet ”stöd” används ofta i samband med jordbruk, och syftar därvid på offentliga stödprogram ([68]). I det här fallet syftar betydelsen av ”stöd” i artikel 1.1 a 2 i subventionsavtalet på det agerande från statens sida som bidrar till framgången för eller upprätthållandet av värdet av priser eller den inkomst som någon erhåller.

(175) Slutligen inbegriper formuleringen ”enligt artikel XVI i Gatt 1994” varje form av inkomst- eller prisstöd som direkt eller indirekt ökar exporten av ”en vara” från en WTO-medlems område eller minskar importen av denna vara till dess område. Denna potentiella eller faktiska verkan anges uttryckligen i artikel XVI.1 i Gatt 1994: ”… inbegripet varje form av inkomst- eller prisstöd, som direkt eller indirekt har till verkan att öka exporten av en vara från eller minska importen av en vara till dess område.”

([64]) WT/DS257/AB/R, punkt 52.
([65]) Överprövningsorganets rapport, *US – Carbon Steel* (DS213), punkt 73, fotnot 65.
([66]) *Oxford English Dictionary* online, uppslagsord I.5.b och I.10.
([67]) *Oxford English Dictionary* online, uppslagsord I.3.b.
([68]) Subventionsavtalet, artikel 15.4 (”… om ianspråktagandet av de offentliga stödprogrammen har ökat”). Se även WTO-avtalet om jordbruk, artikel 6 och bilagorna II och III (”internstöd”).

(176) Sammanfattningsvis omfattar artikel 3.1 b i grundförordningen offentliga åtgärder i alla former som direkt eller indirekt ger inkomst- eller prisstöd till någon och vars effekter potentiellt eller faktiskt ([69]) leder till ökad export av en produkt från en WTO-medlems territorium eller minskar importen av den produkten till medlemmens territorium. Denna tolkning stämmer också överens med målet och syftet för subventionsavtalet, vilket är ”att utöka och förbättra Gattavtalets olika delar i fråga om användning av subventioner och utjämningsåtgärder” ([70]).

(177) Utöver undersökningen av huruvida de argentinska myndigheternas åtgärder kunde betraktas som ”finansiella bidrag” genom att tillhandahålla varor mot för låg ersättning, undersökte kommissionen också i linje med denna tolkning huruvida de argentinska myndigheternas åtgärder även kunde betraktas som inkomst- eller prisstöd enligt artikel 3.1 b i grundförordningen. För det första undersökte kommissionen om de argentinska myndigheterna har för avsikt att stödja bildandet och utvecklingen av biodieselindustrin, för det andra vilken typ av åtgärder som de argentinska myndigheterna hade vidtagit för att stödja biodieselindustrin och för det tredje om dessa åtgärder kunde betraktas som ”någon form av inkomst-/prisstöd” i den mening som avses i artikel XVI i Gatt 1994.

(178) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade de argentinska myndigheterna och CARBIO att kommissionen utgick från en oacceptabelt vid tolkning av begreppet ”någon form av inkomst- eller prisstöd” så som det används i artikel 3.1 b i grundförordningen genom att göra gällande att det omfattar ”alla former som direkt eller indirekt ger inkomst- eller prisstöd” och ”alla former som direkt eller indirekt ger inkomst- eller prisstöd till någon”.

(179) Kommissionen avvisade detta påstående. Kommissionen gjorde sitt fastställande i enlighet med WTO:s rättspraxis och tolkning av ”inkomst- eller prisstöd”. Som beskrivs i skälen 186–195 tittade kommissionen inte enbart på effekterna av de åtgärder som vidtagits av de argentinska myndigheterna utan gjorde också en noggrann analys av de politiska målen för de åtgärder som vidtagits av de argentinska myndigheterna, samt deras egenskaper och utformning. Detta ledde till slutsatsen att priset på biodiesel och sojabönor på den argentinska inhemska marknaden ”omfattar ett direkt statligt ingripande på marknaden i avsikt att hålla priset på en vara på en viss nivå” ([71]). Som ett resultat av de argentinska myndigheternas politiska mål fastställs de inhemska priserna på biodiesel, jämfört med priset på exporterad biodiesel, på en artificiellt hög nivå, till stöd för den inhemska biodieselindustrin (se skälen 189 och 195). Samtidigt fastställs priset på sojabönor på en artificiellt låg nivå genom en exportskatt på sojabönor som också stöder den inhemska biodieselindustrin.

(180) Efter det slutgiltiga utlämnandet invände GOA mot kommissionens tolkning att begreppen ”ekonomiskt bidrag”/ ”inkomst- eller prisstöd” inte utesluter varandra, på grund av konjunktionen ”eller” i artikel 1.1. a 2 i subventionsavtalet.

(181) Kommissionen förklarade i skäl 171 varför den inte ansåg att dessa kategorier utesluter varandra. Den språkliga förklaringen av ordet ”eller” i subventionsavtalet ändrade inte kommissionens resonemang och påståendet avvisades följaktligen.

(182) GOA upprepade sitt påstående att kommissionens slutsatser är otillbörligt grundade på en oacceptabelt bred tolkning av uttrycket ”någon annan form av inkomst- eller prisstöd” enligt artikel 1.1. a 2 i subventionsavtalet, och att kommissionen tillämpar en effektbaserad strategi för att exportavgiftssystemet ska överensstämma med bestämmelserna i artikel 1.1 a 2, vilket är oförenligt med WTO:s rättspraxis.

(183) Eftersom GOA inte lyckades motbevisa kommissionens slutsatser, avvisade kommissionen påståendena.

([69]) Med ”potentiella” effekter avses sådana effekter som naturligt följer av åtgärdens övergripande utformning och struktur, utan att det behöver finnas några ”observerade” eller faktiska effekter på marknaden.
([70]) Överprövningsorganets rapport, *US – Carbon Steel* (DS213), punkt 73, fotnot 65.
([71]) Panelens rapport, *US – GOES* (WT/DS414/R), punkt 7.85.

(184) Efter det slutgiltiga inlämnandet ifrågasatte också CARBIO kommissionens slutsatser om inkomst- och prisstöd, och hänvisade som stöd till en annan del av panelrapporten China–GOES ([72]). Enligt CARBIO omfattar inkomst- och prisstöd inte situationer där ”en prisvariation är en indirekt följd av en annan form av statligt ingripande” ([73]).

(185) Kommissionen ansåg att CARBIO:s hänvisning till rättspraxis i målet China–GOES inte är relevant i föreliggande fall, där slutsatserna om inkomst- och prisstöd inte grundas på de indirekta priseffekterna, men på åtgärder som kan tillskrivas GOA, som är utformade och syftar till priseffekter som understödjer biodieselindustrin. Påståendet avvisades därför.

3.2.2.8 De argentinska myndigheternas avsikt att stödja den inhemska biodieselindustrin

(186) De rättsakter som det hänvisas till i skälen 89–100 visar att de argentinska myndigheterna uttryckligen driver en politik för att stödja bildandet och utvecklingen av den inhemska biodieselindustrin. Framför allt införde de argentinska myndigheterna genom lag 26.093 av den 12 maj 2006 ([74]) en ordning för att främja den inhemska produktionen och användningen av biobränsle, däribland biodiesel. Genom den lagen inrättades en tillsynsmyndighet med uppdrag att främja och kontrollera en hållbar produktion och användning av biobränsle ([75]). I lagen föreskrivs också att departementet för jordbruk, tamdjur, fiske och livsmedel ska främja grödor avsedda för produktion av biobränsle som uppmuntrar en diversifiering av produktionen inom jordbrukssektorn, att departementet för små och medelstora företag ska främja små och medelstora företags förvärv av kapitaltillgångar avsedda för biobränsleproduktion, och att departementet för vetenskap, teknik och produktiv innovation ska främja forskning, samarbete och tekniköverföring mellan små och medelstora företag och relevanta institutioner inom det offentliga nationella systemet för vetenskap, teknik och innovation ([76]).

(187) De argentinska myndigheterna har tillhandahållit uttryckligt stöd sedan 2001 då dekret 1396 ([77]) trädde i kraft. Genom det dekretet inrättades konkurrenskraftsplanen för biodiesel, som innebar att producenterna befriades från skatt ”**i syfte att främja utvecklingen av biodiesel**”, och det angavs att ”**skattekomponenten i flytande bränslen och naturgas är ett avgörande verktyg för att skicka ekonomiska signaler**” (fetstil tillagd). Planen fick stöd av den biträdande ministern för bränslen 2001, som försäkrade initiativtagarna till projekt för biodieselproduktion att biodiesel skulle fortsätta vara ett skattebefriat bränsle och bekräftade de argentinska myndigheternas roll genom att lova att det skulle inrättas ett stabilt regelverk och att biodieselprojekt skulle ta del av fördelarna med ordningen för att främja industrin och krediter. Dessutom förklarade han att utvecklingen av biodiesel måste ha jordbruksproducenter som förkämpar ([78]).

(188) Främjandet av inhemsk biodiesel befästes genom resolution nr 1156 år 2004, då det nationella biobränsleprogrammet inrättades ([79]). Det skulle främja den tekniska utvecklingen av inhemsk biodiesel genom ministeriet för ekonomi och produktion ([80]). De argentinska myndigheterna betraktade uttryckligen främjande av den inhemska biodieselindustrin som en del av den argentinska makroekonomiska modellen ([81]).

([72]) Panel Report, China – GOES, skälen 7.85–7.87
([73]) Ibid.
([74]) Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.
([75]) Artikel 4.a i lag nr 26.093 av den 12 maj 2006.
([76]) Artikel 15.5–15.7 i lag nr 26.093.
([77]) Decreto 1396/2001, 4.11.2001, Plan de Competitividad para el Combustible Biodiesel. Modificaciones al Impuesto sobre los Combustibles Líquidos y el Gas Natural. Normas Complementarias.
([78]) Uttalanden av f.d. biträdande ministern för bränslen, Cristian Folgar, se https://www.lanacion.com.ar/326725-el-gobierno-apoyo-los-proyectos-de-biodiesel, hämtad 4.9.2018.
([79]) Resolution nr 1156/2004, 10.11.2004, Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentos, BIOCOMBUSTIBLES, Créase el Programa Nacional de Biocombustibles. Principales objetivos. Misiones y funciones.
([80]) Se ytterligare forskning: Georges Gérard Flexor, Karina Yoshie Martins Kato och Marina Yesica Recalde, ”El mercado del biodiésel y las políticas públicas: Comparación de los casos argentino y brasileño”, *CEPAL review*, 2012 (finns på https://www.researchgate.net/publication/262960724_El_mercado_del_biodiesel_y_las_politicas_publicas_Comparacion_de_los_casos_Argentino_y_Brasileno_The_biodiesel_market_and_public_policy_Comparison_of_Argentine_and_Brazilian_cases, hämtad 4.9.2018) och dr. Cesar Petrusansky, ”El Desarrollo del Mercado de Biocombustibles en Argentina”, *Ejecutivos de Finanzas*, 2008 (finns på http://www.iaef.org.ar/files/revista/212/desarrollo.pdf, hämtad 4.9.2018).
([81]) Secretaría de Política Económica, Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, *Instrumentos para el Desarrollo Productivo en la Argentina*, 2011 (finns på https://www.economia.gob.ar/peconomica/basehome/instrumentos_desarrollo_prod_argentina.pdf, hämtad 4.9.2018).

(189) Centro de Economía Internacional uppgav 2011 ([82]) att utvecklingen av inhemsk biodiesel syftade till att skapa största möjliga mervärde av soja, snarare än att minska användningen av fossila bränslen. Enligt detta forskningsorgan var skälen till utvecklingen av biodieselindustrin bl.a. den växande möjligheten att tillgodose behovet hos externa marknader och skillnaderna i termer av exporttullar, som uppmuntrade produktion med högre mervärde än basprodukter som sojabönor ([83]).

(190) I en undersökning som genomfördes av en statlig enhet, det nationella institutet för jordbruksteknik (”Instituto Nacional de Tecnología Agropecuaria”, INTA) 2011 ([84]) konstaterades också att ”det är vanligt att biodieselmarknaden stimuleras av staten av olika skäl genom olika policyer”, ”[d]vs., det är sannolikt att marknaden stimuleras på artificiell väg och att den tappar i ekonomisk relevans utan statlig närvaro”, samt att ”den uppenbara slutsatsen är att biodiesel inte verkar driva fram produktionen av sojabönor, utan att orsakssambandet går i motsatt riktning”.

(191) Detta stöd fortsatte även efter undersökningsperioden, eftersom energiministern, guvernören för Santa Fe och CARBIO i februari 2018 kom överens om att inrätta en gemensam arbetsgrupp för att förbättra den nationella strategin för biodiesel ([85]).

(192) År 2010 införde de argentinska myndigheterna ett krav på inblandning för den inhemska marknaden, som innebar att bränsleföretagen i Argentina blev skyldiga att köpa biodiesel och blanda den med mineraldiesel före försäljning ([86]). Kravet på inblandning fastställdes tillsammans med leveransavtal för biodiesel mellan de argentinska myndigheterna och biodieseltillverkare för perioden 2010–2015. Dessa leveransavtal inrättades ”p.g.a. vikten av att integrera biobränsle i landets energisystem” och att det därför var ”nödvändigt att upprätta tydliga riktlinjer som effektivt och ändamålsenligt säkerställer att den nationella genomförandemyndighetens mål uppnås” ([87]), och ”tar hänsyn till nationalstatens mål att främja verksamheten inom jordbrukets förädlingsindustri och skapa mervärde för de råvaror som produceras inom det nationella territoriet” ([88]).

(193) Som diskuteras i skälen 265–267 undertecknade de argentinska myndigheterna inga leveransavtal om biodiesel efter 2015, men de fortsatte att tilldela kvoter och att fastställa det pris till vilket blandningsföretagen måste köpa biodiesel. Kvoten baserades på den förväntade kvantiteten som krävdes på hemmamarknaden för att uppfylla kravet på inblandning. Återstoden av den argentinska produktionen fick bara exporteras.

(194) Under undersökningsperioden fastställdes det inhemska priset på biodiesel månad för månad och var olika för stora företag, stora icke-integrerade företag och små och medelstora företag. Det inhemska priset beräknades enligt följande formel:

Kostnad för sojaolja (offentliggörs av jordbruksministeriet) + kostnad för metanol + arbetskostnad + övriga kostnader + kapitalavkastning (fastställd till 3 %) ([89])

([82]) Centro de Economia Internacional (CEI) – Argentinas utrikesministerium, ”Los biocombustibles ya forman parte de las agendas global y hemisférica”, 2011 (finns på http://www.cei.gob.ar/userfiles/cei%20NOTA%2012.pdf, hämtad 4.9.2018).

([83]) Detta upprepas i Marcelo Regunaga och Agustin Tejeda Rodriguez, *La politica de Comercio Agricola de Argentina y el Desarrollo Sustentable*, International Centre for Trade and Sustainable Development – ICTSD, 2015, (finns på https://www.ictsd.org/sites/default/files/research/La%20Politica%20de%20Comercio%20Agricola%20de%20Argentina%20y%20el%20Desarrollo%20Sustentable.pdf, hämtad 4.9.2018.), Maria Marta Di Paola, ”La producción de biocombustibles en Argentina”, *Informe ambiental anual* – FARN (Fundación ambiente y recursos naturales), 2013, (finns på http://www.farn.org.ar/wp-content/uploads/2014/07/informe2013-1.186-209.pdf, hämtad 4.9.2018.), Evelina Goldstein och Graciela Gutman, ”Biocombustibles y biotecnologia. Contexto internacional, situation en Argentina”, CEUR (Centro de Estudios Urbanos y Regionales), 2010 (finns på http://www.ceur-conicet.gov.ar/archivos/publicaciones/biocombustibles2.pdf, hämtad 4.9.2018.), och Ricardo Rozemberg och Martina Chidiak, ”Biocombustibles en la Argentina”, *Integration y Comercio* (Banco Interamericano de Desarrollo), 2015 (finns på http://www19.iadb.org/intal/icom/data/Biocombustibles%20en%20la%20Argentina.pdf, hämtad 4.9.2018).

([84]) Jorge A. Hilbert, Rodrigo Sbarra, Martin Lopez Amoros, Produccion de biodiesel a partir de aceite de soja – Context y Evolucion Reciente, Istituto Nacional de Tecnologia Agropecuaria – Ministerio de Agricultura, Ganaderia y Pesca, 2011, s. 124 (tillgänglig på https://inta.gob.ar/sites/default/files/script-tmp-inta_biodiesel_de_aceite_de_soja_en_argentina.pdf, hämtad den 4 september 2018).

([85]) Tidningsartikel i *Clarin* den 2 februari 2018, ”Acuerdan crear una mesa de trabajo para potenciar la cadena del biodiésel” (finns på https://www.clarin.com/rural/acuerdan-crear-mesa-trabajo-potenciar-cadena-biodiesel_0_BJ3nrSflf.html, hämtad 4.9.2018).

([86]) Secretaria de Energia, Ratifícase el Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su Mezcla con Combustibles Fósiles en el Territorio Nacional del 20 de enero de 2010. Pautas a cumplir para el abastecimiento de Biodiesel al mercado de combustibles fósiles, Resolucion 7/2010 av den 4 februari 2010.

([87]) Secretaría de Energía, Ratifícase el Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su Mezcla con Combustibles Fósiles en el Territorio Nacional del 20 de enero de 2010. Pautas a cumplir para el abastecimiento de Biodiesel al mercado de combustibles fósiles, Resolucion 7/2010 av den 4 februari 2010.

([88]) Secretaría de Energía, Ratifícase la Addenda al Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su mezcla con combustibles fósiles en el Territorio Nacional, suscripta el 5 de julio de 2010. Modifícase la Resolución Nº 7/2010, Resolución 554/2010 av den 6 juli 2010, upprepad i Secretaría de Energía, Resolución 450/2013 av den 6 augusti 2013 och Secretaría de Energía, Acuerdo de Abastecimiento de Biodiesel para su Mezcla con Combustibles Fósiles en el Territorio Nacional. Ratificación, Resolución 660/2015 av den 20 augusti 2015.

([89]) http://www.energia.gob.ar/contenidos/verpagina.php?idpagina=3818, hämtad 4.9.2018.

(195) Inga av de grupper av exporterande tillverkare som ingår i urvalet fick en kvot eller utförde leveranser till den inhemska marknaden under undersökningsperioden. Det fastställda genomsnittspriset på hemmamarknaden förefaller emellertid vara högre än det genomsnittliga exportpriset, särskilt för små, medelstora och stora icke-integrerade biodieseltillverkare. Genom att på ett artificiellt sätt fastställa priset på inhemsk biodiesel på en artificiellt hög nivå drev de argentinska myndigheterna en politik som tillhandahöll prisstöd till de små och medelstora biodieseltillverkare som sålde sin produktion på hemmamarknaden.

(196) Efter utlämnandet av informationsdokumentet ifrågasatte de argentinska myndigheterna slutsatsen att priset på inhemsk biodiesel fastställs på en artificiellt hög nivå.

(197) Kommissionen höll inte med. För att bedöma prisnivån på inhemsk biodiesel använde kommissionen offentliga uppgifter som de argentinska myndigheterna hade lämnat. Dessa offentliga uppgifter visade att det inhemska priset fastställs av de argentinska myndigheterna och alltså inte överlåts på marknadskrafterna. De argentinska myndigheterna bestred inte att de fastställer priserna på inhemsk biodiesel. Dessutom visade de offentliga uppgifterna att de priser på den inhemska marknaden som betalas av företag som har tillgång till den marknaden (dvs. små och medelstora företag) faktiskt var högre än exportpriset. De argentinska myndigheterna ifrågasatte inte heller denna prisskillnad. Därför konstaterade kommissionen att priset på inhemsk biodiesel fastställs på en artificiellt hög nivå. Påståendet avvisades därför.

(198) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade de argentinska myndigheterna att orsakssambandet mellan det påstådda inkomst- eller prisstödet och den åtföljande effekten i form av ökad export eller minskad import inte slutligt har fastställts och att de största producenterna hindras från att sälja inom landet.

(199) Kommissionen avvisade detta påstående. Genom att reglera den inhemska marknaden för biodiesel och enbart tilldela kvoter till de mindre biodieselföretagen har de argentinska myndigheterna skapat en industri där de största producenterna hindras från inhemsk försäljning och därför är helt och hållet inriktade på export, vilket främjar biodieselindustrins konkurrenskraft i fråga om export. I tabell 2 i skäl 209 finns dessutom uppgifter om den argentinska tillverkningen av biodiesel sedan 2008 (då Argentina inledde tillverkning i stor skala) och exporten av biodiesel. Tabell 2 visar att inkomststödet till biodieselindustrin har haft positiv effekt på exporten på grund av att den har inrättats som en exportorienterad industri och fortsätter att vara det än i dag.

(200) Som framgår av skälen 186–191 hade de argentinska myndigheterna den uttryckliga avsikten att stödja hela den inhemska biodieselindustrin, oavsett om den har en inhemsk inriktning eller är inriktad på export. Ingen av de exporterande tillverkarna i urvalet hade dock någon relevant inhemsk försäljning under undersökningsperioden. Alla exporterande tillverkare som ingick i urvalet förklarade att den inhemska efterfrågan uppfylldes genom leveranserna från de små och medelstora företag som hade tilldelats kvoter av de argentinska myndigheterna. Att ett särskilt pris fastställdes för stora företag ändrade inte det faktum att inga av de stora företagen hade någon försäljning på den inhemska marknaden under undersökningsperioden. Genom att hindra biodieselindustrin från att sälja inom landet drev alltså de argentinska myndigheterna på den argentinska biodieselindustrins exportresultat.

(201) Därav drog kommissionen slutsatsen att de argentinska myndigheterna hade en uppenbar avsikt att stödja bildandet och utvecklingen av den argentinska biodieselindustrin.

3.2.2.9 Stödåtgärder till biodieselindustrin

(202) Som diskuteras i skälen 186–201 strävade de argentinska myndigheterna efter att stödja biodieselindustrin genom att anta en uppsättning åtgärder, däribland exportskatter på sojabönor, exportkvoter på produktion av andra spannmål än sojabönor, ett importförbud för sojabönor under perioden före undersökningsperioden och subventioner till sojabönsodlarna i de mest underutvecklade provinserna i Argentina. Dessa åtgärder skapade en artificiell, uppdelad inhemsk lågprismarknad för sojabönor i Argentina, till förmån för den inhemska biodieselindustrin. Genom lagen om biobränslen 2006 ([90]) inrättade Argentina dessutom en ordning för att främja produktionen av biodiesel. Som även anges i skäl 191 har detta stöd fortsatt även efter undersökningsperioden, när de argentinska myndigheterna tillsammans med andra myndigheter och aktörer inrättade en gemensam arbetsgrupp för att förbättra den nationella strategin för biodiesel. På grundval av tillgängliga uppgifter drar kommissionen därför slutsatsen att de argentinska myndigheterna under loppet av de gångna tio åren har vidtagit en rad åtgärder i syfte att skapa, utveckla och stödja biodieselindustrin.

([90]) Lag nr 26.093 från 2006.

3.2.2.10 Den uppsättning åtgärder som vidtagits av de argentinska myndigheterna kan betraktas som ”någon form av inkomst- eller prisstöd” i den mening som avses i artikel XVI i Gatt 1994

(203) Genom den uppsättning åtgärder som beskrivs i skälen 186–201 ger de argentinska myndigheterna inkomststöd till biodieselindustrin. Även om det skulle gå att hävda att de åtgärder som de argentinska myndigheterna har infört gentemot sojabönsodlarna inte utgör anförtroende eller åläggande, vilket det inte gör, anser kommissionen att åtgärderna åtminstone utgör lagstadgade villkor som på ett artificiellt sätt ger biodieselproducenterna tillgång till sojabönor till lägre priser än de som är tillgängliga internationellt. I en resolution från de argentinska myndigheterna 2012 ([91]) medgavs att biodieselindustrin hade gjort vinster med upp till 25 % under 2012 tack vare den uppsättning åtgärder som vidtagits av de argentinska myndigheterna.

(204) Dessutom har de argentinska myndigheterna infört krav på obligatorisk blandning, vilket innebär att bränsleföretag i Argentina måste köpa biodiesel till artificiellt höga priser som fastställts av de argentinska myndigheterna. Som förklaras i avsnitt 3.3 vidtar kommissionen inga utjämningsåtgärder mot leveransavtalen för biodiesel eftersom de inte medförde någon fördel för de exporterande tillverkarna under undersökningsperioden. Det faktum att systemet finns tyder emellertid på att de argentinska myndigheterna även tillhandahåller prisstöd till biodieselindustrin.

(205) Kommissionen konstaterar också att de argentinska myndigheterna genom lagen om biobränsle 2006 ([92]) inrättade en ordning för att främja tillverkningen av biodiesel, bl.a. genom stimulansåtgärder till stöd för utvecklingen av denna industri.

(206) Alla dessa åtgärder visar att den argentinska biodieselindustrin får stöd och artificiell stimulans. Detta erkänns till och med av de argentinska myndigheterna i en publikation från det nationella institutet för jordbruksteknik, där det konstateras att ”det är sannolikt att marknaden stimuleras på artificiell väg och att den tappar i ekonomisk relevans utan statlig närvaro” ([93]) och att ”skillnaden i exportbeskattning är ett tydligt incitament för att producera biodiesel och utan statligt bistånd skulle biodieselmarknaden för företag som är beroende av att köpa olja på världsmarknaden inte vara hållbar som enda försäljningsprodukt” ([94]).

(207) Därför konstaterade kommissionen att de argentinska myndigheterna genom dessa åtgärder direkt eller indirekt ger inkomst- eller prisstöd till biodieselindustrin och på så sätt bidrar till dess konkurrenskraft.

(208) Som anges i skälen 199 och 200 inrättades den argentinska biodieselindustrin dessutom som en exportinriktad sektor, där världsmarknadspriser överväger.

(209) Som framgår av tabell 2 inrättades den argentinska biodieselindustrin till en början som en exportinriktad industri, där nästan hela produktionen av biodiesel, särskilt under de första åren, exporterades och kom in på sina största exportmarknader med nolltulltaxa inom ramen för det allmänna preferenssystemet ([95]).

Tabell 2

Argentinas tillverkning och export av biodiesel (i ton)

År	Tillverkning	Export totalt	Export till unionen	Export (% av tillverkningen)
2008	711 864	680 219	Ej tillämpligt	96
2009	1 179 103	1 142 283	Ej tillämpligt	97

([91]) Gemensam resolution nr 438/2012, nr 269/2012 och nr 1001/2012 från ekonomi- och finansministeriet, industriministeriet och ministeriet för federal planering, offentliga investeringar och tjänster.

([92]) Se kapitel II i lag nr 26.093 av 2006, som finns på http://servicios.infoleg.gob.ar/infolegInternet/anexos/115000-119999/116299/norma.htm.

([93]) Jorge A. Hilbert, Rodrigo Sbarra, Martin Lopez Amoros, *Produccion de biodiesel a partir de aceite de soja – Context y Evolucion Reciente*, Instituto Nacional de Tecnologia Agropecuaria – Ministerio de Agricultura, Ganaderia y Pesca, augusti 2011, s. 124 (finns på https://inta.gob.ar/sites/default/files/script-tmp-inta_biodiesel_de_aceite_de_soja_en_argentina.pdf, hämtad 4.9.2018).

([94]) Jorge A. Hilbert, Rodrigo Sbarra, Martin Lopez Amoros, Produccion de biodiesel a partir de aceite de soja – Context y Evolucion Reciente, Instituto Nacional de Tecnologia Agropecuaria – Ministerio de Agricultura, Ganaderia y Pesca, augusti 2011, s. 131 (finns på https://inta.gob.ar/sites/default/files/script-tmp-inta_biodiesel_de_aceite_de_soja_en_argentina.pdf, hämtad 4.9.2018).

([95]) Centro de Economia Internacional (CEI) – Argentinas utrikesministerium, ”Los biocombustibles ya forman parte de las agendas global y hemisférica”, februari 2011 (finns på http://www.cei.gob.ar/userfiles/cei%20NOTA%2012.pdf, hämtad 4.9.2018).

År	Tillverkning	Export totalt	Export till unionen	Export (% av tillverkningen)
2010	1 820 385	1 342 318	Ej tillämpligt	74
2011	2 429 964	1 649 352	Ej tillämpligt	68
2012	2 456 578	1 543 094	1 387 667	63
2013	1 997 809	1 149 259	478 750	58
2014	2 584 290	1 602 695	802 415	62
2015	1 810 659	788 226	6 250	44
2016	2 659 275	1 626 264	0	61
2017	2 871 435 (*)	1 650 119 (*)	638 091	57

Källa: Argentinas energiministerium, Argentinas nationella statistikmyndighet (INDEC) – * = uppskattning.

(210) På så sätt gynnade stödet till den inhemska biodieselindustrin exporten av biodiesel, vilket gav biodieseltillverkarna möjlighet att på ett illojalt sätt konkurrera med biodieseltillverkare i andra länder som inte gynnades av lägre priser på insatsvaror. De lägre kostnaderna ledde till högre inkomster, som antingen kunde användas till högre vinst eller för att sänka priserna, eller till bådadera. Den argentinska biodieselindustrin är fortfarande i huvudsak inriktad på exportmarknaderna, framför allt unionsmarknaden.

(211) Efter det slutgiltiga utlämnandet invände GOA mot kommissionens slutsats att ”en uppsättning åtgärder” som vidtagits av GOA kan betraktas som ”någon annan form av inkomst- eller prisstöd” i den mening som avses i artikel XIV i Gatt 1994 och artikel 1.1. a 2 i subventionsavtalet, och som leder till en ökning av exporten av biodiesel.

(212) Eftersom GOA inte lämnade någon ytterligare bevisning till stöd för detta påstående, avvisar kommissionen påståendet.

3.2.2.11 Slutsats

(213) Därför drog kommissionen slutsatsen att de argentinska myndigheterna genom en uppsättning åtgärder direkt eller indirekt gav inkomst- eller prisstöd till biodieselindustrin, vilket ledde till en ökad export av biodiesel i den mening som avses i artikel 3.1 b i grundförordningen.

3.2.2.12 Förmån

(214) Efter att ha fastställt att uppsättningen åtgärder utgör ett finansiellt bidrag från de argentinska myndigheterna genom anförtroende eller åläggande av privata organ och/eller inkomst- eller prisstöd, beräknade kommissionen storleken på subventionen i form av den förmån som mottagaren konstaterats få under undersökningsperioden i enlighet med artikel 3.2 och artikel 5 i grundförordningen.

(215) Eftersom de flesta av de argentinska myndigheternas åtgärder syftade till att artificiellt sänka det inhemska priset på sojabönor, vilket ledde till högre inkomster för de argentinska biodieseltillverkarna, undersökte kommissionen om de argentinska myndigheternas stöd till biodieselindustrin ledde till en förmån genom att titta på skillnaden mellan de priser som inhemska tillverkare betalade och ett riktvärde baserat på de rådande marknadsförhållandena för sojabönor i Argentina.

(216) Kommissionen antog att en sådan skillnad ledde till högre vinster för de argentinska biodieseltillverkarna och därför åtminstone var lika med de förmåner som erhållits genom de argentinska myndigheternas inkomst- eller prisstöd. Denna jämförelsemetod säkerställde också att det inte skedde någon dubbelräkning av andra subventioner som utjämnats i denna undersökning och som också gav de argentinska biodieseltillverkarna inkomst- eller prisstöd.

(217) Kommissionen beräknade först det vägda genomsnittliga inköpspriset för sojabönor som de argentinska tillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet hade betalat under undersökningsperioden. Det vägda genomsnittet beräknades månad för månad och som leverans från sojabönsodlarna till biodieselanläggningen i Argentina.

(218) Det genomsnittliga inköpspriset var baserat på de priser, exklusive mervärdesskatt, och de kvantiteter som angavs i transaktionsförteckningen över fakturor som lämnats in av företagen och som kontrollerats vid kontrollbesöken.

(219) Detta genomsnittliga pris behövde jämföras med ett lämpligt riktmärke. Enligt artikel 6 d i grundförordningen ska frågan om huruvida ersättningen är för hög eller för låg avgöras med beaktande av rådande marknadsvillkor för produkterna eller tjänsterna i fråga i det land som tillhandahåller dem, dvs. Argentina, inbegripet pris, kvalitet, tillgänglighet, säljbarhet, transport och andra villkor för köpet ([96]). Detta speglar artikel 14 d i subventionsavtalet och bör tolkas och tillämpas mot bakgrund av detta.

(220) Sojabönor är en vara och sojabönor som importeras till Argentina är jämförbara med inhemskt odlade sojabönor. De exporterande tillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet importerade alla sojabönor till cif-priser som i genomsnitt låg på samma nivå oavsett ursprung. De faktiska importpriserna för leverans enligt cif-villkor till pressningsanläggningarna låg på samma prisnivå som världsmarknadspriserna angivna som fob Mexikanska golfen. Det konstaterades att inköpen av inhemskt odlade sojabönor gjordes enligt flera av villkoren i Incoterms. En betydande majoritet av de inhemskt odlade sojabönor som köptes levererades emellertid också till inhemska pressningsanläggningar. Importen av sojabönor stod för en betydande volym av inköpen för de exporterande tillverkarna i urvalet – 4,6 %. Inköpen var spridda över hundratals transaktioner. Även om de exporterande tillverkare som ingick i urvalet hade olika leverantörer från flera angränsande länder konstaterades att importpriset i genomsnitt låg på samma nivå, vilket beskrivs i skäl 223.

(221) Därför ansåg kommissionen att de faktiska priser som de exporterande tillverkare som ingick i urvalet betalade för sojabönor avspeglar icke snedvridna marknadsförhållanden i Argentina, inbegripet de generellt tillämpliga leveransavgifter som ingår i slutpriset ([97]).

(222) Det faktum att de exporterande tillverkarna i urvalet inte använde importen för tillverkning av biodiesel utan för tillverkning av sojaolja påverkar inte denna slutsats, eftersom efterfrågan på sojabönor för tillverkning av biodiesel i Argentina helt täcktes av det inhemska utbudet av sojabönor under undersökningsperioden. Samtidigt finns det inga kvalitetsskillnader mellan de olika sojabönorna som innebär att de importerade sojabönorna inte skulle kunna användas för tillverkning av biodiesel. Kommissionen ansåg följaktligen att dessa inköp utgjorde ett lämpligt riktmärke.

(223) Därför använde kommissionen det faktiska pris till vilket de exporterande tillverkare som ingick i urvalet importerade sojabönor till Argentina, varav samtliga kom från angränsande länder, som det närmaste möjliga måttet på icke snedvridna argentinska inhemska priser på dessa produkter. Dessa priser låg i själva verket på samma nivå som världsmarknadspriserna och uppgick i genomsnitt till 6 043 argentinska peso/ton.

(224) Kommissionen jämförde sedan det pris som betalats för sojabönor odlade inom landet av argentinska producenter med det vägda genomsnittliga importpriset för sojabönor månad för månad. All import skedde enligt en tillfällig importordning och omfattades därför inte av importtullar, och det faktiska pris som de exporterande tillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet betalade anses vara lämpligt för de rådande marknadsvillkoren i Argentina.

(225) Totalbeloppet för skillnaden utgör de ”besparingar” som de argentinska biodieseltillverkarna gjort som köper sojabönor på den argentinska snedvridna marknaden jämfört med det pris som de skulle ha betalat i avsaknad av snedvridningar. Totalbeloppet motsvarar den förmån som de argentinska tillverkarna beviljats av de argentinska myndigheterna under undersökningsperioden.

([96]) Se WT/DS436/AB/R *United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products From India*, den 8 december 2014, punkt 4.244.

([97]) Se överprövningsorganets bedömning i WT/DS436/AB/R *United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products From India*, den 8 december 2014, punkterna 4.292–4.322.

(226) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelade kommissionen dessa subventionsbelopp på den totala omsättningen i den sojabönsbaserade produktionen hos de exporterande tillverkare som ingick i urvalet under undersökningen som lämplig nämnare, eftersom subventionen gav en fördel för hela produktionen av sojabönsbaserade produkter och inte bara för den berörda produkten eller för den produktion som var avsedd för export.

(227) För perioden efter undersökningsperioden antog de argentinska myndigheterna dekret nr 1343/2016 ([98]) där exportskattesatsen för sojabönor och sojaolja fastställs. Skattesatsen kommer att sänkas med 0,5 % varje månad från och med den 1 januari 2018 till och med den 31 december 2019. Detta innebär att exportskatten på sojabönor kommer att ha sänkts till 18 % vid utgången av 2019.

(228) Den 3 september 2018 antog de argentinska myndigheterna dekret nr 793/2018, ([99]) om att fastställa exportskattesatsen på sojabönor till 18 % från och med den dagen, men med en ytterligare exportskatt på 4 argentinska peso per exporterad US-dollar, vilket innebär att skatten beräknas utifrån fob-värdet på de exporterade sojabönorna uttryckt i US-dollar. Detta visar att de argentinska myndigheterna när som helst kan besluta att ändra nivån på exportavgiften.

(229) Händelserna efter kommissionens beslut om att inte vidta provisoriska åtgärder i september 2018 bekräftar ytterligare att de argentinska myndigheterna har rätt att ändra exportskattesystemet regelbundet. Framför allt har det tak på 12 % för den totala exportskatten som infördes genom ett dekret i september redan höjts till 33 % i budgetlagen 2019 och detta tak kan vara i kraft fram till utgången av 2020 ([100]).

(230) Kommissionen konstaterar därför att en förmån fortfarande kvarstår efter undersökningsperioden i enlighet med artikel 15.1 andra meningen i grundförordningen.

(231) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade de argentinska myndigheterna och CARBIO att riktmärket med importerade sojabönor inte avspeglar marknadsvillkoren i Argentina.

(232) De argentinska myndigheternas argument att importpriset avspeglar ett alternativt marknadsriktmärke visar att sakförhållandena har tolkats felaktigt. Kommissionen använde det importpris på sojabönor som faktiskt betalades av de exporterande tillverkarna i urvalet som riktmärke. Kommissionen ansåg att detta pris är ett lämpligt riktmärke just för att det avspeglade marknadsförhållandena i Argentina utan påverkan från de argentinska myndigheternas åtgärder (vilket bekräftades när dessa importpriser jämfördes med de internationella priserna). Kommissionen ansåg att cif-importpriset var lämpligt, eftersom det avspeglade priset vid pressningsanläggningen, i hamnen.

(233) Kommissionen medgav att riktmärket borde ta hänsyn till en eventuell komparativ fördel hos det berörda landet. Varken de argentinska myndigheterna eller CARBIO styrker eller lämnar några bevis till stöd för påståendet om att det valda riktmärket i landet inte avspeglar de rådande marknadsförhållandena i landet. Dessa påståenden avvisades således.

(234) Efter det slutgiltiga utlämnandet bestred GOA och CARBIO att det pris som betalats för importerade sojabönor utgjorde ett lämpligt riktmärke, eftersom det inte återspeglade marknadsvillkoren i Argentina.

(235) Kommissionen förklarade utförligt i skälen 220, 232 och 233 varför den ansåg att importerade sojabönor både var representativa och köpta på grundval av rådande marknadsvillkor i Argentina. Eftersom GOA och CARBIO inte lade fram någon bevisning för sin invändning om slutsatsen, avvisade komnmissionen påståendet.

(236) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade de exporterande tillverkare som ingick i urvalet att ett riktmärkespris som baseras på priset på samma råvara i en helt annan region inte är tillförlitligt. Kommissionen konstaterade att de exporterande tillverkare som ingick i urvalet endast importerade sojabönor från angränsande länder. Därför var dessa uppgifter det mått som låg närmast ett icke snedvridet pris i Argentina, utan stöd från de argentinska myndigheterna, och som var mest tillförlitligt. Påståendet avvisades därför.

(237) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade CARBIO dessutom att det inte längre finns någon förmån, eftersom exportskatten på sojabönor har sänkts från 30 % till 18 %.

([98]) Dekret nr 1343/2016 från jordbruksministeriet, Derecho de exportación. Alícuota – Modificación, 2.1.2017.
([99]) Dekret nr 793/2018, Poder Ejecutivo Nacional, Derechos de exportación – Modificación, 3.9.2018.
([100]) https://www.minhacienda.gob.ar/onp/presupuestos/2019, Proyecto de Ley, Articulo 83

(238) Kommissionen noterade att CARBIO:s uppfattning om exportskattens nivå är felaktig. I dekret nr 793/2018 fastställdes exportskatten till 18 %, men det infördes också en ytterligare exportskatt på 12 %, med ett tak på 4 argentinska peso per exporterad US-dollar. I praktiken innebär detta att exportskatten fastställdes till cirka 28 %, jämfört med 30 % under undersökningsperioden.

(239) Kommissionen konstaterade att denna förändring skedde efter undersökningsperioden i fråga om subventionering. Enligt artikel 11.1 i grundförordningen ska uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden normalt sett inte beaktas. CARBIO gav inga övertygande skäl till att dessa uppgifter borde beaktas.

(240) Inte heller lämnade CARBIO några bevis för sitt påstående om att det inte längre var befogat att påstå att det förekommit någon subventionering eller förmån till följd av exportskatten på sojabönor. Kommissionen konstaterade att en liten sänkning med ungefär 2 % av exportskatten på sojabönor inte visade att subventioner inte längre medförde någon förmån för de berörda exportörerna. Kommissionen ansåg att eventuella effekter av en ytterligare minskning eller ett avskaffande av exportskatten på sojabönor borde undersökas inom ramen för en översyn, inte den nuvarande undersökningen.

(241) Vidare hävdade CARBIO att eventuella påstådda förmåner för de argentinska tillverkarna till följd av den höjda skatten på sojabönor skulle uppvägas av höjningen av den direkta exportskatten på biodiesel och därför enligt artikel 7.1 b i grundförordningen borde dras av från beloppet för den totala beräknade subventionen.

(242) CARBIO lämnade ingen motivering till varför den exportskatt som togs ut på biodiesel som exporterades till unionen särskilt var avsedd att motverka subventionen, i enlighet med artikel 7.1 b i grundförordningen. Inte heller visade CARBIO hur den faktiska exportskatten på biodiesel uppväger det stöd som de argentinska myndigheternas åtgärder innebär, bl.a. genom exportskatten på sojabönor. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(243) CARBIO lämnade specifika synpunkter om ändringarna i exportavgiftssystemet efter undersökningsperiodens slut, inbegripet ökningen av exportavgiften på biodiesel, och ändringarna av exportavgiften på sojabönor. Kommissionen avvisade påståendet att dessa ändringar skulle göra någon skillnad i kommissionens slutsatser.

(244) För det första har den exportavgift på biodiesel som infördes efter undersökningsperiodens slut inte haft någon uppenbar effekt på biodieseltillverkarnas fördel av sojabönor som säljs mot för låg ersättning.

(245) För det andra kvarstår en exportavgift på sojabönor, och ingen bevisning har förekommit som visar att priset på sojabönor i Argentina har ökat efter undersökningsperioden, vilket teoretiskt sett borde ha minskat fördelens omfattning.

(246) Efter det slutgiltiga utlämnandet betonade GOA att artikel 81 i budgetlagen inte höjer till 33 % ”en begränsning av den totala exportavgift som infördes genom dekret 783/2018 i september”, eftersom artikel 83 begränsade exportavgiftens nivå till 30 % av det beskattningsbara värdet eller det officiella fob-priset.

(247) Kommissionens slutsats gäller fortfarande, nämligen att en förmån fortfarande kvarstår efter undersökningsperioden i enlighet med artikel 15.1 andra meningen i grundförordningen, även om exportavgiften begränsades till 30 %.

(248) Efter utlämnandet av informationsdokumentet lämnade de exporterande tillverkare som ingick i urvalet in synpunkter på beräkningen av den förmån som leveranserna av sojabönor mot för låg ersättning medförde. Synpunkterna gällde specifika företag och avsåg framför allt skrivfel eller ytterligare krav på justeringar.

(249) I de fall ett skrivfel upptäcktes korrigerades detta fel, t.ex. genom att transaktioner med kvantiteter på noll infördes, för att se till att inköpspriset per kilo blev korrekt. Om ett företag begärde att kontrollerade uppgifter skulle ändras efter kontrollerna på plats avvisades emellertid deras begäran, eftersom kommissionen inte hade möjlighet att bekräfta att de nya icke kontrollerade uppgifterna var korrekta.

(250) Efter det slutgiltiga utlämnandet framförde två exporterande tillverkare som begärt att verifierade uppgifter skulle ändras samma påstående, som avvisades återigen av samma skäl som tidigare.

(251) Vid en utfrågning efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade CARBIO att kommissionen för att beräkna förmånen borde avvisa de inköp av sojabönor som hade gjorts från närstående företag, för att beräkna inköpspriset i Argentina. Kommissionen konstaterade att de inköp av sojabönor i Argentina som de exporterande tillverkarna hade gjort under undersökningsperioden kom från både närstående och icke-närstående leverantörer och att priserna inte skilde sig åt. Detta var ett tydligt tecken på att inköpen från närstående leverantörer gjordes på behörigt avstånd. Kommissionen ansåg därför att det inte fanns någon anledning att avstå från att använda dessa transaktioner för att beräkna förmånen för biodieselproducenten. Beräkningen baserades på månatliga genomsnitt per kilo för de inköpta sojabönorna. Detta argument avvisades således.

3.2.2.13 Selektivitet

(252) GOA:s åtgärder syftade till att gynna vissa industrier, inbegripet den inhemska biodieselindustrin. Snedvridningen för sojabönor gynnar visserligen andra produkter än biodiesel i senare led, men förmånen är endast tillgänglig för vissa industrier i Argentina, nämligen dem som ingår i värdekedjan för soja. Dessutom är dessa åtgärder begränsade till en grupp av företag eller branscher, även om de argentinska myndigheternas stöd till biodiesel också beviljas andra biobränslen. De är därför selektiva enligt artikel 4.2 a i grundförordningen.

(253) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade CARBIO att åtgärderna inte är begränsade till biodieselindustrin och därför inte är selektiva. CARBIO upprepade detta påstående efter det slutgiltiga utlämnandet, utan att framlägga några nya bevis. Kommissionen ansåg att de inneboende egenskaperna hos den tillhandahållna varan, dvs. sojabönor, begränsar dess möjliga användning till vissa företag ([101]). Kommissionen avvisade därför CARBIO:s påstående att subventionen inte är specifik för biodieselindustrin.

3.2.3 *Slutsats*

(254) Kommissionen konstaterade att de argentinska myndigheterna genom en uppsättning åtgärder har gett biodieselindustrin stöd, bl.a. genom att tillhandahålla sojabönor mot för låg ersättning. De argentinska myndigheterna beviljade mottagarna en förmån som är selektiv och därmed utgör en utjämningsbar subvention.

(255) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade CARBIO att kommissionen enbart utgick från exportskatten på sojabönor för att komma fram till sin slutsats om finansiellt bidrag och/eller inkomst- och prisstöd.

(256) Kommissionen höll inte med. Efter inledandet av denna undersökning konstaterade kommissionen att GOA använde andra verktyg (utöver exportavgiften på sojabönor) som skulle undersökas som en del av GOA:s stöd till biodieselindustrin ([102]). Som förklaras tidigare ansåg kommissionen att exportskatten var ett av instrumenten för att tillhandahålla sojabönor mot för låg ersättning på den argentinska inhemska marknaden, vilket utgör en utjämningsbar subvention. De andra åtgärder som vidtagits av de argentinska myndigheterna visar att de argentinska myndigheterna ålade sojabönsodlarna att sälja sina sojabönor till ett artificiellt lågt pris till biodieselindustrin och att de argentinska myndigheterna således hade en tydlig avsikt att stödja den inhemska biodieselindustrin.

(257) Kommissionen konstaterade visserligen att några av de andra påstådda subventionerna i klagomålet inte utgjorde en utjämningsbar subvention under undersökningsperioden (särskilt leveransavtalet om biodiesel och vissa skattelättnader), men de utgjorde en integrerad del av den uppsättning åtgärder som syftade till att stödja

([101]) Panelens rapport, *United States – Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Kanada*, WT/DS257/R och Corr.1, antagen den 17 februari 2004, ändrad genom överprövningsorganets rapport WT/DS257/AB/R, punkt 7.116. Se även Appellate Body Report WT/DS436/AB/R United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products From India, den 8 december 2014, punkt 4398.

([102]) Se promemorian om tillräcklig bevisning av den 30 januari 2018, s. 6 (”Dessa aspekter kommer att omfattas av undersökningen.) I detta skede anser kommissionen emellertid att det finns tillräckliga bevis som tyder på att det föreligger en utjämningsbar subvention. Framför allt verkar exportskatterna vara ett av de verktyg som de argentinska myndigheterna har utformat för att ålägga sojabönsodlare och sojaoljetillverkare att leverera sin produktion till biodieseltillverkarna. GOA verkar också ge leverantörer av insatsvaror incitament att upprätthålla en hög produktion på konstlad väg till förmån för tillverkare av biodiesel”) och s. 14 (”Om klagomålet inte innehåller tillräcklig bevisning för en viss subvention eller ett visst subventionsprogram, förbehåller sig kommissionen rätten att undersöka dem inom ramen för detta förfarande i enlighet med artikel 10.7 i grundförordningen”).

biodieselindustrin och underströk förekomsten av ett inkomst- eller prisstöd till biodieselindustrin. Att de argentinska myndigheterna hade inrättat en uppsättning åtgärder för att stödja den inhemska biodieselindustrin motbevisas alltså inte av att vissa subventioner inte utnyttjades av de exporterande tillverkarna i urvalet under undersökningsperioden.

(258) Kommissionen granskade alla de tillgängliga bevisen under denna undersökning till stöd för sina slutsatser. Som överprövningsorganet erkände i US - Countervailing Duty Investigation on DRAMS, ”det är osannolikt att anförtroende eller åtagande skulle kunna grundas på enskilda indicier; betydelsen av enskilda indicier kan endast utrönas när de studeras tillsammans med andra bevis”. ([103])

(259) Därför bedömde kommissionen inte enbart exportskatten på sojabönor utan bedömde en uppsättning av de argentinska myndigheternas åtgärder till stöd för biodieselindustrin. Under den processen sammanställde kommissionen all direkt och indirekt bevisning och kom med hänsyn till denna samlade bevisning fram till att det förekom anförtroende eller åläggande av privata organ och/eller inkomst- eller prisstöd.

3.2.4 *Beräkning av subventionens storlek*

(260) Följande subventionsnivå har fastställts för denna uppsättning åtgärder under undersökningsperioden för de exporterande tillverkarna i urvalet:

Tabell 3

De argentinska myndigheternas stöd till biodieselindustrin

Företag/grupp	Subventionsnivå
LDC Argentina SA	26,14 %
Renovagruppen	25,05 %
T6-gruppen	33,15 %

3.3 Statligt ålagda inköp av biodiesel mot för hög ersättning och/eller inkomst- eller prisstöd (leveransavtal för biodiesel)

3.3.1 *Inledning*

(261) Klaganden hävdar att GOA har ingått avtal om leverans av biodiesel (nedan kallade *avtal*) med tillverkare av biodiesel i Argentina, enligt kapitel II i 2006 års lag om biobränslen (lag 26.093 av 2006) ([104]). Avtalen var utformade för att tillhandahålla biodiesel till den inhemska marknaden med hänsyn till det inblandningskrav som gällde under perioden efter 2010. Enligt inblandningskravet måste blandningsföretag köpa biodiesel och blanda den med mineraldiesel före försäljning.

(262) De argentinska myndigheterna fastställde individuella och gemensamma kvoter för leverans till den inhemska marknaden, och enligt klaganden är exporterande tillverkare som LDC, Vicentin och Renova parter i avtalen.

(263) I avtalen fastställs att tillverkare med kvoter är skyldiga att leverera biodiesel till blandningsföretagen till ett pris som fastställts av de argentinska myndigheterna och som avsiktligen säkerställer att tillverkarna ges täckning för sina produktionskostnader plus en vinstmarginal.

(264) Med tanke på att det fastställts ett artificiellt högt pris och en kvantitet som producenterna skulle leverera till blandningsföretagen hävdar klaganden att detta är en utjämningsbar subvention.

([103]) Överprövningsorganets rapport, *US – DRAMS*, punkt 154.

([104]) Lag nr 26.093 av den 12 maj 2006. Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.

3.3.2 *Undersökningsresultat*

(265) Kommissionen konstaterade under undersökningen att inget leveransavtal för biodiesel hade tecknats sedan kalenderåret 2015. Avtalet från 2015 hade inte förlängts och var inte längre i kraft.

(266) Enligt lag 26.093 från 2006 har ministeriet för energi och gruvbrytning, som är den verkställande myndigheten för den gällande ordningen för inblandningskrav, emellertid fortsatt att tilldela kvoter och att fastställa det pris till vilket blandningsföretagen måste köpa biodiesel. Detta har skett de facto, utan något leveransavtal om biodiesel.

(267) Under undersökningsperioden tilldelade ministeriet för energi och gruvbrytning kvoter på grundval av den beräknade efterfrågan till företag i Argentina med en kapacitet på upp till 50 000 ton biodiesel per år.

(268) Inga av de exporterande tillverkare som ingår i urvalet fick någon kvot under undersökningsperioden.

3.3.3 *Slutsats*

(269) Eftersom ingen av de exporterande tillverkarna i urvalet fick någon kvot under undersökningsperioden sålde inget av dessa företag biodiesel på den inhemska marknaden genom det kvotsystem som var i kraft under undersökningsperioden. Inget leveransavtal för biodiesel var i kraft under undersökningsperioden avseende de exporterande tillverkarna. Därför tog de exporterande tillverkare som ingick i urvalet inte emot någon förmån från något kvotsystem under undersökningsperioden.

3.4 **Tillhandahållande av lån och exportfinansiering på förmånliga villkor och förmånliga lån**

3.4.1 *Inledning*

(270) Klaganden påstod att Banco de la Nación Argentina (nedan kallad *BNA*) är en av landets största banker och helägd av staten. Klaganden konstaterade att de argentinska myndigheterna i praktiken styr den löpande verksamheten i BNA genom sin befogenhet att utse alla medlemmar i bankens styrelse.

(271) Enligt klaganden lånar banken ut pengar till mikroföretag och små och medelstora företag till investeringar och rörelsekapital, och hävdar att lånen ges till förmånliga räntor.

3.4.2 *Undersökningsresultat*

(272) Under kontrollbesöket hos de argentinska myndigheterna begärde kommissionen uppgifter om alla lån från BNA och andra statligt ägda banker samt om lånens villkor och utlåningsräntor.

(273) De lån som beviljats till företagen i urvalet för stickprovsförfarandet granskades och jämfördes med lån från privatägda banker för att se om det förekommit någon utlåning på förmånliga villkor. Lånen granskades i fråga om räntenivåer men också i fråga om lånevillkor.

(274) Det framkom inga bevis för någon förmånlig utlåning till de exporterande tillverkare som ingick i urvalet under undersökningsperioden.

3.4.3 *Slutsats*

(275) Kommissionen konstaterade att det inte hade beviljats några förmånliga lån till de exporterande tillverkare som ingick i urvalet under undersökningsperioden.

3.5 **Efterskänkta eller ej indrivna offentliga intäkter enligt 2006 års lag om biobränslen**

3.5.1 *Inledning*

(276) Klaganden hävdade att enligt artikel 15 i lagen om biobränslen från 2006 ([105]) ges tillverkare av biobränslen möjlighet att minska den skattebas på vilken den förmodade lägsta inkomstskatten beräknas. Klaganden hävdade också att artikel 15.1 i samma lag gör det tillåtet med överavskrivning för kapitalvaror.

([105]) BIOCOMBUSTIBLES Ley 26.093 Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.

3.5.2 *Undersökningsresultat*

(277) Undersökningen visade att inga av de exporterande tillverkare som ingår i urvalet omfattades under undersökningsperioden av de säljfrämjande förmåner som anges i artikel 15 i lagen om biobränslen.

3.5.3 *Slutsats*

(278) Den åtgärden användes inte under undersökningsperioden av de exporterande tillverkarna i urvalet och kommissionen konstaterade därför att den inte behövde utjämnas.

3.6 **Befrielse från regionala skatter i provinsen Córdoba**

3.6.1 *Rättslig grund*

(279) Klaganden hävdade att provinsen Cordoba beviljade biodieselindustrin på provinsnivå enligt regional lag 9.397 ([106]) som antogs 2007. Enligt lagen befrias projekt som godkänts av den verkställande myndigheten för produktion, utveckling och hållbar användning av biobränslen från skatt i 15 år.

3.6.2 *Undersökningsresultat*

(280) Vid undersökningen konstaterades det att skattebefrielsen var tillgänglig för biobränsleproducenter i provinsen Córdoba. Enligt avsnitten 5 och 6 i regional lag nr 9.397 är projekt för produktion, utveckling och hållbar användning av biobränslen befriade från regionala skatter. Kommissionen fann inga bevis för, och berörda parter påstod inte heller, att de skatteförmåner som fastställs i regional lag nr 9.397 särskilt för biodieselindustrin är del av en mer omfattande ordning med skatteförmåner som är allmänt tillgängliga i provinsen Córdoba.

3.6.3 *Slutsats*

(281) Företag i provinsen Córdoba som tillverkar biodiesel är under 15 år befriade från skatter i form av inkomstskatt, stämpelavgift, fastighetsskatt, skatt till fonden för finansiering av utbildningssystemet och skatt till fonden för finansiering av infrastrukturarbeten. Dessa skattebefrielser är avsedda att främja inhemska företag som tillverkar biodiesel, vilket anges i regional akt nr 9397. En exporterande tillverkare som ingick i urvalet fanns visserligen i provinsen Córdoba, men den tillverkade inte biodiesel i den provinsen. De andra exporterande tillverkare som ingick i urvalet var inte belägna i den provinsen. Kommissionen konstaterade därför att den skattebefrielsen inte hade utnyttjats av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet under undersökningsperioden.

3.7 **Befrielse från regionala skatter i provinsen Buenos Aires**

3.7.1 *Rättslig grund*

(282) Enligt klaganden antog provinsen Buenos Aires den regionala lagen nr 13.719 i överensstämmelse med 2006 års lag om biobränslen för att befria sådana verksamheter från skatt som betraktas och är registrerade som producenter av biobränslen enligt 2006 års lag.

3.7.2 *Undersökningsresultat*

(283) Undersökningen visade att skattebefrielsen var tillgänglig för biobränsleproducenter i provinsen Buenos Aires. Inga av de exporterande tillverkare av biodiesel som ingår i urvalet låg emellertid i den provinsen.

3.7.3 *Slutsats*

(284) Kommissionen konstaterade att inga av de exporterande tillverkare som ingår i urvalet omfattades under undersökningsperioden av de skattebefrielser som fastställs i den regionala lagen nr 13719.

([106]) Ley no 9397 Adhesion de la provincial a ley nacional no 26.093, y declaracion de interes public de la promocion de la produccion, procesamiento y uso sustentable de biocombustibles.

3.8 **Systemet för industrifrämjande och industriutveckling i provinsen Santiago del Estero – regional lag nr 6.750**

3.8.1 *Rättslig grund*

(285) Enligt klaganden skulle industrier i provinsen Santiago del Estero kunna omfattas av olika skatteförmåner och skattebefrielser inom ramen för regional lag nr 6.750, som antogs 2005.

3.8.2 *Undersökningsresultat*

(286) Inga av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet var belägna i den provinsen.

3.8.3 *Slutsats*

(287) Kommissionen konstaterade att inga av de exporterande tillverkare som ingår i urvalet omfattades under undersökningsperioden av de åtgärder som anges i den regionala lagen nr 6.750.

3.9 **Överenskommelse om kommunala skatter mellan Louis Dreyfus Argentina och kommunen General Lagos**

3.9.1 *Inledning*

(288) Enligt klaganden finns en överenskommelse om kommunala skatter mellan den exporterande tillverkaren Louis Dreyfus Argentina och kommunen General Lagos. Avtalet offentliggjordes som kommunal förordning 26/2016 ([107]). Enligt överenskommelsen ska Louis Dreyfus Argentina betala ett månatligt schablonbelopp till kommunen General Lagos i stället för en procentandel (0,5 %) av sina bruttointäkter.

3.9.2 *Undersökningsresultat*

(289) Undersökningen fann att avtalet fortfarande var i kraft under undersökningsperioden ([108]). I samband med kommissionens diskussioner med företrädare för kommunen General Lagos framkom att överenskommelsen skulle gälla till 2020.

(290) Vid kontrollen av LDC i Buenos Aires granskade kommissionen LDC:s betalning av kommunalskatt och beräkningen av den skatt som skulle ha betalats om avtalet inte hade gällt. Kommissionen konstaterade att det belopp som LDC betalade till kommunen för 2017 var högre än det belopp som LDC skulle ha betalat enligt den vanliga skattelagen.

3.9.3 *Slutsats*

(291) Därför konstaterade kommissionen att LDC inte hade fått någon förmån av den åtgärden under undersökningsperioden.

3.10 **Minskad skattesats enligt ”Pacto Fiscal” (dekret nr 14/1994)**

3.10.1 *Inledning*

(292) Enligt klaganden innehåller Pacto Fiscal, som offentliggjordes genom dekret nr 14/1994, bestämmelser om skattebefrielse. Pacto Fiscal, eller ”federala pakten för sysselsättning, produktion och tillväxt mellan den federala regeringen och provinserna” är ett avtal mellan provinserna och den nationella regeringen som fastställer vissa principer för provinsernas skattepolitik.

3.10.2 *Undersökningsresultat*

(293) Pacto Fiscal är ett ramavtal och det krävs en regional lag för att genomföra principerna för avtalet. Kommissionen konstaterade därför att Pacto Fiscal redan hade omsatts i praktiken genom de redan nämnda regionala skatteordningarna.

3.10.3 *Slutsats*

(294) Därför har kommissionen inte konstaterat någon särskild förmån inom ramen för den åtgärden. I likhet med andra åtgärder för att skapa skatteförmåner för den inhemska biodieselindustrin är denna åtgärd dock relevant som en del av de argentinska myndigheternas uppsättning av åtgärder som är utformade för att stödja denna industri.

([107]) Ordenanza 26/2016, General Lagos, den 16 juni 2016.
([108]) Artikel 2 i Ordenanza 26/2016, General Lagos, den 16 juni 2016. Under kontrollbesöket på företagets anläggningar kontrollerade kommissionens avdelningar överenskommelsens giltighet genom att granska de belopp som skulle betalas.

3.11 **Undantag från fastighetsskatt enligt regional lag nr 8.478/1979 (artikel 4), för att främja industrin, provinsiella skattelättnader i provinsen Santa Fe, artikel 183.29 i lagen om undantag från stämpelskatt i Santa Fe och artikel 127 i lagen om undantag från omsättningsskatt för exportförsäljning i Santa Fe**

3.11.1 *Inledning*

(295) Klaganden påstod att provinsen Santa Fe gav olika skatteundantag till den inhemska biodieselindustrin genom artikel 183.29 och artikel 127 i regional lag 8.478. och Santa Fe regional lag 12.692 ([109]).

3.11.2 *Undersökningsresultat*

(296) Undersökningen visade att lag nr 8.478 och artiklarna 183.29 och 127 hade ersatts av regional lag nr 12.692. I regional lag nr 12.692 föreskrivs befrielse från regionala skatter för inhemska företag som deltar i forskning, utveckling, generering, produktion och användning av produkter som rör förnybar energi, särskilt tillverkning av biodiesel. Produktion av biobränslen nämns särskilt i artikel 5 d i regional lag nr 12.692. Kommissionen fann inga bevis och de berörda parterna hävdade inte heller att de skatteförmåner som gavs genom den åtgärden till en särskild kategori av industrier, däribland biodieselindustrin, ingår i ett mer övergripande program med skatteförmåner som är allmänt tillgängligt i provinsen Santa Fe.

3.11.3 *Slutsats*

(297) Företag i provinsen Santa Fe som tillverkar biodiesel är under 15 år befriade från skatter i form av inkomstskatt, stämpelavgift, fastighetsskatt och fordonsavgifter. Denna skattebefrielse gäller inhemska företag som tillverkar biodiesel, vilket anges i regional lag nr 12.692. Skattebefrielsen är en subvention med hänsyn till de uteblivna intäkterna för de argentinska myndigheterna och är rättsligt selektiv för vissa industrier, däribland den inhemska biodieselindustrin. Den utgör därför en förmån till följd av en utjämningsbar subvention.

3.11.4 *Beräkning av subventionens storlek*

(298) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades i förhållande till den förmån som mottagaren konstaterades ha erhållit under undersökningsperioden. Förmånens storlek beräknades som skillnaden mellan den sammanlagda skatt som skulle ha betalats enligt den normala skattesatsen och den sammanlagda skatt som faktiskt hade betalats under undersökningsperioden av de exporterande tillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet.

(299) Efter utlämnandet av informationsdokumentet och åtföljande beräkningar till de exporterande tillverkarna i urvalet liksom det åtföljande slutgiltiga utlämnandet, hävdade två företag att fördelningsunderlaget borde ändras (för att baseras på den totala omsättningen av sojabaserade produkter eller på den totala industriomsättningen i provinsen Santa Fe). Eftersom företagen endast beviljades skattebefrielse på grund av sin biodieseltillverkning ansåg kommissionen att denna befrielse särskilt gällde tillverkningen av biodiesel och konstaterade därför att denna befrielse skulle hänföras till omsättningen av biodiesel och inte till företagets totala omsättning. Påståendet avvisades därför.

Tabell 4

Regional skatt som efterskänkts i enlighet med regionala lagar i provinsen Santa Fe

Företag/grupp	Subventionsnivå
LDC Argentina SA	0,06 %
Renovagruppen	2,15 %
T6-gruppen	0,28 %

([109]) Ley no 8478 Santa Fe och Registrada bajo el no 12.692 la Legislatura de la Provincia de Santa Fe.

3.12 **Slutsats beträffande subventionering**

(300) Kommissionen beräknade storleken på de utjämningsbara subventionerna för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet i enlighet med bestämmelserna i grundförordningen, separat för varje subvention eller subventionsprogram, och adderade uppgifterna för att beräkna den totala storleken på subventioneringen för varje exporterande tillverkare för undersökningsperioden. För att beräkna den övergripande subventioneringen beräknade kommissionen först subventioneringens procentandel, dvs. subventionsbeloppet som procentandel av företagets totala omsättning. Denna siffra användes därefter för att beräkna subventionen för exporten av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden. Därefter beräknades subventionsbeloppet per ton av den berörda produkten som exporterades till unionen under undersökningsperioden, och nedanstående marginaler beräknades som andel av cif-värdet av samma export per ton.

(301) I enlighet med artikel 15.3 i grundförordningen beräknades den totala storleken på subventioneringen för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet för stickprovsförfarandet på grundval av det vägda genomsnittet av de utjämningsbara subventioner som fastställts för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i urvalet, med undantag av försumbara belopp samt storleken på de subventioner som fastställts enligt artikel 28.1 i grundförordningen.

(302) Kommissionen bortsåg emellertid inte från undersökningsresultat som rörde de argentinska myndigheternas stöd till biodieselindustrin, även om man delvis var tvungen att utgå från tillgängliga uppgifter för att avgöra om det förekom subventionering.

(303) Kommissionen ansåg att användandet av tillgängliga uppgifter i dessa fall inte hade någon väsentlig inverkan i fråga om de uppgifter som behövs för att på ett rättvist sätt fastställa storleken på subventioneringen, eftersom kommissionen använde de uppgifter om import som tillhandahölls av de exporterande tillverkarna i urvalet. Exporterande tillverkare som inte uppmanats att samarbeta i undersökningen kommer inte straffas genom att denna metod används ([110]).

(304) Med hänsyn till den höga graden av samarbetsvilja från de argentinska exporterande tillverkarnas sida fastställdes subventionsstorleken för ”alla övriga företag” till nivån för den största subventionsstorlek som fastställts för företagen i urvalet. Subventionsstorleken för ”alla övriga företag” kommer att tillämpas på de företag som inte var samarbetsvilliga i undersökningen.

(305) Efter det slutgiltiga utlämnandet hävdade alla exporterande tillverkare att kommissionen borde beräkna subventionsbeloppet genom att behandla exportavgiften på biodiesel som en kompensation för den fördel som exportavgiften på sojabönor utgör. Detta avvisades av kommissionen eftersom det inte fanns några bevis för att GOA införde en exportavgift på biodiesel för att ”kompensera” fördelen med att få sojabönor mot för låg ersättning.

(306) Samma exporterande tillverkare begärde också en anpassning för antidumpningstullar. Kommissionen ansåg att det inte fanns någon rättslig grund för en sådan anpassning, eftersom det inte finns någon bevisning för att antidumpningstullar kan kompensera subventioner som beviljas exporterande tillverkare. Detta påstående avvisades i vilket fall, eftersom inga antidumpningstullar hade betalats av de exporterande tillverkarna under undersökningsperioden.

Tabell 5

Storleken på de utjämningsbara subventionerna

Företag/grupp	Storleken på de utjämningsbara subventionerna
LDC Argentina SA	26,2 %
Renovagruppen	27,2 %
T6-gruppen	33,4 %
Andra samarbetsvilliga företag	28,2 %
Alla övriga företag	33,4 %

([110]) Se även, i tillämpliga delar, WT/DS294/AB/RW, *US – Zeroing* (artikel 21.5 i överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning), överprövningsorganets rapport av den 14 maj 2009, punkt 453.

4. SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen av biodiesel

(307) Under undersökningsperioden tillverkades en likadan produkt av 54 tillverkare som var medlemmar i EBB och ytterligare 194 kända tillverkare som inte var medlemmar av EBB. Alla dessa tillverkare utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen.

(308) Såsom framgår i skäl 19 valde kommissionen preliminärt ut tre unionstillverkare till urvalet, vilka står för 19 % av den totala unionstillverkningen av den likadana produkten.

(309) Som anges i skäl 20 tog kommissionen emot ett antal synpunkter om det preliminära urvalet. Det preliminära urvalet bestod av de tre föreslagna unionstillverkarna: Bioagra-Oil SA (Polen), Masol Iberia Biofuel, S.L.U. (Spanien) och Saipol (Frankrike).

(310) CARBIO angav att alla de tre föreslagna unionstillverkarna var olämpliga att ta med i urvalet. CARBIO nämnde bl.a. att Saipol nästan uteslutande använder raps från Frankrike, trots att företaget för att vara så effektivt som möjligt borde blanda olika typer av råvaror.

(311) CARBIO uppgav även att Masol huvudsakligen använder palmolja till internpris från sitt indonesiska moderbolag.

(312) När det gäller Bioagra-Oil hänvisade CARBIO till det begränsade valet av råvaror som detta företag har, till följd av den särskilda nationella tillämpningen av direktivet om förnybar energi i Polen.

(313) CARBIO föreslog också ADM Hamburg AG eller Verbio som representativa företag till urvalet av unionstillverkare. CARBIO noterade dessutom att Verbio är en renodlad biodieseltillverkare (utan någon vertikalt integrerad pressningsverksamhet) och att företaget är beläget vid den tysk-polska gränsen och har försäljning på den bredare östeuropeiska marknaden, inklusive den del av den polska marknaden som inte omfattas av ovannämnda lagstiftning.

(314) Klaganden förklarade att varken Saipol eller Masol uteslutande använder sig av en enda råvara. Undersökningen bekräftade att båda företagen Saipol och Masol använder sig av mer än en råvara i tillverkningen.

(315) På grundval av de synpunkter som mottogs beslutade kommissionen att behålla Saipol och Masol Iberia Biofuel i urvalet. På grund av att kommissionen inte mottog någon motbevisning av påståendet i skäl 312, enligt vilket Bioagr-Oil har ett begränsat urval av råvaror, beslutade kommissionen att ersätta företaget i urvalet av unionstillverkare med Verbio Vereinigte BioEnergie AG (Tyskland).

(316) Kommissionen fastställde den totala tillverkningen av biodiesel i unionen under undersökningsperioden till omkring 13 miljoner ton.

Tabell 6

Unionens tillverkning av biodiesel (ton)

	2014	2015	2016	Undersöknings-period
Total tillverkning i unionen	11 353 223	11 789 896	11 958 862	13 071 053
Index	*100*	*104*	*105*	*115*

Källa: EBB.

(317) Siffrorna över den totala biodieseltillverkningen i unionen i tabell 6 bygger på uppgifter från EBB. EBB sammanställer uppgifter om produktionen som de tar emot från sina medlemmar, som motsvarar cirka 70 % av biodieseltillverkningen i unionen. När det gäller de tillverkare som inte är medlemmar och som står för ungefär 30 % av biodieseltillverkningen i unionen samlas produktionsuppgifterna in från berörda nationella branschorganisationer och andra offentligt tillgängliga källor. Metoden och riktigheten i de uppgifter som samlas in av EBB granskades vid ett kontrollbesök enligt artikel 26 i grundförordningen som utfördes i EBB:s lokaler. Kommissionen tog inte emot några synpunkter från de berörda parterna angående dessa uppgifter.

(318) Den totala biodieseltillverkningen i unionen ökade gradvis med 5 % mellan 2014 och 2016. En mer betydande ökning kan noteras under undersökningsperioden, då tillverkningen ökade med ytterligare tio procentenheter. Under undersökningsperioden ökade unionstillverkningen inte i samma takt som förbrukningen i unionen, eftersom subventionerad import från Argentina började komma in på unionsmarknaden i slutet av undersökningsperioden.

4.2 **Biodieselförbrukningen i unionen**

(319) Kommissionen fastställde unionens konsumtion av biodiesel baserat på de uppgifter som lämnats av EBB och import- och exportstatistik.

(320) Konsumtionen i unionen utvecklades på följande sätt:

Tabell 7

Unionens förbrukning av biodiesel (ton)

	2014	2015	2016	Undersöknings-period
Total konsumtion i unionen	11 907 151	11 791 953	11 435 468	14 202 127
Index	*100*	*99*	*96*	*119*

Källa: EBB, EU:s importstatistik.

(321) Kommissionen fastställde unionsförbrukningen genom att lägga till importen av biodiesel till unionen till unionsindustrins försäljning på unionsmarknaden. Unionens biodieselförbrukning minskade något med 4 % fram till 2016. Under undersökningsperioden ökade den med 19 % jämfört med 2014. Biodieselkonsumtionen är beroende av två centrala faktorer: konsumtionen av dieselbränsle och andelen biodiesel i dieselbränslet.

(322) Efter det slutgiltiga utlämnandet noterade CARBIO den ändrade metoden för beräkning av unionens förbrukning av biodiesel, och föreslog i detta avseende att skälet till denna ändring var unionsindustrins opålitliga produktionssiffror.

(323) Kommissionen ändrade beräkningsmetoden för förbrukningen för att begränsa dess komplexitet, och för att undanröja behovet av att inkludera unionsexportens omfattning i denna beräkning. Unionsindustrins produktionsuppgifter förblev oförändrade. Som förklaras i skäl 358 kontrollerade kommissionen EBB:s metod för att samla in uppgifter, inbegripet produktionsuppgifter, och fann att den var tillförlitlig.

(324) Jämfört med fossilbaserade bränslen producerar biodieseln mindre luftföroreningar såsom partiklar, koloxid, svaveldioxid, kolväten och gifter i luften, men kan producera mer kväveoxid. De växter som används som råvara i tillverkningen av biodiesel (soja, oljepalmer, raps osv.) kompenserar för framtida koldioxidutsläpp genom att binda koldioxid under sin tillväxt.

(325) Den kontinuerliga ökningen av efterfrågan och unionstillverkningen beror på unionens energipolitik. Direktivet för förnybar energi 2009/28/EG ([111]) fastställer att ”varje medlemsstat ska se till att andelen energi från förnybara energikällor inom alla transportslag år 2020 uppgår till minst 10 % av den slutliga energianvändningen inom landets transportsektor”.

(326) Denna politik innebär att unionens medlemsstater måste sätta som mål att 10 % av all försäljning av drivmedel ska utgöras av biobränslen senast 2020. Genomförandet, nuvarande nivåer och metoden för att beräkna andelen biobränsle skiljer sig åt mellan unionens medlemsstater, men det gradvis ökande kravet innebär redan nu att andelen biodiesel i konventionell fossil diesel uppgår till runt 5–7 %.

([111]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

(327) Faktum är att den ökande inblandningen av biodiesel i konventionell fossil diesel är en viktig faktor i analysen av utvecklingen av marknaden för biodiesel i unionen. Tillverkningskostnaderna och priserna för biodiesel är i allmänhet högre än tillverkningskostnaderna och priserna för fossilbaserad diesel. Det är därför endast på grund av direktiv 2009/28/EG om förnybar energi som bränsletillverkare (raffinaderier) köper in biodiesel för inblandning i fossilbaserat bränsle.

(328) Det finns en direkt koppling mellan konsumtionen av biodiesel och krav i medlemsstaterna på inblandning av en viss andel biodiesel i fossila bränslen. Konsumtionen av biodiesel väntas öka i takt med att fler medlemsstater når de mål som enligt direktiv 2009/28/EG om förnybar energi ska vara uppfyllda senast 2020. Andra faktorer såsom ökad användning av transportmedel med dieselmotorer påverkar också konsumtionen av biodiesel.

4.3 **Import från det berörda landet**

4.3.1 *Volym och marknadsandel för importen från det berörda landet*

(329) Kommissionen fastställde unionens import av biodiesel på grundval av uppgifter från databasen Surveillance 2 ([112]) Kommissionen fastställde marknadsandelen för importen på grundval av unionsförbrukningen av biodiesel, som fastställts i tabell 7.

(330) Biodieselimporten till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 8

Importvolym (ton) och marknadsandel

	2014	2015	2016	Undersöknings-period
Importvolym från Argentina (i ton)	0	31 340	0	394 005
Marknadsandel	0 %	0,3 %	0 %	2,8 %

Källa: EU:s importstatistik baserad på Surveillance 2-databasen, EBB.

(331) På grund av de antidumpningstullar på import från bland annat Argentina, som infördes den 26 november 2013 genom förordning (EU) nr 1194/2013 ([113]) förekom föga eller ingen import från Argentina till unionen mellan 2014 och augusti 2017. Den försumbara importen från Argentina 2015 omfattade fyra separata importtransaktioner rapporterade i Spanien, och kommissionen anser därför att de inte är representativa.

(332) I september 2017 minskades dessa antidumpningstullar som var tillämpliga på import av biodiesel från Argentina genom förordning (EU) 2017/1578 ([114]) av den 18 september 2017, och följaktligen började importen från Argentina öka snabbt och i betydande omfattning, och uppnådde en marknadsandel på 2,8 % under undersökningsperioden.

(333) Biodieselimporten per månad till unionen från Argentina under andra halvåret 2017 utvecklades på följande sätt:

Tabell 9

Importvolym (ton) per månad

	2017–07	2017–08	2017–09	2017–10	2017–11	2017–12
Importvolym från Argentina (i ton)	0	0	29 975	57 526	188 986	117 518

Källa: EU:s importstatistik baserad på Surveillance 2-databasen.

([112]) Databas för specifika produkter som är föremål för övervakning eller tillsyn och som importerats till unionens tullområde under innevarande eller tidigare år, och som upprätthålls av generaldirektoratet för skatter och tullar.

([113]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 av den 19 november 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (EUT L 315, 26.11.2013, s. 2).

([114]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1578 av den 18 september 2017 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (EUT L 239, 19.9.2017, s. 9).

(334) Det förekom ingen import från Argentina mellan januari och augusti 2017. Månadsimportstatistiken i tabell 9 visar den snabba och kraftiga ökningen av importen av biodiesel efter sänkningen i den antidumpningstull som gällde import av biodiesel från Argentina.

(335) Importen av biodiesel per månad till unionen från Argentina under perioden efter undersökningsperioden, under de första åtta månaderna 2018, utvecklades på följande sätt:

Tabell 10

Importvolym (tusen ton) per månad

2018	Jan	Feb	Mars	April	Maj	Juni	Juli	Aug
Importvolym från Argentina (tusen ton)	173	161	131	30	119	161	141	177

Källa: EU:s importstatistik baserad på Surveillance 2-databasen.

(336) Importen av biodiesel från Argentina fortsatte under 2018. Den exporterade biodieseln anländer till unionsmarknaden i stora enskilda sändningar, vanligtvis ett fullastat fartyg. Därför är det inte lika meningsfullt att analysera importnivåerna per månad.

(337) Importnivåerna sjönk inte under de första åtta månaderna 2018. Argentinas uppskattade marknadsandel av importen till unionen, under förutsättning att unionsförbrukningen förblev oförändrad, uppgår tvärtom till 11,5 % under de första 8 månaderna av 2018. Detta visar att både den beräknade marknadsandelen och den genomsnittliga importen per månad ökade.

(338) Det är också viktigt att påpeka att importen från Argentina inte minskade efter registreringen av import från och med den 25 maj 2018 och framåt. Augusti 2018 var i själva verket den månad som hade näst störst import från Argentina för hela skadeundersökningsperioden.

4.3.2 *Priser på importen från det berörda landet och prisunderskridande*

(339) Som anges i skäl 334 började importen till unionen från Argentina först mot slutet av undersökningsperioden, och ingen eller endast försumbar import registrerades under åren 2014–2016. Prisutvecklingen under den berörda perioden, för 2015 och undersökningsperioden, visas i tabell 11.

Tabell 11

Importpris

	2014	2015	2016	Undersök-ningsperiod	Januari–augusti 2018.
Importpriser från Argentina (euro per ton)	—	633	—	636	613

Källa: EU:s importstatistik baserad på Surveillance 2-databasen.

(340) Under perioden efter undersökningsperioden minskade det viktade genomsnittliga priset för import av biodiesel från Argentina för de volymer som beskrivs i skäl 335 till 613 euro per ton. Efter undersökningsperioden minskade alltså det genomsnittliga priset på importen med 3,6 % jämfört med importpriset under undersökningsperioden.

(341) Kommissionen fastställde prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra

— det vägda genomsnittliga försäljningspriset per produkttyp som unionstillverkarna i urvalet tog ut av icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik och

— motsvarande vägda genomsnittliga priser per produkttyp för importen från de argentinska tillverkarna i urvalet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån, med lämpliga justeringar för kostnader efter import.

(342) Efter utlämnandet av informationsdokumentet korrigerades ett skrivfel i valutaomräkningen av cif-värdena till euro för T6-gruppen, vilket ledde till att cif-värdet i euro minskade för T6-gruppen.

(343) Efter utlämnandet av informationsdokumentet tog kommissionen emot kommentarer från de argentinska myndigheterna, CARBIO och den icke-närstående importören Gunvor i fråga om de justeringar som gjorts av cif-priset på importen från de argentinska tillverkarna i urvalet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden.

(344) De argentinska myndigheterna, CARBIO och den icke-närstående importören Gunvor hävdade att exportpriset på biodiesel från Argentina borde höjas med en vanlig tull på 6,5 %. Dessutom hävdade CARBIO och den icke-närstående importören Gunvor att exportpriset på biodiesel från Argentina även borde höjas med antidumpningsåtgärder som varierade mellan 6,5 % och 8,1 % under perioden september 2017 till december 2017, dvs. för de fyra månader under undersökningsperioden då importen från Argentina inleddes.

(345) Efter det slutgiltiga utlämnandet ansåg GOA att den beräkning av prisunderskridandet som kommissionen genomfört borde inkludera antidumpningstullarna. CABRIO ansåg också att antidumpningstullarna skulle inbegripas i ett tidigare skede i förfarandet och upprepade det efter det slutgiltiga utlämnandet. De exporterande tillverkarna kommenterade också detta och ansåg att antidumpningstullarna borde inkluderas.

(346) Kommissionen godtog argumentet om att vanlig tull borde läggas till cif-priset och har ändrat sina beräkningar i enlighet med detta.

(347) Kommissionen avvisade kravet på att antidumpningstull skulle läggas till cif-priset, eftersom den ansåg att detta krav var obefogat. I detta fall ansåg kommissionen att det är lämpligare att analysera beteendet hos de exporterande tillverkarna utan antidumpningstull, eftersom kommissionen i sin analys av risk för skada måste undersöka importprisernas kommande effekter på unionsindustrin, i enlighet med artikel 8.8 d i grundförordningen. Dessutom avslutades de åtgärder som införde antidumpningstullarna den 18 oktober 2018 ([115]). Antidumpningstullen kommer alltså inte längre att påverka importpriserna i framtiden och den antidumpningstull som redan har tagits ut kommer att behöva betalas tillbaka eller skrivas av med retroaktiv verkan.

(348) Efter utlämnandet av informationsdokumentet lämnade CARBIO en kommentar om att kommissionen hävdar att eftersom endast en icke-närstående importör var samarbetsvillig under den nuvarande undersökningen borde de importkostnader som användes i 2013 års antidumpningsundersökning också användas i detta fall. CARBIO hävdade också att kommissionen inte hade förklarat varför den avvisade de importkostnader som hade lämnats in av den berörda icke-närstående importören. Gunvor hävdade också att de uppgifter om faktiska importkostnader som man lämnat in borde användas. CARBIO upprepade detta påstående i synpunkterna efter det slutgiltiga utlämnandet.

(349) Kommissionen bekräftade att för den metod som förklaras i skäl 341 var den hänvisning som användes för att lägga till importkostnaderna de importkostnader som användes i undersökningen som resulterade i de antidumpningstullar som infördes genom förordning (EU) nr 1194/2013 ([116]). Anledningen till att dessa kostnader användes var att den enda icke-närstående importör som var samarbetsvillig under den nuvarande undersökningen begärde att dess uppgifter skulle hållas konfidentiella. De importkostnader som användes i den tidigare undersökningen innehöll dessutom separerade kategorier för importkostnader och kvantifieringen av dem. Denna information fanns inte tillgänglig från den samarbetsvilliga icke-närstående importören i den nuvarande undersökningen. Ingen berörd part lade fram bevis som visade några relevanta skillnader mellan importkostnaderna för den berörda produkten som användes 2013 och importkostnaderna under undersökningsperioden. Dessutom uttrycktes importkostnaderna i euro år 2013. Eftersom den argentinska peson reducerades 8 gånger mot euron sedan 2012 och inflationen i euroområdet sedan 2013 var mycket låg (omkring 5 % totalt under de senaste 6 åren) ansåg kommissionen det olämpligt att använda de importkostnader som angavs i den föregående undersökningen.

(350) Efter utlämnandet av informationsdokumentet korrigerade kommissionen ett skrivfel angående beräkningen av cif-värdet för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet.

([115]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1570 av den 18 oktober 2018 om avslutande av förfarandet vad gäller import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 1194/2013 (EUT L 262, 19.10.2018, s. 40).

([116]) Importkostnaderna angavs i euro. Med hänsyn till den mycket låga inflationsnivån (Eurostats harmoniserade konsumentprisindex ökade totalt med 4 % mellan 2012 och undersökningsperioden) behövde importkostnaderna inte uppdateras.

(351) Som en följd av detta gjorde kommissionen prisjämförelser för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna där detta var nödvändigt och efter avräkning av avdrag och rabatter.

(352) Jämförelsen per produkttyp skedde på grundval av filtrerbarhetstemperaturen oavsett vilken råvara som användes. Ett annat kriterium som kommissionen beaktade var huruvida en produkt var föremål för ”dubbelräkning” i flertalet medlemsstater. Dubbelräkning låter raffinaderiet beräkna innehållet i en viss typ av biodiesel i ett biobränsle som det tillverkar två gånger (t.ex. skulle ett 3-procentigt innehåll av dubbelräknad biodiesel betraktas som likvärdigt med ett 6-procentigt innehåll). För Tyskland, som har ett annat sätt att beräkna minskningen av koldioxidutsläpp, tog kommissionen även hänsyn till de speciella förhållandena på den tyska marknaden.

(353) Kommissionen konstaterade att slutkunden som köper biodiesel i de flesta fall inte är medveten om eller intresserad av vilken råvara som använts vid tillverkningen, utan ställer krav på en produkt som uppfyller en viss maximal nivå när det gäller filtrerbarhetstemperatur. Denna nivå varierar beroende på säsong och klimatförhållanden. Under sommarmånaderna och i varmare regioner accepterar kunderna högre filtrerbarhetstemperaturer, medan de kräver lägre filtrerbarhetstemperaturer under vintermånaderna och i kallare regioner.

(354) Kommissionen redovisade resultatet av jämförelsen som en procentandel av omsättningen för unionstillverkarna i urvalet under undersökningsperioden. Den visade en vägd genomsnittlig prisunderskridandemarginal för importen från exportörerna i urvalet för det berörda landet på unionsmarknaden på mellan 9,5 % och 15,2 %.

4.4 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.4.1 *Allmänna anmärkningar*

(355) I enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen omfattade undersökningen av inverkan av den subventionerade importen på unionsindustrin en utvärdering av alla ekonomiska indikatorer som kan påverka unionsindustrins situation under skadeundersökningsperioden.

(356) Som anges i skäl 19 användes ett stickprov för att fastställa risken för skada och den negativa inverkan på försäljningspriserna nivå, de sålda kvantiteterna, marknadsandelen och vinsterna hos unionsindustrin.

(357) Vid fastställandet av skadan skilde kommissionen på makroekonomiska och mikroekonomiska skadeindikatorer. Kommissionen bedömde de makroekonomiska indikatorerna på grundval av de uppgifter som unionstillverkarna i urvalet lämnat i sina svar på frågeformuläret och på grundval av uppgifterna från EBB.

(358) Kommissionen kontrollerade metoden som använts för insamlingen av uppgifterna från EBB och att uppgifterna underbyggdes av lämplig dokumentation och lämpliga undersökningsförfaranden.

(359) Båda uppsättningarna uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

(360) De makroekonomiska indikatorerna är: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, storleken på subventionerna och återhämtning från tidigare subventioner eller dumpning.

(361) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittliga priser per enhet, kostnad per enhet, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

(362) Efter utlämnandet av informationsdokumentet skickade kommissionen två kompletterande uppsättningar frågor om perioden efter undersökningsperioden. En uppsättning frågor skickades till de tre företagen i urvalet och en annan skickades till EBB. Kommissionen granskade svaren från alla berörda parter. Kommissionen använde den inkomna informationen i sina slutsatser om perioden efter undersökningsperioden.

4.4.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.4.2.1 Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(363) Den totala unionstillverkningen, produktionskapaciteten och kapacitetsutnyttjandet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Importpris

	2014	2015	2016	Undersöknings-period
Produktionskapacitet (i ton)	15 074 688	16 009 878	16 561 814	16 594 853
Index	*100*	*106*	*110*	*110*
Kapacitetsutnyttjande	75 %	74 %	72 %	79 %
Index	*100*	*98*	*96*	*105*

Källa: EBB.

(364) Produktionskapaciteten ökade stadigt med 10 % under hela skadeundersökningsperioden för att ta hänsyn till den växande efterfrågan.

(365) På samma sätt som för uppgifterna om tillverkning sammanställer EBB kapacitetsuppgifterna utifrån uppgifter från sina medlemmar, däribland nationella sammanslutningar, och för icke medlemmar sammanställs kapacitetsuppgifterna utifrån andra offentligt tillgängliga källor.

(366) I uppgifterna om produktionskapacitet ingår inte en stor kapacitetsandel som betraktas som ledig. EBB förklarade att ett antal biodieselanläggningar inte varit i drift under flera år och bör betraktas som långsiktigt tagna ur produktion. Dessa anläggningar, som formellt sett finns installerade, skulle bara kunna återstarta sin tillverkning efter investeringar i tekniska anpassningar och efter en betydande tidsperiod.

(367) Unionsindustrins kapacitetsutnyttjande ökade med 5 % (eller fyra procentenheter) från 75 % till 79 % under skadeundersökningsperioden. Industrin nådde sitt högsta kapacitetsutnyttjande under undersökningsperioden.

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(368) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 13

Försäljningsvolym (ton) och marknadsandel

	2014	2015	2016	Undersöknings-period
Försäljningsvolym på unionsmarknaden (i ton)	11 363 729	11 305 117	10 920 665	13 004 462
Index	*100*	*99*	*96*	*114*
Marknadsandel	95,4 %	95,9 %	95,5 %	91,6 %

Källa: EBB, import- och exportstatistik.

(369) Unionsindustrins försäljning minskade med 4 % mellan 2014 och 2016, och ökade sedan under undersökningsperioden med 18 procentenheter, dvs. till 14 % mer än 2014.

(370) De faktorer som påverkar försäljningen är desamma som de som driver förbrukningen, och som beskrivs i skälen 324–328. Importen påverkade inte försäljningen i någon större utsträckning under 2014–2016, vilket var anledningen till att både försäljning och marknadsandel låg på en stabil nivå.

(371) Det var minskningen av tullarna på importen från Argentina som förändrade marknadsläget. Trots att importen inleddes först mot slutet av året har unionsindustrin tappat 3,8 procentenheter i marknadsandel jämfört med 2014. Som förklaras i skäl 333 sammanfaller denna betydande minskning av marknadsandelen med importen av den berörda produkten till unionsmarknaden under de sista fyra månaderna av undersökningsperioden.

(372) Efter utlämnandet av informationsdokumentet lämnade CARBIO en kommentar om den marknadsandel för unionsindustrin som hade fastställts för åren 2015–2016 och påpekade att unionsindustrin förlorade marknadsandelar under den perioden trots att det inte förekom någon import från Argentina.

(373) Kommissionen granskade de berörda uppgifterna och upptäckte ett fel i beräkningen av förbrukningen i unionen i informationsdokumentet, som ledde till felaktiga marknadsandelar för unionsindustrin. Detta fel har rättats till och tabellerna 7 och 13 innehåller de korrigerade siffrorna.

(374) Korrigeringen innebär att unionens marknadsandel under åren 2015–2016 var stabil och endast minskade under undersökningsperioden på grund av ökade volymer i importen från Argentina.

4.4.2.3 Tillväxt

(375) Unionens förbrukning ökade med 19 % under skadeundersökningsperioden, men unionsindustrins försäljning och tillverkning ökade endast med 14 % respektive 15 %. Unionsindustrin kunde alltså inte fullt ut dra fördel av tillväxten på marknaden under skadeundersökningsperioden, eftersom en betydande andel av denna tillväxt absorberades av ökande mängder subventionerad import från Argentina under undersökningsperioden.

4.4.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(376) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 14

Sysselsättning och produktivitet

	2014	2015	2016	Undersöknings-period
Antal anställda	2 406	2 763	2 762	2 733
Index	*100*	*115*	*115*	*114*
Produktivitet (ton/anställd)	4 718	4 267	4 329	4 782
Index	*100*	*90*	*92*	*101*

Källa: EBB.

(377) Sysselsättningen i unionen utvecklades annorlunda än utvecklingen av tillverkning, försäljning och konsumtion. Den relativt sett stora ökningen av sysselsättningen ägde rum 2015, då den växte med 15 % på årsbasis. Sedan dess har den legat kvar på en stabil nivå, inklusive under undersökningsperioden.

(378) Ökningen 2015 bör ses som en reaktion hos unionsindustrin på de förbättrade villkoren på biodieselmarknaden och på förväntningar om ytterligare förbättringar i framtiden. Samtidigt återspeglar den lilla minskningen av sysselsättningen under undersökningsperioden ännu inte någon reaktion på den ökade importen från Argentina. Unionsindustrin hade under undersökningsperioden ännu inte minskat sin kapacitet och sysselsättningen låg därför kvar på en stabil nivå.

4.4.2.5 Storleken på de utjämningsbara subventionerna och återhämtning från tidigare subventionering eller dumpning

(379) Inverkan från den subventionerade importen från det berörda landet på unionsindustrin var betydande, med tanke på de stora importvolymerna och låga importpriserna.

(380) Den 26 november 2013 införde unionen slutgiltiga antidumpningstullar på import av biodiesel från bl.a. Argentina. Tullarna baserades på nivån för undanröjande av skada, som låg på mellan 22 % och 25,7 %.

(381) Som anges i skäl 332 reducerades dessa antidumpningstullar i september 2017, och följaktligen började importen av biodiesel från Argentina öka i betydande omfattning. Som anges i skäl 330 nådde den uppskattade marknadsandelen för import av biodiesel från Argentina till unionen 2,8 % under undersökningsperioden. Marknadsandelen för biodieselimporten från Argentina till unionen för det sista kvartalet 2017 uppskattas till över 10 %. Importen av biodiesel från Argentina till unionen fortsatte att öka efter undersökningsperioden, och trots registreringen av importen låg den förväntade marknadsandelen för importen från Argentina till unionen kvar på över 10 % under första halvåret 2018.

(382) Den importstatistik för perioden efter undersökningsperioden som det hänvisas till närmare i skäl 335 visar att importen fortsatte fram till augusti 2018 och ökade ytterligare trots importregistreringen per den 18 maj 2018.

(383) Den avsevärda och snabba ökningen av importen av biodiesel från Argentina till unionen inleddes i början av september 2017 och importen fortsatte trots registreringen av import. Som en följd av att deras låga priser underskred unionsindustrins priser betydligt, förlorade unionsindustrin marknadsandelar och kunde inte helt dra nytta av marknadens tillväxt.

4.4.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(384) De vägda genomsnittliga försäljningspriser per enhet som unionstillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet tog ut av icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 15

Försäljningspriser i unionen

	2014	2015	2016	Undersöknings-period
Genomsnittligt försäljningspris per enhet i unionen på den sammanlagda marknaden (euro per ton)	817	715	765	832
Index	*100*	*87*	*94*	*102*
Tillverkningskostnad per enhet (euro per ton)	797	728	767	827
Index	*100*	*91*	*96*	*104*

Källa: Unionstillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet.

(385) De vägda genomsnittliga försäljningspriserna per enhet som unionstillverkarna i urvalet tog ut av icke-närstående kunder minskade betydligt under 2015, med 13 %. Priserna ökade sedan under 2016 och undersökningsperioden till en nivå på 2 % över nivån 2014.

(386) Enhetskostnaden för tillverkningen hos de unionstillverkare som ingick i urvalet följde pristrenden och sjönk med 9 % under 2015. Enhetskostnaden ökade under 2016 och undersökningsperioden till en nivå som var 4 % högre än 2014. Detta följde prisutvecklingen för den huvudsakliga råvaran, rapsfrö, som ökade med 8 % mellan 2014 och undersökningsperioden ([117]).

([117]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling, marknadsobservatoriet: https://ec.europa.eu/agriculture/market-observatory/crops_en, hämtad den 27 november 2018, rapeseed – EU Rouen (EUR/t).

(387) Det genomsnittliga försäljningspriset per enhet och den genomsnittliga kostnaden per enhet gäller unionstillverkarna i urvalet men är inte direkt jämförbara. Anledningen är att priserna endast rör försäljning till icke-närstående kunder i unionen medan kostnaderna avser produktionen totalt.

(388) Utvecklingen av priserna på biodiesel är kopplad till utvecklingen av marknadspriserna för råvaran, som antingen är jordbruksprodukten eller oljan. Råvarukostnaden utgör den viktigaste kostnadsfaktorn och är i hög grad avgörande för tillverkningskostnaden och följaktligen för försäljningspriset.

(389) Efter utlämnandet av informationsdokumentet tog kommissionen emot kommentarer från de argentinska myndigheterna om de vägda genomsnittliga försäljningspriser per enhet som unionstillverkarna i urvalet tog ut av icke-närstående kunder. GOA konstaterade att detta pris sjönk betydligt under 2015, med 13 % och att kommissionen inte hade gjort någon analys för att särskilja andra orsaker till möjlig skada, trots att det var obestridligt att den argentinska importen under 2015 endast motsvarade en marknadsandel på 0,5 %.

(390) Kommissionen noterade, som förklaras i skäl 388, att prisutvecklingen för biodiesel är kopplad till råvarornas marknadspriser. Det internationella priset på rapsolja minskade faktiskt med 14,5 % mellan 2014 och 2015 ([118]). Det motsvarar den minskning på 13 % i de vägda genomsnittliga försäljningspriser per enhet för unionstillverkarna i urvalet enligt de argentinska myndigheterna och bekräftar samtidigt påståendet om att råvarukostnaderna styr försäljningspriset på marknaden.

4.4.3.2 Arbetskraftskostnad

(391) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för unionstillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 16

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2014	2015	2016	Undersöknings-period
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (i euro)	66 530	71 573	65 237	65 874
Index	*100*	*108*	*98*	*99*

Källa: Unionstillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet.

(392) Den genomsnittliga arbetskraftskostnaden låg på en stabil nivå med undantag för 2015, då den var högre än övriga år. Detta var det år då unionsindustrin inledde en betydande ökning av sysselsättningen. Som framgår av tabellen låg de genomsnittliga arbetskraftskostnaderna kvar på en mycket snarlik, stabil nivå under de följande perioderna, 2016 och undersökningsperioden, då den stabila ökningen av sysselsättningen ägde rum över hela året.

4.4.3.3 Lagerhållning

(393) Lagernivåerna hos unionstillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 17

Lagerhållning

	2014	2015	2016	Undersöknings-period
Utgående lager (i ton)	117 074	85 725	92 291	87 864
Index	*100*	*73*	*79*	*75*

Källa: Unionstillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet.

([118]) *Källa:* Världsbanken, internationella priser på importerade råvaror – rapsolja.

(394) Lagernivåerna hos de unionstillverkare som ingick i urvalet var högst 2014. De sjönk med 27 % mellan 2014 och 2015 och har legat på en jämförbar nivå sedan dess. Lagernivåerna följde dock inte den ökade tillverkningen och försäljningen under undersökningsperioden. Eftersom den undersökta produkten säljs i bulk kan en enda leverans omfatta en betydande volym på mer än 10 000 ton. En enda leverans kan därför ha stor inverkan på lagernivån beroende på den exakta tidpunkten för transaktionen. Lagernivåerna är därför en mindre meningsfull indikator för unionsindustrin.

4.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(395) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet för unionstillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 18

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2014	2015	2016	Undersöknings-period
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (i procent av omsättningen)	5,0 %	– 0,1 %	0,9 %	0,8 %
Index	*100*	*– 3*	*18*	*16*
Kassaflöde (i euro)	95 181 923	23 004 159	26 458 832	35 102 719
Index	*100*	*24*	*28*	*37*
Investeringar (i euro)	8 970 184	19 697 707	8 039 845	38 946 892
Index	*100*	*220*	*90*	*434*
Räntabilitet	78 %	– 3 %	18 %	16 %
Index	*100*	*– 4*	*23*	*21*

Källa: Unionstillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet.

(396) Kommissionen fastställde lönsamheten för de tre unionstillverkarna i urvalet genom att uttrycka nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen i procent av omsättningen för denna försäljning. Lönsamheten baseras på kostnaden för sålda varor.

(397) Lönsamheten låg under hela skadeundersökningsperioden på en låg nivå. Det var bara 2014 som den nådde upp till 5 %, medan ingen vinst gjordes under 2015 och lönsamheten inte översteg 1 % under 2016 och undersökningsperioden. Den högre lönsamheten under 2014 berodde främst på att en av unionstillverkarna i urvalet hade finansiella intäkter av engångskaraktär. Utan dessa poster skulle unionsindustrins lönsamhet 2014 vara jämförbar med de andra åren under skadeundersökningsperioden.

(398) Unionsindustrins lönsamhet minskade ytterligare under perioden efter undersökningsperioden och vändes till en förlust på 1,7 % för första halvåret 2018.

(399) Trots låga lönsamhetsnivåer genererade unionsindustrin ett positivt kassaflöde från rörelsen under hela skadeundersökningsperioden. Den kunde egenfinansiera sin verksamhet. Men även i fråga om kassaflöde genererade unionsindustrin den högsta nivån 2014 och överskred inte 37 % av den nivån under något av de följande åren.

(400) Unionsindustrin fortsatte att göra investeringar under hela skadeundersökningsperioden och uppnådde den högsta investeringsnivån under undersökningsperioden. Det plötsliga inflödet av subventionerad import från Argentina mot slutet av undersökningsperioden har därför inte hunnit påverka unionsindustrins investeringsnivå negativt.

(401) Räntabiliteten är vinsten i procent av investeringarnas bokförda nettovärde. Räntabiliteten minskade betydligt, med 79 %, under skadeundersökningsperioden, vilket i stort sett återspeglade lönsamhetsutvecklingen.

(402) Unionsindustrins ekonomiska resultat vad gäller vinster under undersökningsperioden gjorde att den fick sämre kapitalanskaffningsförmåga.

(403) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade de argentinska myndigheterna att unionsindustrins dåliga lönsamhet under hela perioden mellan 2014 och undersökningsperioden inte kan ha orsakats av importen från Argentina, som återupptogs först i september 2017. Även den icke-närstående importören Gunvor kommenterade detta efter utlämnandet av informationsdokumentet och hävdade att unionsindustrin inte har lidit någon väsentlig skada.

(404) Efter det slutgiltiga utlämnandet av informationsdokumentet upprepade GOA och CARBIO sina kommentarer om unionsindustrins resultat, och hänvisade till ett antal resultatindikatorer som utvecklades i positiv riktning. GOA upprepade också sin slutsats att i frånvaro av import från Argentina påverkades inte unionsindustrins ekonomiska situation av import från Argentina.

(405) Kommissionen påpekade att utvecklingen, däribland för lönsamheten, visar att unionsindustrin inte verkar ha återhämtat sig fullt ut från inverkan av tidigare dumpning. Detta gäller den period mellan 2014 och undersökningsperioden som de argentinska myndigheterna angav i sin kommentar. Även om det stämmer att importen från Argentina återupptogs först i september 2017 måste det faktum att importen nådde en uppskattad marknadsandel på mer än 10 % under sista kvartalet 2017 ha ett samband med att unionsindustrin endast hade en lönsamhet på 0,8 % under undersökningsperioden (och gick med förlust efter det). Påståendet avvisades därför.

4.5 **Ekonomiska indikatorer efter undersökningsperioden**

(406) Kommissionen begärde och fick svar på kompletterande frågor till unionstillverkarna i urvalet. Uppgifterna för perioden efter undersökningsperioden, däribland de mikroekonomiska indikatorerna för undersökningsperioden presenterades som ett vägt genomsnitt för de tre unionstillverkarna i urvalet.

(407) När det gäller vissa makroekonomiska indikatorer, som kapacitet, kapacitetsutnyttjande, produktion och försäljning kunde uppgifterna för perioden efter undersökningsperioden endast analyseras för unionstillverkarna i urvalet, på grund av tidsbegränsningarna för undersökningen. Därför är siffrorna för undersökningsperioden inte direkt jämförbara med de siffror som anges i avsnitt 4.4.2. Siffrorna gör det dock möjligt att analysera utvecklingen i situationen för unionstillverkarna i urvalet efter undersökningsperioden.

(408) Produktion, försäljning samt enhetskostnader och försäljningspriser per enhet utvecklades på följande sätt för unionstillverkarna i urvalet:

Tabell 19

Unionsindustrin efter undersökningsperioden

	Undersökningsperioden	Januari–mars 2018	April–juni 2018
Sammanlagd produktion (ton)	2 614 770	602 303	585 734
Index (per år)	*100*	*92*	*90*
Försäljningsvolym på unionsmarknaden (ton)	2 657 665	591 108	648 698
Index (per år)	*100*	*89*	*98*
Tillverkningskostnad per enhet (i euro/ton)	827	793	787
Index	*100*	*96*	*95*

	Undersökningsperioden	Januari–mars 2018	April–juni 2018
Genomsnittligt försäljningspris per enhet i unionen på den sammanlagda marknaden (euro/ton)	832	765	773
Index	*100*	*92*	*93*

Källa: Unionstillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet.

(409) Utvecklingen under perioden efter undersökningsperioden presenteras i jämförelse med undersökningsperioden för det första och andra kvartalet 2018, med värden som har indexerats för undersökningsperioden.

(410) Kapaciteten hos unionstillverkarna i urvalet under första halvåret 2018 var stabil, medan kapacitetsutnyttjandet minskade från 85 % till 76 %.

(411) Såväl produktion som försäljning minskade under första och andra kvartalet efter undersökningsperioden.

(412) Såväl enhetskostnader som försäljningspriser per enhet sjönk under båda kvartalen efter undersökningsperioden. Produktionskostnaden per enhet minskade med 5 % medan det genomsnittliga försäljningspriset minskade med 7 %, vilket ledde till den lönsamhetsminskning som beskrivs i skäl 398.

4.6 **Slutsats om skada**

(413) Bortsett från de försumbara importsiffrorna för 2015 förekom ingen import av biodiesel från Argentina till unionsmarknaden före september 2017. Även om importen inleddes först sent under undersökningsperioden nådde den en marknadsandel på 2,8 % under undersökningsperioden och ökade till en uppskattad marknadsandel på över 10 % under det sista kvartalet 2017, vilket även tycks gälla för det första halvåret 2018, trots registrering av importen.

(414) Under skadeundersökningsperioden uppvisade skadeindikatorerna en blandad bild. Unionsindustrins tillverkning och försäljning följde i stort sett efterfrågan på marknaden, var stabil mellan 2014 och 2016 och ökade under undersökningsperioden, utan att fullt ut kunna dra fördel av marknadstillväxten i slutet av skadeundersökningsperioden, som delvis absorberades av den import som är föremål för undersökningen. Investeringarna ökade betydligt under skadeundersökningsperioden. Detta var en positiv utveckling som visade att industrin började återhämta sig. Den ökning av sysselsättningen som inleddes 2015 kan också ses som ett tecken på att förhållandena för unionsindustrin började förbättras i avsaknad av subventionerad import från Argentina.

(415) Under perioden efter undersökningsperioden visade de flesta ekonomiska indikatorer en tydlig fortsatt försämring i unionsindustrins ekonomiska situation. Detta gäller kapacitetsutnyttjande, produktion, försäljning och försäljningspriser per enhet, vilket beskrivs ovan.

(416) Unionsindustrins lönsamhet låg emellertid kvar på en låg nivå under merparten av skadeundersökningsperioden, och man lyckades inte förbättra produktiviteten per anställd. Detta visar att unionsindustrin inte lyckades nå en stabil lönsamhetsnivå i verksamheten under denna korta period. Läget försämrades ytterligare under första halvåret 2018, när unionsindustrin redovisade förluster.

(417) Kommissionen konstaterade att undersökningsperioden redan påverkades negativt av import från Argentina och att perioden efter undersökningsperioden visade att unionsindustrins situation försämrades ytterligare. Trots en ökad försäljning och tillverkning till följd av en ökande förbrukning under undersökningsperioden visade unionsindustrin inga tecken på en förbättrad ekonomisk situation. Under undersökningsperioden uppvisade unionsindustrin i själva verket så gott som ingen lönsamhet, med hänsyn till pressen från de låga priserna på den berörda importen. Den dåliga lönsamheten under undersökningsperioden vändes till förluster under det första halvåret 2018. De trender som diskuterades tidigare visar att unionsindustrin inte helt tycks ha återhämtat sig från effekterna av tidigare dumpning. Även om det inte går att fastställa slutgiltigt att det har förekommit väsentlig skada under undersökningsperioden kommer kommissionen att undersöka om det åtminstone finns en risk för väsentlig skada.

5. RISK FÖR SKADA

5.1 Inledning

(418) I enlighet med artikel 8.8 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den subventionerade importen från det berörda landet innebar en risk för väsentlig skada för unionsindustrin.

(419) I analysen av risk för väsentlig skada för unionsindustrin tas, i enlighet med artikel 8.8 andra stycket i grundförordningen, hänsyn även till följande faktorer:

— De ifrågavarande subventionernas art och de kommersiella effekter som dessa kan komma att få.

— En betydande ökningstakt för subventionerad import till unionsmarknaden som talar för att en väsentligt ökad import är sannolik.

— Huruvida det finns tillräcklig och fritt tillgänglig kapacitet hos exportören eller en nära förestående, väsentlig ökning av denna kapacitet som talar för en väsentligt ökad subventionerad export till unionen, med beaktande av förekomsten av andra exportmarknader som skulle kunna ta emot ytterligare export.

— Om importen sker till priser som väsentligt skulle kunna sänka priserna eller hindra de prisökningar som annars skulle ha ägt rum och som sannolikt skulle öka efterfrågan på ytterligare import.

— Lagerhållningen av den undersökta produkten.

5.2 De ifrågavarande subventionernas art och de kommersiella effekter som dessa kan komma att få

(420) I skäl 304 konstaterade kommissionen förekomsten av utjämningsbara subventioner i enlighet med grundförordningen. De konstaterade subventionerna visar att importen av den berörda produkten eventuellt gynnades av statligt stöd. Det betydande prisunderskridande som konstaterats under och efter undersökningsperioden väntas ge ännu mer negativ inverkan på den känsliga ekonomiska situation för unionsindustrin som redan observerats under undersökningsperioden. Som förklaras i skäl 158 säkerställde GOA:s åtgärder till stöd för den inhemska biodieselindustrin att export av biodiesel förblir mycket konkurrenskraftig, på grund av den låga anskaffningskostnaden för sojabönor (i motsats till unionstillverkare som påverkas av större fluktuationer i priset på rapsfrö). Det är följaktligen förutsebart att den subventionerade importen av den berörda produkten, på grund av arten av GOA:s stödåtgärder, skulle kunna fortsätta att inverka negativt på unionsindustrins ekonomiska situation.

5.3 En betydande ökningstakt för subventionerad import till unionsmarknaden som talar för att en väsentligt ökad import är sannolik

(421) Det finns ett tydligt orsakssamband mellan den plötsliga och betydande ökningen av import av biodiesel till unionsmarknaden från Argentina från september 2017 och den sänkning av antidumpningstullarna som gjordes från och med den månaden, vilket framgår av tabell 9. Detta visar att de argentinska exporterande tillverkarna har förmågan att snabbt reagera på de förändrade marknadsförhållandena. Uppgifterna om importen av biodiesel från Argentina efter undersökningsperioden bekräftar dessutom att de argentinska exporterande tillverkarna, trots registreringen av import, fortsätter att exportera ungefär samma kvantiteter till unionsmarknaden som under undersökningsperioden, så snart antidumpningstullarna sänktes eller avskaffades.

(422) Med tanke på hur attraktiv unionsmarknaden är för den argentinska exporten ansåg kommissionen därför att det faktum att volymen importerad biodiesel från Argentina har ökat kraftigt efter sänkningen av antidumpningstullarna i september 2017 tyder på att det är sannolikt att denna import kommer att fortsätta att öka. Analysen av importen under perioden januari–augusti 2018 som anges i skäl 463 bekräftar den ytterligare ökningen av import av biodiesel från Argentina.

5.4 Tillräcklig och fritt tillgänglig kapacitet och förmågan hos tredjeländer att ta emot ytterligare export

(423) Enligt OECD:s jordbruksstatistik ([119]) över världens förbrukning av biodiesel svarade Argentina 2017 för endast omkring 3,5 % av den totala förbrukningen. Som anges i skäl 202 exporterade Argentina under undersökningsperioden 57 % av sin produktion.

([119]) OECD-FAO Agricultural Outlook 2016–2025 – © OECD 2016, https://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/data/oecd-agriculture-statistics_agr-data-en, hämtad den 10 september 2018.

(424) Den låga argentinska förbrukningen jämfört med världsförbrukningen, och förbrukningen i unionen på omkring 40 % och i Förenta staterna på omkring 25 %, visar klart att Argentinas biodieselsektor är exportinriktad och beroende av dessa marknader (se även skäl 209).

(425) Den lediga kapaciteten hos de argentinska biodieseltillverkarna under undersökningsperioden uppskattas till mer än 1,2 miljoner ton. Den beräkningen baseras på uppgifter från de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, vilket motsvarar 84 % av all export till unionen, extrapolerat till den argentinska industrin som helhet.

(426) Den lediga kapaciteten hos de argentinska biodieseltillverkarna låg på en likartad nivå under perioden efter undersökningsperioden enligt de uppgifter som EBB har lämnat till kommissionen.

(427) Den 27 augusti 2017 införde Förenta staterna provisoriska utjämningstullar på import av biodiesel från Argentina på mellan 50 % och 60 %, och därefter den 9 november 2017 slutgiltiga tullar på mellan 71,45 % och 72,28 %. I oktober 2017 införde Förenta staterna provisoriska antidumpningstullar på mellan 54,36 % och 70,05 %. Den 3 januari 2018 bekräftade Förenta staterna dessa tullar i sitt slutgiltiga fastställande ([120]), med en liten ändring av tullsatserna till mellan 50,44 % och 86,41 %.

(428) Storleken på de tullar som införts i Förenta staterna, som innan dessa tullar infördes var den största exportmarknaden för Argentina, ger en stark indikation på att den biodieselexporten omedelbart lades om till unionsmarknaden. Omläggningen förstärktes av den nästan samtidiga minskningen av antidumpningstullar på argentinsk biodiesel i unionen. Utvecklingen visas i tabell 20:

Tabell 20

Exportvolym (ton) per månad

Exportvolym från Argentina (i ton)	2017–07	2017–08	2017–09	2017–10	2017–11	2017–12
Till Förenta staterna	220 360	14 483	0	0	0	0
Till EU-länder	0	60 000	30 000	200 000	185 000	163 091

Källa: Argentinsk exportstatistik.

(429) Nivån på exporten från Argentina till unionen som anges i tabell 20 är inte likvärdig med den nivå på importen till unionen från Argentina som anges i tabell 9 i skäl 333. Skillnaden beror inte enbart på att olika uppgiftskällor har använts, utan framför allt på skillnader i tidpunkten för registrering av export- och importtransaktioner i statistiken.

(430) Som anges i skäl 425 finns tillräcklig tillgänglig kapacitet i Argentina, som till och med ökar på grund av ett ändrat försäljningsmönster (nämligen undantagandet av den amerikanska marknaden). Detta talar för att det är sannolikt med en väsentligt ökad subventionerad export till unionen. Det finns inga andra kända exportmarknader som skulle kunna absorbera denna ytterligare export, eftersom Förenta staterna och EU tillsammans står för ungefär 2/3 av den globala förbrukningen av biodiesel.

(431) Efter utlämnandet av informationsdokumentet i fråga om exportmarknadens absorptionskapacitet för de argentinska exporterande tillverkarna bekräftade myndigheterna i Peru den 10 juli 2018 att de hade infört antidumpnings- och utjämningstullar på sammanlagt 137,4–399,8 US-dollar per ton.

(432) Kommissionen konstaterade att det fanns tecken på att risken för en fortsatt omläggning av importen från Argentina kan orsaka skada för unionsindustrin.

([120]) Internationella handelsförvaltningen (International Trade Administration): "*Biodiesel From Argentina: Final Determination of Sales at Less Than Fair Value and Final Affirmative Determination of Critical Circumstances*", document number 2018-04137.

5.5 **Prisnivån för den subventionerade importen**

(433) Den biodieselimport från Argentina som nådde unionsmarknaden under de sista fyra månaderna av undersökningsperioden importerades till betydligt lägre priser än dem som togs ut av unionsindustrin. Som förklaras i skäl 354 fastställde kommissionen för undersökningsperioden viktade genomsnittliga underskridandemarginaler på mellan 9, % och 15,2 %. Jämförelsen av priserna i importstatistiken med unionsindustrins försäljningspriser bekräftar denna skillnad. Priserna på biodiesel som importerats från Argentina minskade ytterligare under perioden efter undersökningsperioden.

5.6 **Lagerhållningens omfattning**

(434) Utvecklingen av lagernivåerna hos de unionstillverkare som ingick i urvalet beskrivs närmare i skäl 394. Eftersom den undersökta produkten säljs i bulk är lagerhållningens omfattning inte lika meningsfull som indikator på risken för skada.

5.7 **Slutsats**

(435) Mot bakgrund av analysen av faktorer vad gäller hot om skada som förtecknas i skäl 419, drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrins känsliga ekonomiska situation sannolikt kommer att förvärras av omedelbart förestående och fortsatt massiv import av biodiesel från Argentina. Därför förelåg det åtminstone en risk för en tydligt förutsägbar och nära förestående skada för unionsindustrin i slutet av undersökningsperioden, vilket stöder slutsatsen om en risk för skada i enlighet med artikel 8.8 i grundförordningen.

(436) Efter det slutgiltiga utlämnandet ifrågasatte GOA kommissionens slutsats och hävdade att den ökade importen berodde på det faktum att importen från Argentina olagligen utestängdes från unionsmarknaden mellan 2012 och 2017. GOA tillade att kommissionen inte har bedömt bevisningen för att bekräfta att den ökade importen av biodiesel från Argentina kommer att fortsätta i framtiden.

(437) I skäl 428 gav kommissionen detaljerad information om den månatliga utvecklingen av importen av biodiesel från Argentina under undersökningsperioden. I skäl 463 gav kommissionen information om importen av biodiesel från Argentina under perioden januari–augusti 2018. Denna information visar att den import som började i september 2017 fortsatte, trots att den registrerades, efter undersökningsperioden.

(438) Denna import, som kommissionen befann vara subventionerad, och de fortsatt massiva kvantiteter som importeras till unionen, utgjorde ett hot om förutsebar och omedelbart förestående skada för unionsindustrin i slutet av undersökningsperioden. Kommissionen ändrade därför inte sitt konstaterande om hot om skada enligt artikel 8.8 i grundförordningen.

(439) Efter det slutgiltiga utlämnandet kommenterade CARBIO, vad gäller analysen av de ekonomiska indikatorerna efter undersökningsperioden, att priserna på RME är säsongsbestämda, att under perioden augusti-oktober 2018 var RME-priserna rekordhöga, och att unionsindustrins försäljning under perioden efter undersökningsperioden ökade jämfört med 2016.

(440) Kommissionen noterade dessa synpunkter. Detta varken motsäger eller ändrar kommissionens slutsats, särskilt vad gäller skada under undersökningsperioden, som anges i skäl 417.

6. **ORSAKSSAMBAND**

(441) I enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen analyserade kommissionen huruvida risken för väsentlig skada för unionsindustrin orsakades av befintlig subventionerad import från det berörda landet. I enlighet med artikel 8.6 i grundförordningen undersökte kommissionen även om andra kända faktorer samtidigt kunde ha riskerat att vålla unionsindustrin skada. Kommissionen säkerställde att all eventuell risk för skada som vållats av andra faktorer än den subventionerade importen från Argentina inte tillskrevs den subventionerade importen. Dessa faktorer är import från tredjeländer och unionsindustrins exportresultat.

6.1 **Verkningar av den subventionerade importen**

(442) Som anges i skäl 334 registrerades ingen eller endast försumbar import till unionen från Argentina under 2014–2016 liksom under de första månaderna av undersökningsperioden. Importen ökade emellertid betydligt under undersökningsperiodens sista månader. Som anges i skäl 381 var den uppskattade marknadsandelen för importen från Argentina under sista kvartalet 2017 över 10 % och förblev över 10 % under det första kvartalet 2018. Som visas i skäl 354 underskred den argentinska importen av biodiesel unionsindustrins priser med mellan 9,5 % till 15,2 % under undersökningsperioden.

(443) Mot bakgrund av sammanträffandet mellan, å ena sidan den betydande och plötsliga ökningen av subventionerad import av biodiesel från Argentina till priser under unionsindustrins priser och, å andra sidan unionsindustrins uppskattade förlust av marknadsandelar under det sista kvartalet 2017 och det första kvartalet 2018, tillsammans med sin oförmåga att uppnå vinst, konstaterade kommissionen att den subventionerade importen hade en negativ inverkan på unionsindustrins situation. Den försumbara inhemska förbrukningen i Argentina, den stora lediga kapaciteten hos de argentinska biodieseltillverkarna och stängningen av den näst största exportmarknaden i Förenta staterna, har styrt överskottsproduktionen från Argentina till unionen, som står för 40 % av den globala förbrukningen. Unionen har därmed blivit ett av de attraktivaste målen för den argentinska subventionerade importen av biodiesel, till nackdel för unionsindustrin.

(444) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade de argentinska myndigheterna att importen från Argentina inte utgör en betydande ökning av importen eller av marknadsandelarna. Den icke-närstående importören Gunvor noterade i detta avseende att importen återgår till sitt historiska genomsnitt.

(445) Att en uppskattad marknadsandel på mer än 10 % uppnåddes sista kvartalet 2017 jämfört med en marknadsandel på 0 % under de första åtta månaderna av 2017 kunde enligt kommissionen betraktas som en betydande ökning.

(446) Efter utlämnandet av informationsdokumentet uppgav CARBIO dessutom att kommissionen när det gällde analysen av risk för skada måste ange sannolikheten för en väsentligt ökad import och att en ökning av importen som enbart beror på återgången till påstått normala handels- och konkurrensförhållanden till följd av att omotiverade antidumpningstullar hade avskaffats, inte visar att det är sannolikt att importen kommer att fortsätta att öka kraftigt.

(447) Som förklaras i skälen 335–338 fortsatte importen av biodiesel från Argentina under 2018 och uppnådde en uppskattad nivå på 11,5 %. Dessutom skedde ingen minskning av importen från Argentina efter registreringen av import från och med den 25 maj 2018 och framåt. I kombination med reservkapaciteten hos de argentinska tillverkarna av biodiesel som beskrivs i skäl 425 och unionsmarknadens attraktivitet, anger detta sannolikheten för att importen kommer att öka avsevärt i framtiden. Kommissionen anser att denna ökning av importen med ursprung i Argentina avspeglar orättvisa handelsvillkor (i motsats till normala handelsvillkor utan de tidigare antidumpningsåtgärderna) eftersom det konstaterats att det förekommer subventioner.

(448) Kommissionen ansåg därför att den subventionerade importen av argentinsk biodiesel vållar en risk för väsentlig skada för unionsindustrin.

6.2 **Andra kända faktorer**

(449) Kommissionen undersökte också om andra kända faktorer, enskilt eller sammantaget, kan försvaga det orsakssamband som fastställts mellan den subventionerade importen och den risk för skada som konstaterats föreligga.

(450) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade CARBIO att unionsindustrin inte hade lyckats återhämta sig under skadeundersökningsperioden, vilket också är den period då det inte skedde någon import från Argentina. CARBIO hävdade också att detta är ett bevis på att det finns andra faktorer som påverkar unionsindustrins resultat.

(451) Kommissionen konstaterar i skäl 416 att unionsindustrins lönsamhet var fortsatt låg under större delen av skadeundersökningsperioden, och den lyckades inte uppnå en jämn och lönsam verksamhet. Som förklaras i skäl 405 noterade kommissionen dock att unionsindustrin inte helt verkar ha återhämtat sig från tidigare dumpning som konstaterades i den föregående undersökningen. Det faktum att unionstillverkarna dessutom använder

rapsfrö som insatsvara (i motsats till de argentinska exporterande tillverkarna som använder sojabönor) förklarar inte prisskillnaden mellan unionens biodiesel och biodiesel från Argentina. Om de exporterande tillverkarna skulle köpa sojabönorna till icke snedvridna priser skulle deras priser vara mycket lika unionspriserna. Som förklaras närmare nedan har undersökningen således inte fastställt några faktorer som skulle ha försvagat orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den risk för skada som konstaterats. Påståendet avvisades därför.

6.3 **Import från tredjeländer**

(452) Importvolymen från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 21

Import från tredjeländer

Land		2014	2015	2016	Undersökningsperiod
Folkrepubliken Kina	Volym (i ton)	5 395	1 160	38 497	217 313
	Index	*100*	*22*	*714*	*4 028*
	Marknadsandel	0,0 %	0,0 %	0,3 %	1,6 %
	Genomsnittspris (euro/ton)	941	826	763	812
Malaysia	Volym (i ton)	340 240	349 571	273 427	378 395
	Index	*100*	*103*	*80*	*111*
	Marknadsandel	2,9 %	2,9 %	2,3 %	2,7 %
	Genomsnittspris (euro/ton)	883	880	975	1 007
Alla länder utom Argentina, Kina och Malaysia	Volym (i ton)	197 787	104 765	202 879	207 953
	Index	*100*	*53*	*103*	*105*
	Marknadsandel	1,7 %	0,9 %	1,7 %	1,5 %
	Genomsnittspris (euro/ton)	820	791	762	891

Källa: EU:s importstatistik baserad på Surveillance 2-databasen.

(453) Utöver importen från Argentina har endast importen från två andra länder, Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*) och Malaysia, överskridit en marknadsandel på 1 % under något år,

(454) Den enda betydande importen från Folkrepubliken Kina skedde under undersökningsperioden och nådde en marknadsandel på 1,6 %.

(455) Importen från Malaysia låg på en stabil nivå under hela skadeundersökningsperioden med en marknadsandel på 2,3–2,9 %.

(456) Importen från andra tredjeländer än Argentina, Folkrepubliken Kina och Malaysia översteg aldrig en sammanlagd marknadsandel på 1,7 %. Ingen av dessa länder kunde därför ha någon större inverkan på unionsindustrins marknadsandel, i synnerhet inte med tanke på den stabila volymnivån för denna import.

(457) Genomsnittspriset på biodiesel importerad från Folkrepubliken Kina låg under undersökningsperioden på 812 euro per ton. Det var den enda tidpunkt då denna import förekom i betydande mängder. När det gäller Malaysia låg det genomsnittliga importpriset på 883 euro per ton 2014 och ökade till över 1 000 euro per ton under undersökningsperioden. Samtidigt ökade volymerna med endast 11 % under den berörda perioden, vilket är mindre än ökningen i efterfrågan, vilket ledde till förlorade marknadsandelar.

(458) I detta avseende var priset på importen från Argentina 636 euro per ton under undersökningsperioden, vilket är betydligt lägre än från alla andra marknadsaktörer. I statistiken finns inga exakta uppgifter om skillnader i egenskaperna hos den biodiesel som importerades till unionen. Prisskillnader härrör från olika filtrerbarhetstemperaturer och beror på huruvida importerad biodiesel kan bli föremål för dubbelräkning eller inte.

(459) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade GOA det inte fanns något orsakssammanband mellan import från Argentina och de skador som unionsindustrin lidit, utan berodde på andra faktorer, nämligen import från andra länder.

(460) Efter det slutgiltiga utlämnandet upprepade GOA sitt påstående att kommissionen underlåtit att undersöka inverkan av alla möjliga faktorer utöver importen av biodiesel från Argentina som skulle ha kunnat åsamka unionsindustrin skada.

(461) Efter det slutgiltiga utlämnandet upprepade CARBIO sitt påstående att hotet om skada inte kom från import från Argentina.

(462) Kommissionen lämnade detaljerad information om import från andra länder ovan. De två andra länder med betydande import under undersökningsperioden var Malaysia och Kina, som hade en marknadsandel på 2,7 % respektive 1,6 % i unionen. Dessa marknadsandelar är betydligt lägre än den marknadsandel som konstaterats för det sista kvartalet 2017 för import från Argentina, som var större än 10 %. Dessutom var det genomsnittliga priset på import från Malaysia och Kina 1 007 respektive 812 euro per ton. Dessa priser, jämfört med 636 euro per ton för biodiesel importerad från Argentina under undersökningsperioden, visar att importen från Malaysia och Kina, både i volym och i värde, inte minskade orsakssammanbandet mellan den subventionerade importen och det konstaterade hotet om skada.

(463) Efter utlämnandet av informationsdokumentet kommenterade CARBIO den ökande importen från Indonesien. Importen från andra tredjeländer under de första åtta månaderna 2018, jämfört med importen från Argentina under samma period som anges i skäl 335 var följande:

Tabell 22

Import från tredjeländer januari-augusti 2018

	Importvolym (ton)	Uppskattad marknadsandel	Genomsnittligt pris (i euro)
Argentina	1 092 024	11,5 %	613
Folkrepubliken Kina	173 693	1,9 %	686
Indonesien	467 769	5,0 %	667
Malaysia	303 421	3,2 %	732
Alla länder utom Argentina, Kina och Malaysia	150 159	1,6 %	542

Källa: EU:s importstatistik baserad på Surveillance 2-databasen.

(464) Som analyseras närmare i skälen 336–338 fortsatte importen från Argentina efter undersökningsperioden, trots att importen registrerades. Dess uppskattade marknadsandel, under förutsättning att förbrukningen var oförändrad på årsbasis för jämförbarhet, uppgår till 11,5 %. Importen från Kina låg kvar på en mycket likartad nivå och uppnådde en marknadsandel på 1,9 % jämfört med 1,6 % under undersökningsperioden. Det är signifikant att importen av biodiesel från Indonesien till unionen uppträdde på nytt och nådde en uppskattad marknadsandel på 5 % under perioden januari–augusti 2018. Samtidigt var denna import mindre än hälften så stor som den kvantitet som importerades från Argentina. Importen från Malaysia ökade något och nådde en uppskattad marknadsandel på 3,2 % jämfört med 2,7 % under undersökningsperioden.

(465) När det gäller genomsnittspriset per ton på import från tredjeländer är priset per ton biodiesel som importerats från Argentina fortfarande med god marginal det lägsta bland de fyra länderna med betydande import. Det genomsnittliga priset på import från Kina och Malaysia har också sjunkit under de första åtta månaderna av 2018.

(466) Därför drog kommissionen slutsatsen att exporten från tredjeländer visserligen kunde ha bidragit till bristen på återhämtning hos unionsindustrin, men att den inte hade försvagat orsakssambandet mellan den subventionerade importen och den risk för skada som konstaterats. Kommissionen konstaterade att det är osannolikt att export från tredjeländer skulle vara den viktigaste orsaken till skada inom den närmaste framtiden.

6.4 **Unionsindustrins exportresultat**

(467) Ingen av unionstillverkarna i urvalet för stickprovsförfarandet exporterade biodiesel under skadeundersökningsperioden. Exportstatistiken i tabell 23 baseras därför på en offentligt tillgänglig källa och anger uppgifter för hela unionsindustrin.

Tabell 23

Unionsindustrins exportresultat

	2014	2015	2016	Undersöknings-period
Exportvolym (i ton)	98 552	111 884	190 633	217 146
Index	*100*	*114*	*193*	*220*

Källa: Eurostats exportstatistik.

(468) Unionsindustrins biodieselexport låg på en begränsad nivå. Den överskred inte 3,5 % av dess sammanlagda försäljning på unionsmarknaden under något år under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrins exportresultat kan inte ha varit en orsak till den uteblivna återhämtningen för den inhemska industrin och den känsliga ekonomiska situationen under undersökningsperioden.

(469) I sin inlaga hävdade CARBIO att den låga importnivån inte kunde vara orsaken till den skada som unionsindustrin lidit och upprepade sitt argument efter utlämnandet av informationsdokumentet. I detta sammanhang konstaterar kommissionen att även en ännu mindre import av den berörda produkten kan leda till att priserna på unionsmarknaden hålls nere. Importen från Argentina överskred med stor marginal tröskelvärdet för försumbar skada enligt artiklarna 10.9 och 14.4 i grundförordningen och överskred till och med 10 % under det sista kvartalet av undersökningsperioden.

(470) CARBIO hävdade även att importen inte vållade någon skada, eftersom den beror på säsongsavvikelser, dieselpriser och råvarutillgång. Den information som kommissionen fick från samarbetsvilliga exporterande tillverkare, unionstillverkare och offentligt tillgängliga källor innehöll även uppgifter om säsongsavvikelser, dieselpriser och råvarutillgång. Det gjorde det möjligt för kommissionen att ta hänsyn till dessa faktorer i sin analys.

(471) Efter det slutgiltiga utlämnandet upprepade CARBIO att unionsindustrin inte står inför hot om väsentlig skada, och att det påstådda hotet om väsentlig skada inte orsakades av importen från Argentina. CARBIO hänvisar dessutom till resultaten i kommissionens förordning (EU) 2018/1570 ([121]) som anges i skäl 347 i vilken kommissionen konstaterar att det inte är möjligt att fastställa ett orsakssammanband mellan dumpad import från Argentina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(472) Vad gäller hänvisningen till kommissionens förordning (EU) 2018/1570 noterade kommissionen att resultatet i den förordningen gällde väsentlig skada och inte hot om skada, och att den undersökningsperiod som bedömdes på nytt av kommissionen var 1 juli 2011–30 juni 2012, jämfört med undersökningsperioden januari–december 2017 i den förordningen. Med hänsyn till de olika tidsperioderna och de olika rättsliga standarderna, är resultaten i den förordningen inte relevanta för kommissionens slutsatser i denna undersökning.

([121]) EUT L 262, 19.10.2018, s. 40.

6.5 **Minskning av unionsindustrins tillverkning**

(473) Under analysen av importregistreringen noterade kommissionen också två företag som aviserade om minskad tillverkning av biodiesel i mars 2018, nämligen Saipol, den största europeiska tillverkaren av biodiesel, och ADM ([122]).

(474) Efter utlämnandet av informationsdokumentet lämnade EBB kompletterande upplysningar om den negativa inverkan av ökande import från Argentina på sex företag i unionsindustrin. Uppgifterna om fem av företagen gällde en negativ inverkan på deras lönsamhet. För ett av de sex företagen kommer tillverkningen att minskas kraftigt till följd av den argentinska importen. Ett av de sex företagen angav också att den argentinska importen hade haft en betydande negativ inverkan på deras intäkter. Dessa företag står sammanlagt för mer än 10 % av tillverkningen och kapaciteten i unionen.

6.6 **Slutsats**

(475) Kommissionen fastställde att det föreligger ett orsakssamband mellan risken för skada för unionsindustrin och den subventionerade importen av biodiesel från Argentina. Det finns ett tidsmässigt sammanträffande mellan den kraftiga ökningen av i synnerhet subventionerad import till låga priser som underskrider unionsindustrins priser, och unionsindustrins försämrade resultat, särskilt från och med det sista kvartalet 2017. Unionsindustrin kunde inte ta vara på fördelarna med den ökade förbrukningen i unionen och tvingades begränsa sin produktionsökning, förlorade marknadsandelar och misslyckades med att uppnå lönsamhet. Denna negativa utveckling fortsatte under perioden efter undersökningsperioden. Unionsindustrin hade inget annat val än att följa den prisnivå som den subventionerade importen medförde för att dess marknadsandel inte skulle minska ytterligare. Detta ledde till en förlustbringande situation som sannolikt kommer att förvärras ytterligare.

(476) Kommissionen har särskilt och avgränsat verkningarna av alla kända faktorer som har betydelse för unionsindustrins situation från den subventionerade importens skadevållande verkan.

(477) De andra faktorer som fastställts, som export från andra tredjeländer, unionsindustrins exportresultat och en minskad kapacitet hos unionsindustrin försvagade inte detta orsakssamband.

7. **UNIONENS INTRESSE**

(478) I enlighet med artikel 31 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den med säkerhet kunde fastslå att det inte låg i unionens intresse att vidta åtgärder i detta fall, trots att skadevållande dumpning konstaterats föreligga. Kommissionen baserar fastställandet av unionens intresse på en uppskattning av alla de olika intressen som berördes, bland andra unionsindustrins, importörernas och konsumenternas.

7.1 **Unionsindustrins intresse**

(479) Biodiesel är ett viktigt inslag i arbetet för att minska utsläppen av växthusgaser och förbättra energiförsörjningen i unionen.

(480) Unionsindustrin använder sig i huvudsak av råvaror som produceras av unionens jordbrukssektor. Föregående produktionsled inom oljeproduktionen i jordbrukssektorn är i stor utsträckning beroende av biodieselindustrin. Importen av biodiesel från Argentina påverkar därför inte bara biodieselindustrin utan även jordbrukssektorn i unionen.

(481) Efter det slutgiltiga utlämnandet av informationsdokumentet lämnade EBB ytterligare bevis på skada som unionsindustrin lidit, till exempel negativ inverkan på dess lönsamhet och en avsevärd minskning av produktionen (se skälen 362 och 474).

(482) Kommissionen konstaterade att unionsindustrin befinner sig i en utsatt situation, eftersom den inte helt har återhämtat sig från tidigare dumpning. Kommissionen drog därför slutsatsen att det skulle ligga i unionsindustrins intresse att införa utjämningsåtgärder.

([122]) Information om Saipols och ADM:s minskningar av biodieseltillverkningen finns tillgänglig bland handlingarna för berörda parter.

7.2 **Icke-närstående importörers intresse**

(483) Som anges i skäl 30 var det endast en icke-närstående importör, Gunvor International BV, som svarade på det frågeformulär som kommissionen skickade ut. I sitt svar uppger importören att den motsätter sig införande av åtgärder och hävdar att situationen för unionsindustrin orsakas av ineffektiva produktionssystem och ineffektiv ledning.

(484) Kommissionen konstaterar att importörer av biodiesel i många fall är handlare på unionsmarknaden som inte bara bedriver import utan även handlar med biodiesel som köps från unionstillverkare. Unionstillverkarna, i synnerhet de större, använder sig emellertid i hög grad av sina egna distributionskanaler. Kommissionen förväntar sig därför inte att importörerna helt skulle kunna ersätta den import som påverkas av åtgärder med biodiesel som köps från unionstillverkare. Den eventuella negativa effekten för importörerna kan emellertid delvis uppvägas av den ökade handeln med biodiesel som köps från unionsindustrin.

7.3 **Användarnas/konsumenternas intresse**

(485) Tillverkarna av dieselbränsle, dvs. raffinaderier, köper den biodiesel som importeras eller som tillverkas av unionsindustrin. På grund av lagkrav måste raffinaderier blanda in biodiesel i det fossila bränsle som säljs på marknaden.

(486) I detta sammanhang är det slutkonsumenten som skulle påverkas av den prisökning som införande av åtgärder skulle leda till. Priset på fossila bränslen är, med få undantag, lägre än priset på biodiesel, men med tanke på att andelen biodiesel normalt bara uppgår till högst 10 % kommer den negativa effekten i form av högre priser på biodiesel endast delvis att föras över till konsumenterna.

7.4 **Slutsats**

(487) Kommissionen konstaterade att införandet av tullar skulle få en negativ inverkan i form av ökade konsumentpriser. På grund av den begränsade halten biodiesel i den slutprodukt som köps av konsumenter (vanligtvis mindre än 10 %), skulle denna negativa inverkan på dieselpriset bara vara en liten andel i förhållande till den direkta förändringen i priset på biodiesel på unionsmarknaden.

(488) Efter utlämnandet av informationsdokumentet konstaterade EBB att kommissionen hade agerat på ett sätt som var oförenligt med dess skyldigheter genom att konstatera att den inte kunde dra någon slutsats om unionsintresset trots bristen på övertygande skäl som visade att införandet av åtgärder skulle strida mot unionsintresset.

(489) I informationsdokumentet konstaterade kommissionen att det var avgörande att granska effekterna av ändringar som skedde kort efter utfärdandet av informationsdokumentet och efter utgången av undersökningsperioden.

(490) EBB ansåg också att kommissionen inte tydligt hade angett skälen bakom sitt slutliga beslut och att det fortfarande var oklart huruvida införandet av åtgärder skulle ligga i unionens intresse.

(491) Som förklaras i skäl 489 ansåg kommissionen att det var mycket viktigt att granska ytterligare information med avseende på unionsintresset och att detta var anledningen till beslutet att inte införa provisoriska åtgärder.

(492) Kommissionen granskade all ytterligare information som inhämtades efter utlämnandet av informationsdokumentet, vilket särskilt, men inte enbart, omfattade svaren på de kompletterande frågeformulären som togs emot från EBB och de unionstillverkare som ingick i urvalet, statistik om import av biodiesel till unionen efter undersökningsperioden och andra uppgifter från berörda parter efter utlämnandet av informationsdokumentet. På grundval av granskningen av denna ytterligare information och ytterligare bevis på den skada som unionsindustrin lidit, t.ex. negativ inverkan på lönsamhet och en kraftig minskning i produktionen (se skälen 363, 366 och 473), konstaterade kommissionen att det inte finns några tvingande skäl enligt artikel 31 i grundförordningen till att det inte är i unionens intresse att införa åtgärderna.

8. **SLUTGILTIGA UTJÄMNINGSÅTGÄRDER**

(493) På grundval av kommissionens slutsatser beträffande subventioner, risk för skada, orsakssamband och unionens intresse bör en slutgiltig utjämningstull införas i syfte att förhindra att den nära förestående risk för väsentlig skada som den subventionerade importen medför för unionsindustrin förverkligas.

8.1 **Nivå för undanröjande av skada**

(494) För att bestämma nivån för åtgärderna fastställde kommissionen först det tullbelopp som krävs för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit.

(495) Vid beräkning av nivån för undanröjande av skada ansåg kommissionen att denna nivå borde göra det möjligt för unionsindustrin att täcka sina produktionskostnader och uppnå en vinst före skatt som en industri av denna typ inom sektorn rimligen skulle kunna uppnå vid försäljning av den likadana produkten i unionen under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte hade förekommit någon subventionerad import.

(496) Nivån för undanröjande av skada beräknades på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittspriset för den subventionerade importen, fastställt vid beräkningarna av prisunderskridande i skäl 354, med unionsindustrins icke-skadevållande pris för den likadana produkten. Det icke-skadevållande priset fastställdes genom att en rimlig vinstnivå adderades till produktionskostnaden. Vinstmålmarginalen fastställdes till 11 %, dvs. den nivå som kommissionen använde i sin tidigare undersökning, där åtgärder infördes den 26 november 2013.

(497) Efter utlämnandet av informationsdokumentet hävdade CARBIO att vinstmålet borde vara vinsten under perioden mellan 2015 och september 2017 och inte den det vinstmål på 11 % som användes i den tidigare undersökningen. CARBIO upprepade detta påstående efter det slutgiltiga utlämnandet.

(498) Kommissionen använde vinstmålet från den tidigare undersökningen eftersom kommissionen konstaterade att, oavsett om det fastställs skada eller ej, unionsindustrin inte verkar ha återhämtat sig fullt ut från inverkan av tidigare dumpning och att den vinstnivå som uppnåtts under skadeundersökningsperioden inte är representativ. I detta avseende anser kommissionen fortfarande att den vinst som användes i dess tidigare undersökning är lämplig och rådande i en situation med låga volymer av subventionerad import.

(499) Nivån för undanröjande av skada för andra samarbetande företag och för alla övriga företag fastställs på samma sätt som subventionsbeloppen för dessa företag (se skäl 304).

8.2 **Retroaktiv tillämpning av utjämningstullar**

(500) Såsom anges i skäl 10 gjorde kommissionen import av den berörda produkten med ursprung i Argentina till föremål för registrering genom förordningen om registrering för att det skulle vara möjligt att retroaktivt tillämpa utjämningsåtgärder i enlighet med artikel 24.5 i grundförordningen.

(501) I enlighet med artikel 16.4 i grundförordningen kan tullar tillämpas retroaktivt på ”[p]rodukter som införts för konsumtion högst 90 dagar före den dag då de provisoriska åtgärderna började tillämpas”. Kommissionen noterar att inga provisoriska åtgärder infördes i detta ärende.

(502) På denna grundval anser kommissionen att ett av de rättsliga villkoren i artikel 16.4 i grundförordningen inte är uppfyllt och att tullarna inte bör tas ut retroaktivt på den registrerade importen.

(503) Efter det slutgiltiga utlämnandet konstaterade EBB att tullarna bör tas ut retroaktivt på den registrerade importen, eftersom de fyra villkoren för retroaktivt uttag av tullar enligt artikel 16.4 i grundförordningen är uppfyllda. EBB konstaterade särskilt att den andra delen i artikel 16.4 som hänvisar till ”inte innan undersökningen inleddes” bör tillämpas i föreliggande fall, eftersom det bör läsas separat från texten ”högst 90 dagar för den dag då de provisoriska åtgärderna började tillämpas”.

(504) I enlighet med artikel 16.4 i grundförordningen kan tullar tillämpas retroaktivt på ”[p]rodukter som införts för konsumtion högst 90 dagar före den dag då de provisoriska åtgärderna började tillämpas, men inte innan undersökningen inleddes”. Den andra delen av artikel 16.4 som anger ”inte innan undersökningen inleddes” kan inte läsas åtskilt från resten av texten i den artikeln, eftersom artikeln inte tillåter det.

(505) Följaktligen, i frånvaro av provisoriska tullar som, om de är i kraft, är en retroaktiv tillämpning av slutgiltiga tullar, enligt vad som anges i skäl 502, anser kommissionen att de rättsliga villkoren i artikel 16.4 inte är uppfyllda och därför att tullarna inte bör tas ut retroaktivt på den registrerade importen.

8.3 **Slutgiltiga åtgärder**

(506) Mot bakgrund av det ovanstående och i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör en slutgiltig utjämningstull införas på en nivå som är tillräcklig för att undanröja den risk för skada som den subventionerade importen vållat, utan att det konstaterade subventionsbeloppet överskrids.

(507) Med hänsyn till den höga graden av samarbetsvilja från de argentinska exporterande tillverkarnas sida fastställdes tullsatsen för ”alla övriga företag” till nivån för den högsta tullsats som fastställts för företagen i urvalet. Tullsatsen för ”alla övriga företag” kommer att tillämpas på de företag som inte var samarbetsvilliga i undersökningen.

(508) För de övriga samarbetsvilliga argentinska företag som inte ingick i urvalet och som förtecknas i tabell 24 fastställs den slutgiltiga tullsatsen till den vägda genomsnittliga tullsats som gäller för de samarbetsvilliga företagen i urvalet.

(509) På grundval av detta fastställs de slutliga tullar som ska tas ut till följande:

Tabell 24

Slutgiltig utjämningstull

Företag/grupp	Nivå för undanröjande av skada	Subventionsbelopp	Utjämningstullsats
LDC Argentina SA	31,7 %	26,2 %	26,2 %
Renovagruppen	25,0 %	27,2 %	25,0 %
T6-gruppen	33,9 %	33,4 %	33,4 %
Andra samarbetsvilliga företag – COFCO Argentina SA och Cargill SACI	29,6 %	28,2 %	28,2 %
Alla övriga företag	33,9 %	33,4 %	33,4 %

(510) De individuella företagsspecifika utjämningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. Individuella utjämningstullsatser återspeglar därför den situation som konstaterats under denna undersökning för de berörda företagen. Dessa individuella tullsatser (i motsats till den landsomfattande tull som gäller för ”alla övriga företag”) gäller alltså enbart för import av produkter med ursprung i det berörda landet vilka tillverkats av de berörda företagen. Importerade produkter som tillverkats av ett annat företag som inte specifikt omnämns i artikeldelen av denna förordning, däribland enheter som är närstående till dem som specifikt omnämns, kan inte dra nytta av dessa tullsatser och ska omfattas av den tullsats som gäller ”alla övriga företag”.

(511) Ett företag får begära att dessa individuella tullsatser ska fortsätta tillämpas, även om företaget senare ändrar sitt namn eller ändrar namnet på någon av sina enheter. Denna begäran ska riktas till kommissionen. Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den individuella tullsats som är tillämplig på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det, kommer ett meddelande om namnbytet att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(512) Om utvecklingen efter undersökningsperioden leder till en varaktig förändring i sakförhållandena får lämpliga åtgärder vidtas i enlighet med artikel 19 i grundförordningen om antidumpning.

(513) Mot bakgrund av domstolens rättspraxis ([123]) är det lämpligt att fastställa den dröjsmålsränta som ska betalas vid återbetalning av slutgiltig tull, eftersom de relevanta tullbestämmelserna inte föreskriver någon sådan räntesats och eftersom en tillämpning av nationella regler skulle leda till en oacceptabel snedvridning mellan de ekonomiska aktörerna beroende på vilken medlemsstat som väljs för tullklarering.

([123]) Dom av den 18 januari 2017 i mål C-365/15, Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen mot Hauptzollamt Bielefeld, EU:C:2017:19, punkterna 35–39.

9. UTLÄMNANDE AV UPPGIFTER

(514) De berörda parterna underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera införande av en slutgiltig utjämningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina.

(515) De berörda parterna beviljades även en tidsfrist inom vilken synpunkter kunde lämnas efter detta utlämnande av uppgifter. De berörda parternas skriftliga synpunkter togs i beaktande, och undersökningsresultaten har där så varit lämpligt ändrats i enlighet med dessa.

10. ÅTGÄRDERNAS FORM

(516) Efter det slutgiltiga utlämnandet erbjöd åtta samarbetsvilliga exporterande tillverkare, inbegripet deras närstående företag i Uruguay och Schweiz, och tillsammans med CARBIO, prisåtaganden i enlighet med artikel 13.1 i grundförordningen.

(517) Kommissionen godtog dessa åtaganden genom genomförandebeslut (EU) 2019/245 ([124]), eftersom den anser att de undanröjer de skadevållande effekterna av den subventionerade importen och tillräckligt begränsar risken för kringgående.

(518) När kommissionen enligt artikel 13.9 i grundförordningen återtar sitt godtagande av ett åtagande efter en överträdelse genom hänvisning till särskilda transaktioner och förklarar de relevanta åtagandefakturorna ogiltiga, ska en tullskuld uppkomma vid tidpunkten för godtagande av deklarationen för övergång till fri omsättning av dessa transaktioner.

(519) De åtgärder som avses i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 ([125]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutlig utjämningstull införs härmed på fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, i ren form eller i en blandning, som för närvarande klassificeras enligt KN-nr ex 1516 20 98 (Taricnummer 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 och 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taricnummer 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 och 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taricnummer 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taricnummer 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 och 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taricnummer 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 och 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taricnummer 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 och 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taricnummer 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 och 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (Taricnummer 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 och 3824 99 92 20), 3826 00 10 och ex 3826 00 90 (Taricnummer 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 och 3826 00 90 30), med ursprung i Argentina.

2. Följande slutgiltiga utjämningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som producerats av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig utjämningstull	Taric-tilläggsnummer
Aceitera General Deheza SA.	33,4 %	C493
Bunge Argentina SA.	33,4 %	C494
LDC Argentina SA.	26,2 %	C495
Molinos Agro SA.	25,0 %	C496
Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.C.I.F. y A	25,0 %	C497
Vicentin S.A.I.C.	25,0 %	C498

([124]) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/245 av den 11 februari 2019 om godtagande av åtaganden som erbjudits efter införandet av slutgiltiga utjämningstullar på import av biodiesel med ursprung i Argentina (se sidan 71 i detta nummer av EUT).

([125]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 21).

Företag	Slutgiltig utjämningstull	Taric-tilläggsnummer
COFCO International Argentina SA.	28,2 %	C490
Cargill S.A.C.I.	28,2 %	C491
Alla övriga företag	33,4 %	C999

3. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullavgifter tillämpas. Den dröjsmålsränta som ska betalas vid återbetalning som ger rätt till betalning av dröjsmålsränta ska vara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som gäller den första kalenderdagen i den månad då tidsfristen löper ut, plus en procentenhet.

Artikel 2

1. Importprodukter som deklareras för övergång till fri omsättning ska vara befriade från de antidumpningstullar som införs genom artikel 1, förutsatt att de har tillverkats, skickats och fakturerats av företag från vilka kommissionen har godtagit ett åtagande och vars namn upptas i genomförandebeslut (EU) 2019/245, med senare ändringar, och att de har importerats i enlighet med bestämmelserna i samma genomförandebeslut.

2. De importprodukter som omnämns i punkt 1 ska vara undantagna från utjämningstullen under förutsättning att

a) importen åtföljs av en åtagandefaktura som är en handelsfaktura som innehåller åtminstone de uppgifter och den försäkran som föreskrivs i bilaga 1 till denna förordning,

b) importen åtföljs av ett exportåtagandeintyg enligt bilaga 2 till denna förordning, och

c) de varor som deklareras och anmäls till tullen exakt motsvarar beskrivningen på åtagandefakturan.

3. En tullskuld ska uppkomma vid tidpunkten för godtagande av deklarationen för övergång till fri omsättning

a) när det för de importvaror som beskrivs i punkt 1 fastställs att ett eller flera av de villkor som anges i den punkten och punkt 2 inte är uppfyllda, eller

b) när kommissionen enligt artikel 13.9 i förordning (EU) 2016/1037 återtar sitt godtagande av ett åtagande i en förordning eller ett beslut där det hänvisas till enskilda transaktioner och anges att berörda åtagandefakturor är ogiltiga.

Artikel 3

De företag från vilka åtaganden godtas av kommissionen och vilkas namn förtecknas i genomförandebeslut (EU) 2019/245 med senare ändringar och föremål för vissa villkor som anges däri, kommer också att utfärda en handelsfaktura för transaktioner som inte är undantagna från utjämningstullen. Denna faktura ska vara en handelsfaktura som innehåller åtminstone de uppgifter som föreskrivs i bilaga 3 till denna förordning.

Artikel 4

Den registrering av import som infördes genom genomförandeförordning (EU) 2018/756 om registrering av import av biodiesel med ursprung i Argentina ska upphöra. Ingen slutgiltig utjämningstull ska tas ut retroaktivt för registrerad import.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 februari 2019.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA 1

Följande uppgifter ska anges i den handelsfaktura som åtföljer företagets försäljning till Europeiska unionen av varor som omfattas av åtagandet:

1. Rubriken ”HANDELSFAKTURA SOM ÅTFÖLJER VAROR SOM OMFATTAS AV ETT ÅTAGANDE”.

2. Namnet på det företag som har utfärdat handelsfakturan och namnet på det företag som tillverkar varorna.

3. Handelsfakturans nummer.

4. Datum för utfärdande av handelsfakturan.

5. Det Taric-tilläggsnummer enligt vilket de varor som anges i fakturan ska tullklareras vid Europeiska unionens gräns.

6. En exakt och tydlig beskrivning av varorna, med uppgift om

   — tekniska specifikationer för företagets produktkodnummer (CPC),

   — företagets produktkodnummer (CPC),

   — KN-nummer, och

   — kvantitet (i enheter, uttryckt i ton).

7. Försäljningsvillkor, med uppgift om

   — pris per enhet (ton),

   — betalningsvillkor,

   — leveransvillkor,

   — sammanlagda rabatter och avdrag.

8. Namnet på det företag som fungerar som importör och till vilket företaget direkt har utfärdat fakturan.

9. Namnet på den tjänsteman vid företaget som har utfärdat fakturan och följande undertecknade försäkran:

   ”Undertecknad intygar att de varor som sålts för export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i Argentina inom ramen för och enligt villkoren i det åtagande som godtagits av Europeiska kommissionen genom genomförandebeslut (EU) 2019/245. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.”

BILAGA 2

Exportåtagandeintyg

Följande uppgifter ska anges i det exportåtagandeintyg som ska utfärdas av CARBIO för varje handelsfaktura som åtföljer företagets försäljning till Europeiska unionen av varor som omfattas av åtagandet:

1. Namn, adress och telefonnummer till Cámara Argentina de Biocombustibles (nedan kallad *CARBIO*).

2. Namnet på det företag som nämns i genomförandebeslut (EU) 2019/245 och som har utfärdat handelsfakturan och namnet på det företag som tillverkar varorna.

3. Handelsfakturans nummer.

4. Datum för utfärdande av handelsfakturan.

5. Det Taric-tilläggsnummer enligt vilket de varor som anges i fakturan ska tullklareras vid Europeiska unionens gräns.

6. En exakt beskrivning av varorna, med uppgift om

   — den tekniska specifikationen av varorna och företagets eventuella produktkodnummer (CPC), och

   — KN-nummer.

7. Den exakta exporterade kvantiteten (i enheter), uttryckt i ton.

8. Intygets nummer och sista giltighetsdag (tre månader efter utfärdandet).

9. Namnet på den företrädare för CARBIO som har utfärdat intyget samt följande undertecknade försäkran:

   ”Undertecknad intygar härmed att detta intyg utfärdats för direkt export till Europeiska unionen av de varor som omfattas av den handelsfaktura som åtföljer försäljning som omfattas av åtagandet, och att intyget har utfärdats inom ramen för och enligt villkoren för det åtagande som [företagets namn] erbjudit och Europeiska kommissionen godtagit genom genomförandebeslut (EU) 2019/245. Jag intygar att uppgifterna i detta intyg är riktiga och att den mängd som intyget gäller inte överskrider tröskeln i åtagandet.”

10. Datum.

11. CARBIO:s underskrift och stämpel.

BILAGA 3

Följande uppgifter ska anges i den handelsfaktura som åtföljer företagets försäljning till Europeiska unionen av varor som omfattas av utjämningstullar:

1. Rubriken ”HANDELSFAKTURA SOM ÅTFÖLJER VAROR SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UTJÄMNINGSTULL”.
2. Namnet på det företag som har utfärdat handelsfakturan och namnet på det företag som tillverkar varorna.
3. Handelsfakturans nummer.
4. Datum för utfärdande av handelsfakturan.
5. Det Taric-tilläggsnummer enligt vilket de varor som anges i fakturan ska tullklareras vid Europeiska unionens gräns.
6. En exakt och tydlig beskrivning av varorna, med uppgift om
   — tekniska specifikationer för företagets produktkodnummer (CPC),
   — företagets produktkodnummer (CPC),
   — KN-nummer, och
   — kvantitet (i enheter, uttryckt i ton).
7. Försäljningsvillkor, med uppgift om
   — pris per enhet (ton),
   — betalningsvillkor,
   — leveransvillkor,
   — sammanlagda rabatter och avdrag.
8. Namn på och underskrift av den tjänsteman vid företaget som har utfärdat handelsfakturan.